

ဆွေမင်း၊ ဇနီးပြု။

မြိုင်ရာဇာ

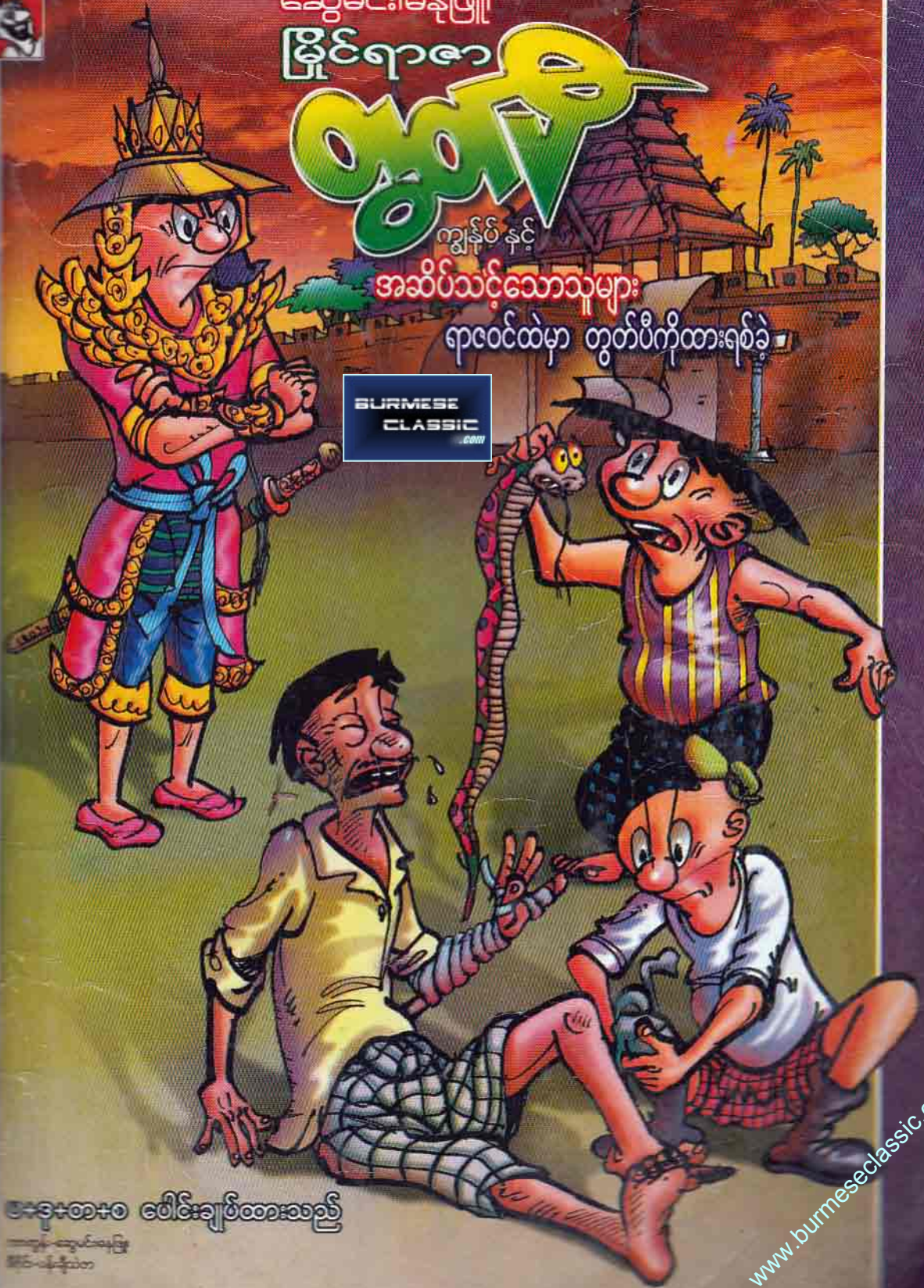
ကျွန်ုပ်

ကျွန်ုပ် နှင့်

အဆိပ်သင့်သောသူများ

ရာဇဝင်ထဲမှာ တွတ်ပီကိုထားရစ်ခဲ့

BURMESE CLASSIC .COM

၀+၃+၀+၀ ပေါင်းချုပ်ထားသည်

www.burmeseclassic.com

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ်-(၃၀၀၅၀ ၂၀၉၀၈)
မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ်-(၃၀၀၇၄၆၁၁၀၈)

မျက်နှာဖုံးသရုပ်ဖော်
ကာတွန်းဆွဲမင်း(နေဖြူ)
ဒီပိုင်း-ပန်းချီသံတ

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း
(၂၀၀၉ခုနှစ်၊မေလ၊တွတ်ပီစာပေ)

ထုတ်ဝေသည့်လ
၂၀၀၉ခုနှစ်၊မေလ

အုပ်ရေ
၅၀၀ အုပ်

မျက်နှာဖုံးဖလင်
စိန်နဂါး

အတွင်းဖလင်
ဦးအောင်တင်အေးနှင့် သမီးများ

ပုံနှိပ်/ထုတ်ဝေသူ
ဒေါ်ရီမိုဆန်း။
တွတ်ပီရောင်စုံအောင်ဆက်(၀၈၄၄၇)
မြိုင်ရာတတွတ်ပီ ရုပ်ပြုစဉ်(မြ-၀၄၃၇၀)
အမှတ်(၄/က)၊အဝေရာလမ်း
ဘောက်ထော်၊ရန်ကင်း၊မြန်မာ၊ရန်ကုန်မြို့။

စာအုပ်ချုပ်
ကျော်နီနှင့်အဖွဲ့

တစ်အုပ်
(၁၀၀) ကျပ်

မြိုင်ရာဇာ

ဖွတ်

ကျွန်ုပ်နှင့်

အဆိပ်ဆင့်ဆော့သူများ

နှင့်

ရာဇဝင်ဆွဲမှာတွေ့တစ်ကိုလေးရစ်ခဲ့

BURMESE CLASSIC

တွတ်ပီစာအုပ်တိုက်

အမှတ်(၄/က) အဝေရာလမ်း၊ ဘောက်ထော်

ရန်ကင်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

701958

မာတိကာ

အပိုင်း (၈) ကျွန်ုပ်နှင့် အဆိပ်သင့်သောသူများ

- အခန်း ၁ ။ ကျွန်ုပ်နှင့် အဆိပ်သင့်သောသူများ
- အခန်း ၂ ။ ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင်ကို နတ်သံနောလို့ပြောရရင်ဖြင့်
- အခန်း ၃ ။ မသေးမှောင်ပုံပြင်
- အခန်း ၄ ။ ဆုံလည်နွား
- အခန်း ၅ ။ ရှေးဦးသူနာ ပြုစုနည်းသင်တန်း
- အခန်း ၆ ။ ရန်ကို ရန်ချင်းမတုံ့နင်းပါ
- အခန်း ၇ ။ အယာတစ်ဆန်ကျင်ဘက်
- အခန်း ၈ ။ စေတနာကံအကျိုးပေးပြီ
- အခန်း ၉ ။ အသက်သခင်ကျေးဇူးရှင်
- အခန်း ၁၀ ။ မြွေဆိုးအန္တရာယ်ကာကွယ်ရေး

အပိုင်း (၉) ရာဇဝင်ထဲမှာတွတ်ပီကိုထားခဲ့

- နိဒါန်း
- အခန်း ၁ ။ အလှဘုရင်မတစ်ပါးနှင့်တွေ့ဆုံခြင်း
- အခန်း ၂ ။ ပထမဆုံးဖြစ်တည်သောအချစ်
- အခန်း ၃ ။ ပန်းဖြူပန်းပန်းလက်ဆောင်
- အခန်း ၄ ။ မစဝီကဆုံးနှင့်သည်
- အခန်း ၅ ။ ကျွန်ုပ်နှင့်လိုက်ပါမည့် သူရဲကောင်းလေးဦး
- အခန်း ၆ ။ ကပ္ပလီကျွန်းမှ ကျွန်းစုလေးတစ်ကျွန်းသို့
- အခန်း ၇ ။ ကျွန်းစုလေးမှအန္တရာယ်
- အခန်း ၈ ။ ပစ္စုပ္ပန်မှထွက်ပြေးပြီ
- အခန်း ၉ ။ ရာဇဝင်ထဲမှာတွတ်ပီကိုထားခဲ့

“ ထုတ်ဝေသူ၏အမှာ ”

ကာတွန်းဆရာ ဆွေမင်း (နေဖြူ)စီစဉ်ခဲ့သည့် ကျန်းမာရေးပညာပေး “ ကျွန်ုပ်နှင့် အဆိပ်သင့်သော လူများ ” စ-ဆုံး လုံးချင်းမှာ တစ်အုပ်လုံးရောင်စုံရေးသားထုတ်ဝေရန် စီစဉ်ခဲ့သော်လည်း ဆရာ၏ ကျန်းမာရေး တစ်စတစ်စချို့ယွင်းခဲ့ပြီး၊ ကွန်ပျူတာ လုံးဝမကိုင်နိုင်တော့သည့်အတွက် အဖြူ အမည်း ဒီဇိုင်းအဖြစ်သာ ကျန်ရစ်ခဲ့ပါတော့သည်။

ထုတ်ဝေသူ - ကျွန်မ အနေဖြင့်လည်း ကွန်ပျူတာ Graphic ဒီဇိုင်းကျွမ်းကျင်မှု မရှိသည်ကတစ်ကြောင့် ဆရာ မသေဆုံးမီက ထုတ်ဝေရန် ဆန္ဒပြင်းပြခဲ့သည့် ဆရာစာမူကို စာဖတ်သူ လက်အရောက်ပို့လိုသော စေတနာဟုကြောင့် အဖြူ အမည်း အဖြစ်သာ ထုတ်ဝေလိုက်ရပါ၍ ဆရာစာဖတ်သူများအား အနူးအညွတ်တောင်းပန်အပ်ပါသည်။

ဤ စာအုပ်ဖြစ်မြောက်ရန်အတွက် စေတနာအပြည့်အဝဖြင့် ကူညီညွှန်ကြား ပြသပေးခဲ့သူ ပါမောက္ခ ဒေါက်တာ ဒေါ်မေမြဝင်း (ဆီးနှင့်ကျောက်ကပ်အထူးကု သမားတော်ကြီး)နှင့် ဒေါက်တာဇော်အောင်တို့အား အထူးပင်လှိုက်လှဲစွာ ကျေးဇူးတင် ရှိပါသည်။

ဒေါ်မိုးမိုးဆန်း
(ထုတ်ဝေရေးတာဝန်ခံ)
တွတ်ပီစာအုပ်တိုက်

အခန်း(၁) ကျွန်ုပ်နှင့် အဆိပ်သင့်သောသူများ

ပစ်ခတ်မှု... မှိုက်ကလေး
 ဖြစ်သဖြင့် မရဘူး
 ခေါ်... ကိစ္စကတော့
 လေဟာ... လျှောက်
 တွာကို နေရာပေး
 လျှောက်... မှိုက်ကလေး
 မှု... ဘာလို့... ဟိုက်
 ခေါ်ပိုလားနဲ့
 မရဘူးလို့
 ပစ်ခတ်နေတာ...

မျက်ကလေးက မျက်ကလဲဆန်ပြာအော်၏
လျှပ် ချောက်နဲ့ လည်း စိုးရိမ်တကြီး ဖြစ်
၏... ထိုအခါမှ လျှပ်ချောက်တွင် အနွယ်
တစ်စုံတစ်ရာ ကျရောက်နေပြီကို အမှီခံပြီး
သိရကား

လျှပ်မြန်ဖြတ်လတ်ရွာနဲ့ရွာငါ

အိမ်ယံ... ဆက်ရက်နဲ့ မဟုတ်ဘူး
မျောက်နဲ့... နဲ့... ဘာ...

ထန်းသီး လုံး လောက်ရှိသော ပုစွန်ကျစ်စာခဲကြီးက
နိဗ္ဗာယအလားဝိပျံ့သွား၏... စောစောက... လျှပ်
ခွဲအိမ်ရှိသောနေရာတွင် လမ်းတစ်ခု၏
တော်ပါသေး... ဒါဟာ ရွာငါမို့... ..

လျှပ် ချောက်
ပြောပြောနဲ့
လွဲသွားရသော
ပုစွန်ကျစ်စာခဲကြီးမှာ
အသိမကျေသေးဘဲ
အလား...
မျက်ကလေးထံတန်းတန်း
မတ်မတ် ပြောသွား
ပြန်ရ... မျက်ကလေးက
လှပရွာ ရွာငါလို့
၏။

ဒီစဉ်ပဲ ဒီးဒီခေတ်လို ခြံ
ပြေးဝင်လာတာ အနီး
ပုဇွန်ကျစ်စာခဲကြီး ဖွားဖွား
ပစ်ပွတ်ဖွားကြိတ်ပွားရတာ
မတွေ့ပဲ ထပ်ပြန် သန်
အားပဲ ပြန်... ဒါပေါ်ပွဲ
ငရုတ်ဆုံ ငရုတ်ကျန် ပြေတွေကို
မယူပြီး - တဝိုက်ကပိုင်
ပြေးဆင်းလာတာ
မပေးပွဲပဲ ဒီ...
ပြေးဝင် ပြန်မိ

မေးပွဲကား မုဆိုးမယားပေါ့... ဖြတ်လာရပေမဲ့
ကျွန်ုပ် မိုက်ကလေးကဲ့သို့ ကူညီပျောက်ရွာမရှောင်
ငရုတ်ဆုံကို... ကျစ်စာခဲ လမ်းကြောင်းမှ ပိတ်ခတ်

ပုဇွန်ကျစ်စာခဲမှာ ကလေးတို့ကို
ချစ်စွာ ဖမ်းကိုင်ဘဲ ငရုတ်ဆုံ
ဒီးနာ ဆက်ရေစရာ အခြား
အပြန်-ပြန် ပြစ်ရမှာပေါ့

ကျွန်ုပ်လည်း ထိုအခါမှ ခြံဝှံ အနောက် ပြုလုပ် လှမ်းကြည့်ရာ ၊ တစ် ဇက်ခြံမှ ကိုထွန်းစိန် ဘား... ဝေးစားစွာ ဖြစ်နေကြောင်း တွေ့ရ၏

ဘဝတွေ ဘယ်လို ဖြစ်ကုန်လိမ့်လို့...

ကျွန်ုပ်လည်း အငြိမ်းစား... ရန်ဖြစ်ကြပါသည်။ မကောင်းရဘူးကား... ဟန်တား ဖြစ်နေပြီ ရတော့၏

ဟေ...ဟေ... မိုက်ကလေး လွန်မယ် ဝေးစားစွာ မေးတော်တော်... တော်တော်...

ဝေးစားစွာကား... ကျွန်ုပ်ကို... အလှမ်းကုန်မိမိက ဆောက်ထပ် ဘာနဲ့ ပစ်ပေါက်ရ အံ့ဟဲ့ ပစ်ခတ် ရှာနေတာ

မိုက်ကလေးလည်း ထိုအခါမှ တူပူ

အိမ်ကိုထွန်မယ် အို... မတို့လှမ်းမကွေး...

ဝဝဝ ဝေဒါ... ဝေဒါ...

ဟ... ဘာတွတ်... ဘာတွတ်
 ငှါ... ငှါ... ငှါ
 ငှါ...

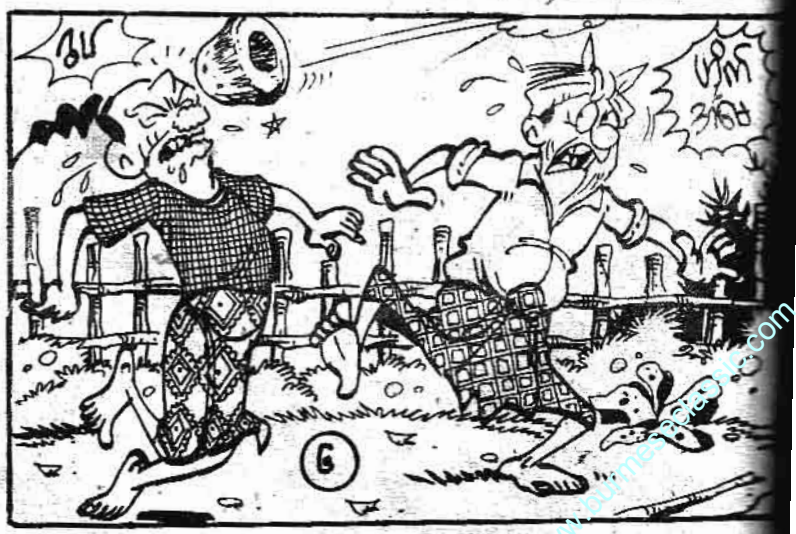

ကျွန်ုပ်လည်း... တစ်ခါလေး... ပြန်...
 ဟိုဘယ်ကြိမ်မနေအားတော့ဘဲ
 ခိုက်မပစ်ဘဲ ဘယ်တုတ်ထဲခေါင်းဝေး
 ဘူးတဲါ

မသေးမညး ပစ်လှိုက်ဘော့ထင်ပုံ ကြီး ဘယ် ထင်ဘဲ အပြော့ကံ့သံဗာအလာ... ခို...
 ခိုတဲါဘဲ... ဝေးမော့ထဲ ပြေးဝေတဲါ...

ဝေးမော့ထဲလည်း
 တော့မဟုတ်
 တဲါတဲါ အဘာတဲါ...
 မော့ထဲကံ့... ဘဲ
 တဲါကံ့ အကံ့
 လက်... ကံ့ပြေးဝေတဲါ
 တော့...
 တဲါတော့ထဲ...
 တော့ထဲ... တဲါကံ့ထဲ
 တော့တော့
 "သေပါပြီတော့."

ဟ... ဘာတွတ်... ဘာတွတ်
 ငှါ... ငှါ... ငှါ
 ငှါ...

ဝေဟေလည်း ညွှာမေ ထိသဖြင့်
သေပုသွားရကား အနီးရှိခြံလည်း ချိမ့်
တိုင်ကို ပြေးသွား၏...

ကျွန်ုပ်လည်း ချီထွေ ခေါင်းထုတ်ပြီး အထွ
အကဲကို လှေ့လာမည် အဖြူ

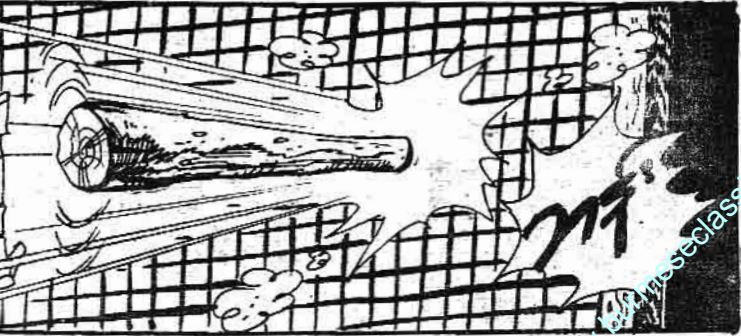
တစ်ဖန် ထိုးပေးဝေလဟော တုတ်ချောင်းကြီး
ကြော့ အပုတ်ထဲသို့ ခေါင်းထုတ်ပြီး ဝေရင်

ထို တုတ်ချောင်းကို မြှောက်ကလေးနဲ့ မဝေးမှပင်
မည်သို့ ပျော့လျှောက်သန့်မည်... မဖြေရ

ဒေါက်သံ စူးစူးဝါးဝါး
မကြားရသဖြင့် ထိခိုက်
ပုံစံက မရဟု ကျွန်ုပ်
ထင်သေးရတော့၏...

အဆိုလည်း ချီထွေ ခေါင်းကို အပြန်ပြန်ထွက်ပြီး ကြည့်ရာ မသေးပျောက် ငုတ်ကျည်ပေ။
ဒို့၊ တစ်ဘက် ရန်သူကို ပစ်ထည့်ပျက်ဆုံးရှုံးနေပြန်၏

မိတ်ကလေး ကလည်း ငို ပြောရည်
ပူလေးဖြင့် လှမ်းပေါက်၏

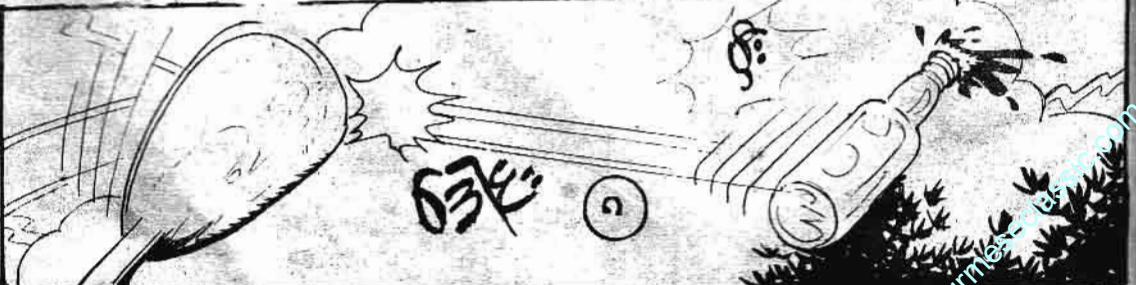

ငိုပြောရည်ပူလေးကား
လှည့်ကာ ဝီပျံ
ထွက်ပြီး

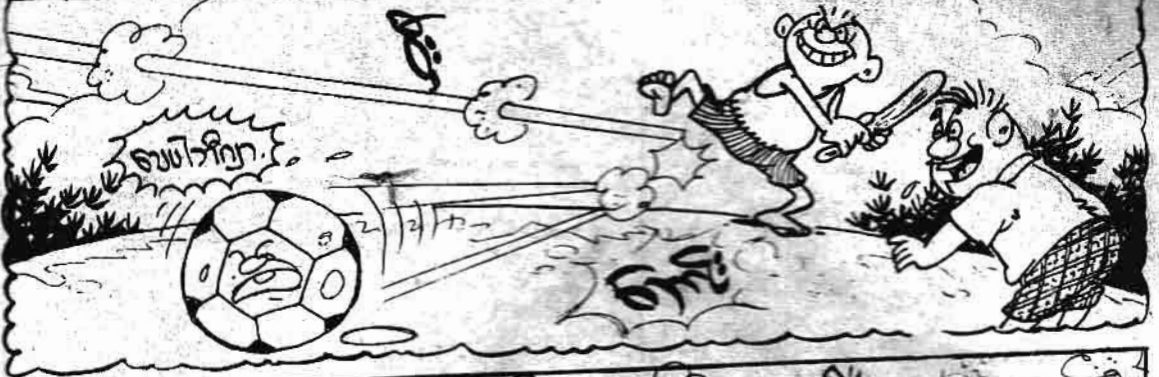
တစ် ဘက်မှ ဝေးမှောင် ဒါတွေ
ခိုးထွန်းခါနီးက... ခေါ်သတိပြုပြီး ရုတ်
ကင်းဆွဲဝင်လာသောလှေတစ်ဖြင့် တန်ပြန်
ပျက်ခဲ့၏

ငိုပြောရည်ပူလေးကား ဆန်ကျွေးရာဘက် ပြန်လာ၏

ကလေးများကောလုံးကစားပွဲကို တွက်ဖြင့် သူတို့ကစားရောင်းချခဲ့ရတာပါ။

ငါတို့ကလေးများဟာ ပိုမိုတက်ပြန်မှာပဲ

ငါ့ဖခင်တို့က ကစားကစား ပိုမို... အခုပဲ... ပို... ကစား... ပို... ကစား...

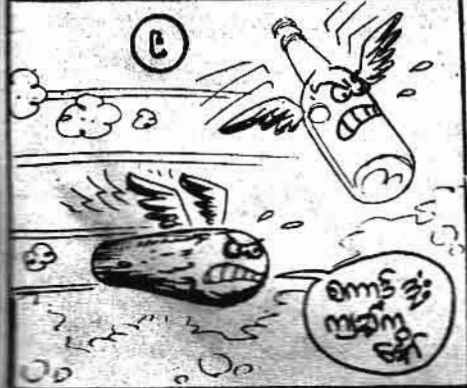

ဘုရားပြန်ပါအောင်

အခု... အခု... အခု...

ထိုအခါမဂ္ဂဇင်းတိုင်းက လူတို့ကို ထုံးစံနည်းနဲ့ မွန်ကော ကျွန်ုပ်တို့နဲ့ တွေ့ပြေ့ ပေးလာတာ ငါ့ပြောချက်အရ လူတွေ ငါတို့ကလေးများထံက အခု...

ငါတို့က ကျွန်ုပ်တို့နဲ့ ပြောပြနေတာကို ခုတ်ချက်ခတ်နဲ့ ပြောပြနေတာပါ။

ကလေးများကစားပွဲ

ဟဟဟ

ဇော်တက်ခွင့်၊ ယိတန်း ကမကွဲဟော
ပျားသစ်... ကျွန်ုပ်တို့ ပြန် ခွင့်တွေပွ
ဖွဲ့ပေးခိုက် ကြောပေရာ...
... ပြာရသလို... သစ် ပျားခို ကျွန်ုပ်တို့
ခွင့်ခွင့်တော့ အ ကျွန်ုပ်တို့ ခိုပြန်ကား
ဇော်တက်သစ်သားထက် မာလာ
သဘောတရား။

ငါ့တိုက်သစ်ပျားကား ဇော်ကပွဲပွဲ ကိုတာဝန်ယူ၏။

ခွင့်ခွင့်ကိုပွန်ပေရာ... ပျားသစ်ပျား ပျော်ထွက်
ပေးပြီဟော...။

ကျွန်ုပ်ကား ပြန်ပြန်ပွဲ၊ ဟာပွဲပွဲ လိုက်တော့ အ မာခွင့်ခွင့်ဟော။

တိုက်ပွဲပွဲကား လူပျားကို
ပွဲပွဲ လက်လက် တွေ့ပွဲကို
ပျော်ပျော်... အပျား
အပျားကိုပွဲ... ကျွန်ုပ်
ကမူ မာလာ...။

အခန်း(၂) ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင်ကို နတ်သံနော့ ပြောရရင်ဖြင့်

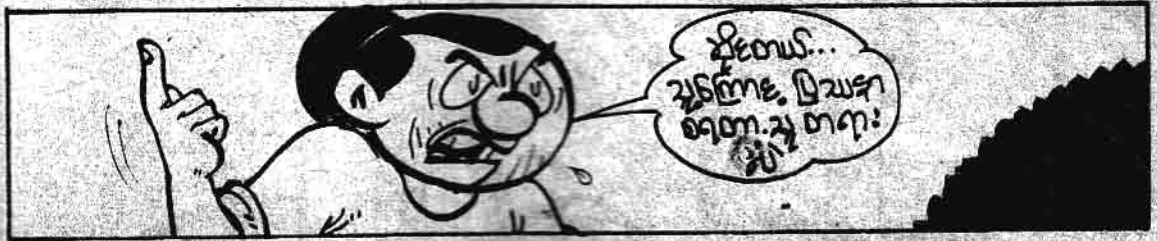

သတိရရချင် အခုသိသနက... ပြေးပြလွှဲသော ဖြစ်ချင်တတ်... အနီးတွင် စိုးရိမ်
တကြီး ထုဆင်းပေးမိ... ကျွန်ုပ်တို့ဒီဒီ မြက်ကလေး လိုတတ်...

အခန်း(၃) မသေးမွှင်ပျို ၀

ဒါနဲ့ မှဉ့်... မရဘဲရေတွေ အိမ်ပေါ်ရောက်သွားတာ... မမှိုက အထည်တွေ ပြန်ပြုနေတာနဲ့ ကြုံတယ်... ပါဇာတ် အထည်တွေ... များ လှပျက်တာ ကျိကိုတွတ်ရယ် သိလား...ဟိုး

ဟိုး

ဟိုး

မမှိုက... မမှိုက

ဒီကာကလေးက... မှဉ့်နဲ့လှိုက်တယ်

ဟိုး...

အဖယ် ဒါလေးနဲ့လည်း ကြည့်လိမ့်မင်းသေတာ.

ဟိုး

မမှိုကတွေ ဘာပတ် ထင်... လှပျက်တာပဲလား.

ဟိုး

၁၄

သိတဲ့အတိုင်း... မမှိုက... ရေတွေပဲ သိရတာ... စကားပေါ် သိလိမ့်မင်းတာ ကျိကိုတွတ်ရဲ့.

ခဲများ သိမှိုပဲ လှိုက်တယ်. မှဉ့်

မင်းမင်း ပစ်ခတ်ကုန်ရော
ဘုန်းအိုးတုံးမှာ... ပြန်ရော
မှီကလေး ဇာ ပါးစပ်
အဝတ်ဆွဲ... မင်းမင်း
မှီကလေးပေး ထိုအခါမှ
မသက်မသာဖြင့် အလုပ်ပုံ
တော့...

မှတ်တမ်း... ဟွန်း
အိုး... ပြောသကဲ့သို့
မဟုတ်ဘူး...

ပြောသကဲ့သို့ အစကုသက်နေမှာလို့ လူ
သွားကုန်တယ် မှတ်ပါ...

ခက်
ခက်တော့
ကတော့...

ဟုတ်ပြန်
အိုး မင်း
စိုးပြောသကဲ့သို့
ခွဲတယ် ပြော
ပြန်...

ပြောကပြော ပြောမဟုတ်ပါဘူး
နော်...

မဟုတ်ဘူးဘူး ခုထိ...

အေးပါ... အိုးလို့ ပြောစာနဲ့
မသေးလို့ က... မင်း ထဲ
တော့...

ခင်တော့ ဘယ်သူ့
မဟုတ်နော်...

ဒါ...လေးချက်...
 မသားလေး ခြံက... ဂျပ်ပု
 ကျန်မကို နှစ်... မခိုက...
 အရေလေး နက်... နေတာ...
 မသားလေး... မခို...
 မသား ခြံကလေး!
 ခါး...

အိပ်ပွဲ
 ခုနစ် ခုနစ်
 ခုနစ်... ခုနစ်
 ခုနစ်...

အိပ်ပွဲ
 မသား... မခို... ခြံက
 သည်... ခြံက... မဟိုက
 အရေလေး မသား...
 လေး... ခြံက... မဟို...
 ခြံက... မဟို...
 ခြံက... မဟို...

အို... ကျွန်ုပ်က အိပ်...
 ဝယ်... ကျွန်ုပ်က... ကျွန်ုပ်က...
 ကျွန်ုပ်က... ကျွန်ုပ်က...

အိပ်ပွဲ... ကျွန်ုပ်က အိပ်...
 ဝယ်... ကျွန်ုပ်က... ကျွန်ုပ်က...
 ကျွန်ုပ်က... ကျွန်ုပ်က...

ဟို... ခုနစ်... ခုနစ်... ခုနစ်...
 အိပ်ပွဲ... ကျွန်ုပ်က... ကျွန်ုပ်က...
 ကျွန်ုပ်က... ကျွန်ုပ်က...

ဟို...

ဟို...
 ခုနစ်... ကျွန်ုပ်က...
 ကျွန်ုပ်က... ကျွန်ုပ်က...

အိဒ်နဲ့ ကုန်ပစ္စည်းတစ်
ခုလုံးပဲ ဝယ်တာ...

အိဒ်... ကျွန်
တို့ရဲ့ ကုန်ပစ္စည်း

အိဒ်- ကုန်ပစ္စည်း
အိဒ်နဲ့

ဒေါ်ဒေါ်: အိဒ်နဲ့ အိဒ်နဲ့ အိဒ်နဲ့ အိဒ်နဲ့
ကုန်ပစ္စည်းတစ်ခုလုံးပဲ ဝယ်တာပဲ...
ဘယ်လောက်ကုန်

ဒေါ်ဒေါ်... ကုန်
ပစ္စည်း...

အိဒ်...
အိဒ်... အိဒ်... အိဒ်...
ကုန်ပစ္စည်း...

အိဒ်... ကုန်ပစ္စည်းတစ်ခုလုံးပဲ ဝယ်တာပဲ... အိဒ်...

ဟဟ... ဘာလို့... နှစ်လေးလေးပဲ...

အိဒ်နဲ့ ကုန်ပစ္စည်းတစ်ခုလုံးပဲ
ဝယ်တာပဲ...

အထူးတော်
ကျွန်းပေးတာနဲ့ထင်လား
ဂြိုဟ်ပေးတယ်ရှင်...ဟိ...ဟိ...

ကြွား... ကြွားရန်ကော မသေးမှင်ရှင်
နဲ့... အိမ်လောက်ရှိတာ... မပြောလဲ သိပါတယ်

ဒါပေါ့ ကျွန်ုပ်
လောက်နား ကတတ်ပီက...
ဖိုးပွားကမေးခဲ့

အစ်မ... ဒါ ကျွန်ုပ်
လောက်နား ကိုထွန်းစိန်က...
ဖိုးပွား ဗွာတတ်ဘူး
ပြောတလဲလေ...

ဟေ့...ဟေ့... မပြောပါဘူး... ကျွန်ုပ်
လောက်နား ကတတ်ပီက... အလောက်အစားပွားလောဗ
ကစားပွား... လက်လီလောက်ပြောတာပွား...

ဟဲ့...ကလေး ငါ့ကို အိမ်ပြန်လော့ဟေ့
 ခြောက်လောက် ဘာဖြစ်
 ကိစ္စ ပြောနိုး - ပြောနိုး

မသေးလှေက... အထည်များကို ဂုံးထွေးပြီး ဖယ်လိုက်တာ။ မသေးမျှင်ကလေးနဲ့ အားကစား
 ပြန်ပစ်ချေရာ... မစိုးမာ... နဲ့ အထည်နာ... စွတ်ပြွန်မည် စိုး ခပြုဒ် အယုဿာ၊ ဟာယား
 ဂျက်ဖမ်းရလေတော့၏...

သံကလေး
 ပြန်ပြန်

အိမ်ပြန်လို့ နှုံးလောက်ဘူး ဂုံးလား
 လွှဲလား ဖြစ်နေလို့ မသေးလှေကနား
 ဝေးလေး ပြန်ရောက်လာပြီ... နဲ့
 အထည်ကလေးက... မစိုးလည်း
 ရတတ်ဘဲ အထည်များကို စုပြီး
 ဝယ်ပြောလော့၏

မသေးမျှင်လည်း အိမ်ပြန်ပြေးတာ... မျက်ကလေးလည်း
 အိမ်ထဲပြန် ပစ်အောင် နာနာနာ ရန်ပွဲ၏
 အါ...

အရင်းပြန်လို့
 မြင်တယ်
 လစိမ့်

အခန်း(၄) ဆုံလည်ခြင်း

မင်းမျှင်၏ ယောက်ျားထံ ဓားကြည့် စကားက ကျန်ုပ် နှလုံးသားကို အရည်ပျော်စေတော့၏

အခန်း(၅) ရှေးဦးသူနာပြုစုနည်းသင်တန်း

ပြီးသော်လည်းကောင်း... မြို့နယ်တွင် ရှေးဦးသူနာပြုစုနည်း
သင်တန်း ဖွင့်ခေါ်... ယင်းမှာ " ရွှေအိန္ဒိယ ကာကွယ်ရေး
စုပေါင်း ရန်ပုံငွေ တိုက်ဖျက်ရေး " မှာလော...
စောပုဒ်အရ.....

မြို့အန္တရာယ် ကာကွယ်ရေး
စုပေါင်း ရန်ပုံငွေ တိုက်ဖျက်ရေး

တောသူ တောင်သား လယ်သမားများ ရှေးဦး
ကိုကံ့ရှလျှင် မည်သို့ ပြုစုရမည်ကို သင်ကြား
ပို့ချလော သင်တန်းဖြစ်၏။

ကျွန်ုပ်တို့ကြုံတိုင်း ဂွမ္မ ထို
ဘဝတန်းကို တက်ရောက်ရန်
တဝန်လှည့်ပွား ရပ်ကွဲရေးထွင်
တက်ကြွစွာပါဝင်လေ့ရှိသူ

တိရစ္ဆာန်များနှင့်ယှဉ်ပါးသူ ထက်မြက်သူများ... ကျွန်ုပ်တို့
ဂိုဏ်း... သူတို့ဘဝ၏ အဖန်. ရပ်ကွဲလူထု၏
လောက်ပုံဖြင့်... ထိုဘဝတန်း သို့. ကျွန်ုပ်တို့၏ ၁.၅၆
ဖြစ်၏...

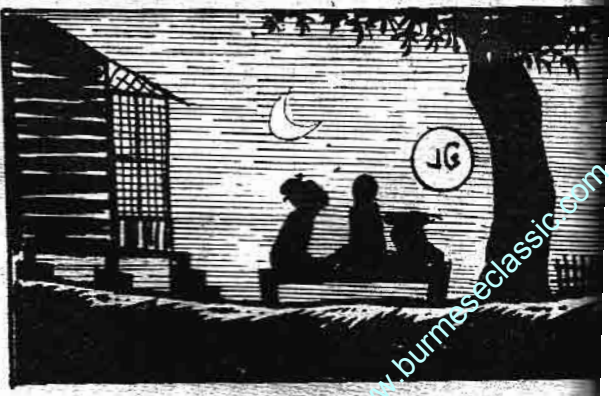
သတတတ်ကို ဂွမ္မပို မှ
ဒီဘဝတန်းကို လိုက်ခဲ့ဗျာ ကို
ဟေ့ဟေ့

ကျွန်ုပ်အတွက်
များရွာ အကျိုး
ဖြစ်ထွန်းစေရန်
အလှူ အပ်
ဖြစ်၏...

သူအရေးထူး လူကျေးကျေးကား
ခြင်း သုံးရှက်လုံးမျက်စိ...
ကျွန်ုပ်အိမ်ရှေ့ကွယ်ဖြစ်သော်
ကျွန်ုပ် မှိုက်ကလေး သတလေး
ကိုကြည့်နိုင် ထို ပိုမိုပိုမိုက
စကားစမြည် ပြောဆိုနေကြ၏။

ကျွန်ုပ်က... ရှေးဦးဆုံးအဖွဲ့က... ဘယ်တုန်းမှ မြေပျော်... ကျွန်ုပ်တို့အဖွဲ့က... ဘယ်တုန်းမှ မြေပျော်... ကျွန်ုပ်တို့အဖွဲ့က...

အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့က... ဘယ်တုန်းမှ မြေပျော်... ကျွန်ုပ်တို့အဖွဲ့က...

ကျွန်ုပ်တို့အဖွဲ့က... ဘယ်တုန်းမှ မြေပျော်... ကျွန်ုပ်တို့အဖွဲ့က... ဘယ်တုန်းမှ မြေပျော်... ကျွန်ုပ်တို့အဖွဲ့က...

ကျွန်ုပ်တို့အဖွဲ့က... ဘယ်တုန်းမှ မြေပျော်... ကျွန်ုပ်တို့အဖွဲ့က... ဘယ်တုန်းမှ မြေပျော်... ကျွန်ုပ်တို့အဖွဲ့က...

ကျွန်ုပ်က... မှူးမို... တိရစ္ဆာန်များက... ဓမ္မ... ဘာဝများကိုပြော... ပြောဆိုသော်လည်း... ကျွန်ုပ်တို့အဖွဲ့က... ကိုယ့်အဖွဲ့က... ထိုအဖွဲ့က... လူတို့က... မပြောတတ်ကြောင်း... ပြောပါသည်။

ဘုရား... လူတို့က... မြေပျော်... ကျွန်ုပ်တို့အဖွဲ့က...

ဟဲ့ဟဲ့က!

အဖေ... အဖေ... က... ဟဲ့အဖေ... မှူးမို... အဖေ

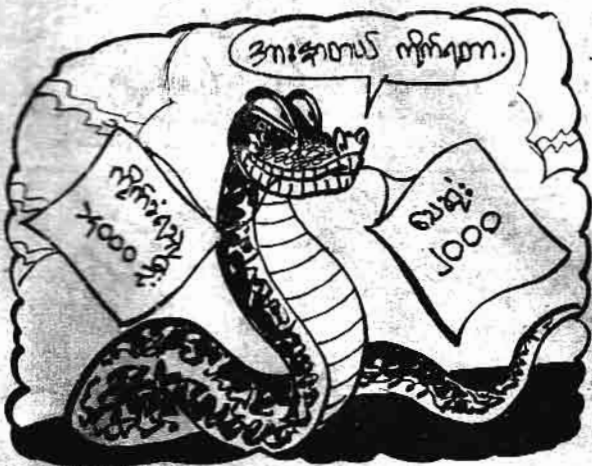

" နေ့? နှစ်နှာ မျက်ပျိုးရတာ
တစ်ပြည်လုံးမှာ (၁၅၀၀၀) ကျော်ရှိပြီ။
လူ (၂၀၀၀) ကျော်လည်း ရှိရတယ်... "

" ဣတ်... ဣတ်... တယ်ဆိုပါကား "

ဝင်းရဲ့ဖခင်ဟာ
မိမိဒီးဖခင်နဲ့... ဓာတ်
လောင်ကားနဲ့နင်းလွေ
နွဲ့ပြီး ကုလို့... ဝင်းရဲ့က
မခင်ကလေးရတာတွေက...
အသိပျံ့များ နိုင်
တယ်..

ဟဲ့... ဓာတ်တလေ!
သနားလား

မြန်မာနိုင်ငံမှာအဖြစ်
များစွာ... ရောဂါဖြစ်လျှင်
<၃၉>မျိုးကို တန်ဖိုး
ပေးဖို့ ကြည့်ရအောင်

မြေကိုက်ရောဂါဟာ
(၁၁) နေရာမှာ နှိပ်နေတာကို
ကြောက်ဖမ်း လိမ့်လွေ့... ရတယ်
သနားလွှာ

အဆင့်နဲ့ အကောင်ပေါ်မှာ

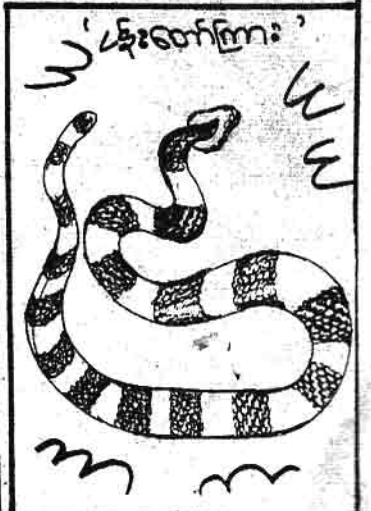
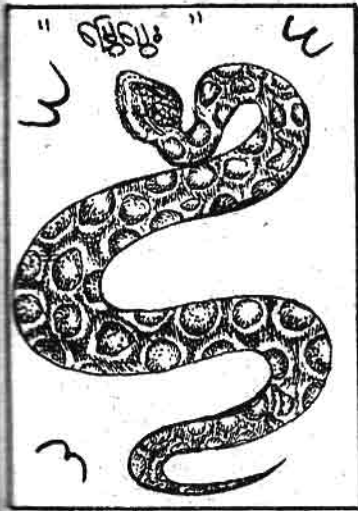
ဟ... ဓာတ်ကိုက်ပါလား

မြို့လား... မြို့လား

ဟယ်... ဒီပျက်ကလေး
ဟာ... လူကိုလွေ
စကားပြောရအောင်
အောက်ပြန်...

ကျွန်တို့က မိုးကစိုနေတော့
ကလေးတွေက မိတ်လိုက်တတ်ကြတယ်

ကြွက်၊ ကြက်
ငှက်၊ ပုစွန်၊ ချွန်
ဟေး၊ ရှင်လေးကို
နှစ်သက်တယ်

ကလေးတွေက နှစ်သက်
အိမ်ထောင်ပြုရတာပေါ့ဗျာ...

အို.ရှေ့လျှောက်ကူးတတ်တယ်ဗျ

သို့သိတယ်ဗျ

လွတ်ရော့လား

ခဲ၊ ဇွန်၊ ငှက်၊ လက်ကောက်၊ ချွန်
အိမ်ကလေးမှာ အကွက်ခံရမှ ပြီးတယ်
မိတ်လိုက်စဉ်၊ ဒေါသထွက်စဉ်၊ ဘာလော့
နှစ်လေးမှာ ကိုက်ရင်....

" အရွယ်နောက်က အဆိုးအစိုကို
အကောက်နှုတ်ချလိုက်လို့ အဆိုးထွက်
ပြီးပြီး ရောဂါ ပိုပြင်းထန်တယ် "

ကျွန်တို့ကတော့ ခြစ်ပေါ့ဗျာ

နေ့ ခုနစ် ခုနစ်...

ခဲ...

သရလေး ကိုပြန်ခဲ့မိမိ... မြေဥား အမြီးကို တစ်ဖွန်း
သံစားကိုရင်း စား အဆုံးသတ်...

မြေဥား စားပြီး မြေအကြောင်းပြောရတာ
အားနာရတာကလေးပဲ... ဟားဟားဟား...

ဟား... ဟား...
ဟား

သရလေးကလဲ
လှုပ်ကြိုး စေတနာမေး
ကလေးတယ် အားနာရတာ
ဗဟိုရင် ကိုယ်ကိုယ်
ပြန်ပြီး အားနာရတာ
တိရ... ဟား... ဟား
ဟား

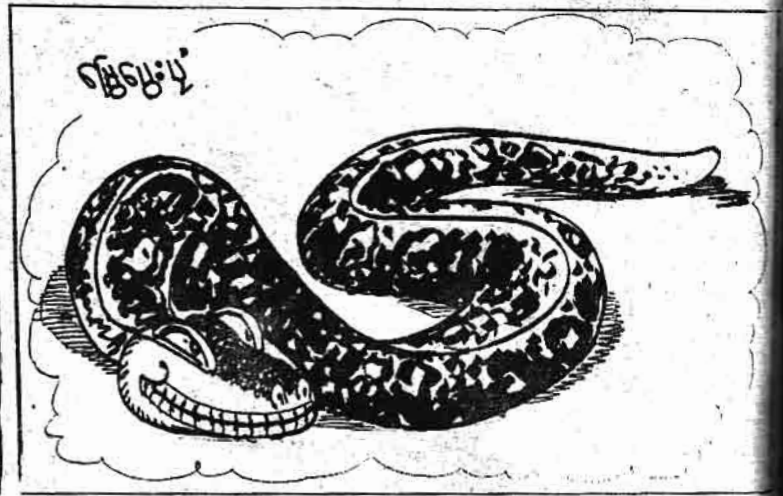

မိမိ
သရလေးက မှုဆိုး
ဆိုတာ ဖါရုစွန့်လွှာ
သဘာဝဘာဝလေးကို
ကျွန်တော်ထက် ပိုသိတယ်
ပြောပြပါဦး

ဟုတ်ပဲ သရလေးက တစ်ပြည်လုံးနဲ့ ခြံပြီး မြေကို
ရောဂါကို သိသလို ကျွန်တော်ကလည်း မှုဆိုး ဆိုတာ မြေဥားလေးကို
သိမှု ပြောပြပါဦး...

“ မြေ့ထွေး တွေဟာ ကိုယ်လောက် လွေးကွက်
သတ္တန် အကွက်တွေရှိတာကေ အစွဲ ဖြူပြီး
ခေါ်ကြတာ ဖြစ်မယ်ဗျာ... ”

အိမ်ပြေးလျှောက်ကလေးတွေဟာ အလွန် အဆိုး ပြင်းတယ် ဟဲ့...

ပြေးလွှားလျှောက်ကလေးတွေဟာ နှုတ်ကသံ ဝမ်းကျောင်း နှိပ်သေး...

မျိုးဆက်ပြတ်ဖို့ သေခိုး တာလဲပါဗျာ

ပြေးလွှားကိုင် ဘုံရဲ့ ကျွန်ုပ်တွေဟာ သလောက်ကလေး. အစွယ်ရှာ နှစ်လျက်ဖြစ် တယ်... အကိုင်ဘုံအား ပြောထန်တာ. လေအားခင်းတယ်

လှောင်ယမ်း လာတတ်တယ်

လှောင်လာပြီဗျာ ဒဲ့... ဒဲ့ဒါနဲ့

ဒါလှောင် မပုန်ဘူး တစ်ခါမှလည်း မလှောင်ဘူး...

တစ်ခါတစ်ရံ
လွေးလွေးပျံ
တတ်တယ်

တစ်ခါတစ်ရံနဲ့လူနာပြီး မီးတောက်ပဲ အဖုလွေ
ထလာတတ်တယ် အားလွေလို့လွေလာတယ်

ကြောက်စရာပဲလားဗျာ။

လွေးလွေး အဆိပ်ဟာ
ခန္ဓာကိုယ်တွင်း လွှေခဲစေ
တတ်တဲ၊ တတ်လွေကုန်ခန်း
ပွားစေပြီး လွေးမတတ်
လွေးပျံ တာလွေ ဘက်တိုက်
ဖြစ်လာတတ်တယ်

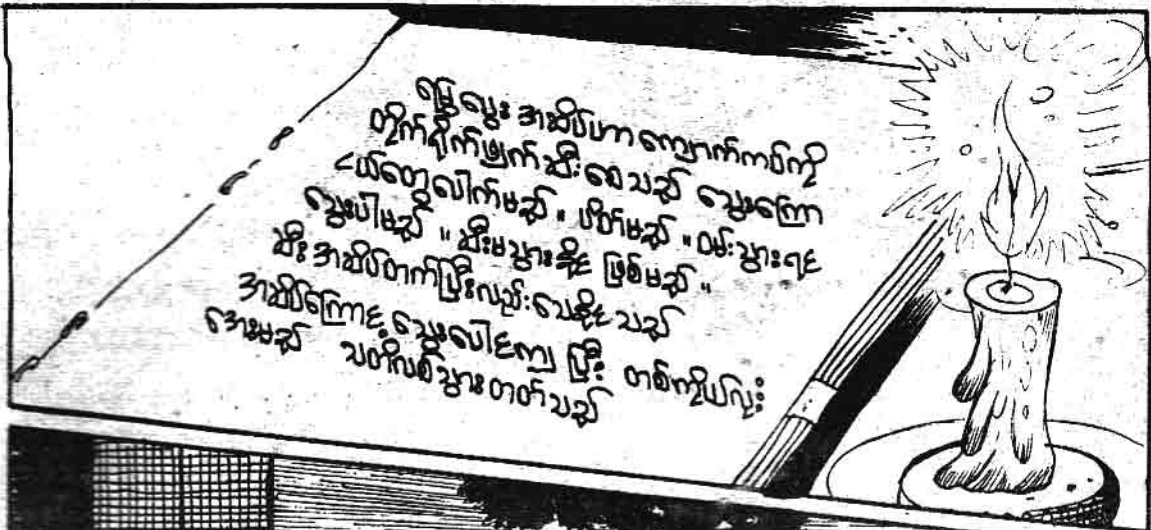

အဘိုကဲ့ရဲ့ရဲ့ နှာခေါင်းလွေးပျံတာ အစားအိမ်
လွေးပျံတာလွေပျံဖြစ်တတ်တယ်...

ကမ္ဘာပေါ်မှာ
ဒီ နေ့ရက်တွေ
ထဲက... ခြောက်ခု
နဲ့...

ကမ္ဘာပေါ်မှာ နေ့ရက်ပဲ
မို့ခဲခဲလော ဘက်အဘိုကဲ့
ပျံစိတ် ပလောအစား ဖြစ်
ပြီး ပတ်ပြသန့်

" မြို့ပွေး ကျက်မှု <၇၀% >ဟာ
 မြို့ပွေးပိတ်ဆီး. မြို့ပွေးထောက်
 အောက်ပိုင်း တွေမှာ ဖြစ် တတ်
 တယ်... "

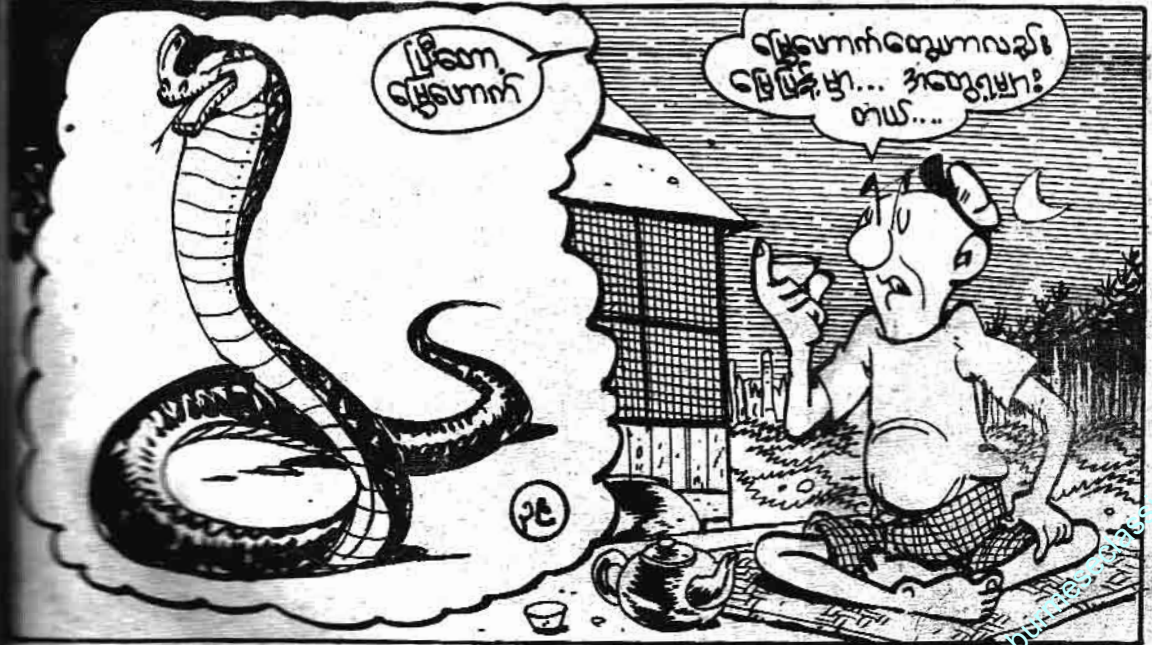

ဒီလိုပဲ...
လှည့်ပုံ... ဒီလှည့်ပုံကို
တော့ တော့ဘေးတွေ
စီးပို့ ဘေးဒဏ်က
ပြန်ပါဦး...

ဟဲ့ဟဲ့တယ် ဒီဟဲ့ဟဲ့ဟဲ့...
လှည့်ပုံ တွတ်ပို့ချင်ဟာတော့
တော့ဘေးတွေ... ဟဲ့ဟဲ့
တော့... ပြစ်ဘေးတယ် ဒီပြစ်
မတော် မြေကုန်ပေးပို့ ကိုက်
၇၄တော့ မြေထောက်
မထီဟဲ့...

ငါ့ကို နှေးတယ်... ကိုက်တယ်...ဟယ်
အား...ကျိုးပါပြီဗျာ အစွယ်
အားနာတယ်

ပြီလော
မြေကုန်

မြေကုန်တွေဟာလည်း
မြေပြန်... အတွေ့ပေး
တယ်...

သူ့အဖေအဖေ... သူ့... ပိုင်း...
အဖေကလေးကလေးကလေး

ကုန်... ကုန်... ကုန်...

ကုန်... ကုန်... ကုန်...

ကုန်... ကုန်... ကုန်...

ဟေ့... အဖေ... အဖေ... အဖေ...

ရယ်လောက်လောက်... ကုန်... ကုန်... အဖေ...
တတ်တတ်

သူ... ကုန်... ကုန်... ကုန်... အ
ကုန်... ကုန်... ကုန်... ကုန်...
ကုန်... ကုန်... ကုန်... ကုန်...

ကုန်... ကုန်... ကုန်... ကုန်...
ကုန်... ကုန်... ကုန်... ကုန်...

ဟေ့... ကုန်... ကုန်... ကုန်...

ဟေ့... ကုန်... ကုန်... ကုန်...
ကုန်... ကုန်... ကုန်... ကုန်...

ဟေ့... ကုန်... ကုန်... ကုန်... ကုန်...
ကုန်... ကုန်... ကုန်... ကုန်...
ကုန်... ကုန်... ကုန်... ကုန်...

အို... ငန်းပုတ်ကလုပ်လို့လောက်
အမျိုးအမျိုးပဲဟဲ့

ဝမ်းကွဲတွေပေါ့ဗျာ

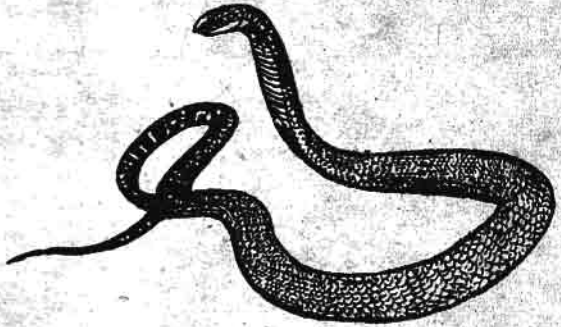
ခါးလေး
ခါးခါး
ကား

"ငန်းပုတ်ဟာ ပါးပျဉ်းမလှတမျှ
လေးလွန်းနဲ့ အလက်တူတယ် "

ပျံ့ကားပိုက်လို့... ရတနာ
ပေါ်နေ

အတူအမျှ
သတိပြုရဦး

၀၄၂၄၀၆

ဒါလေးမျှ... ငါး
မရတော့ တစ်ခုရှိ
တယ်...

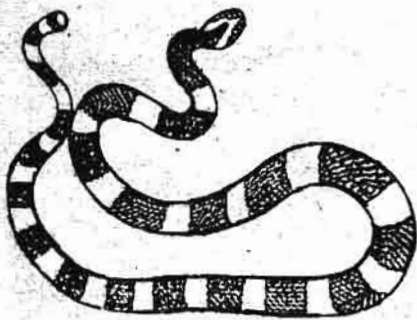

အိုဒါကလေး... ရွှေ
လောက်ရဲ့... လှည့်ပေး
ခေါက်ဗွား... အိုငါး...
ခေါက်ဗွား... အမျှ
အသားပေါ်...
တပေါ့ပဲ

ဟဲ့... ဟဲ့... ရွှေဗွား... TRADE MARK
အရင်းပြိုင်တယ်... ဝါးခါး
ပိုက်နေ...

ငန်းတော်ကြား

အခြားမြွေတွေဟာ... ဘူအလား အစာပဲ

ဇာတ်တူ ဘား စားတယ် မထင်ပါနဲ့ဗျာ ဘာကပွဲပါ

မထင်ပါဘူး၊ ကျုပ်တို့ အဖွဲ့ကယ်လျော့
တာပေါ့၊ စား... ဝဒော့စား...ဟို...

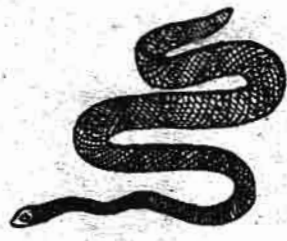
အခြားကန်လန်စုစု
ဂြိတ်မြွေတွေနဲ့ မတူတာ၊
အသက်ကတော့ ကျောရိုး
ညှစ်ပြီး လျော့ရိုး
တစ်လျှောက် အကွက်တွေ
ပြီးစားတယ်
တူတယ်

ငါ့လက်ကြား ကျွန်ုပ်တို့မှာ လူကတော့
မြွေလောက်တွေနဲ့ အတူတူပဲ

ဒြိုတော့ လုပ်
မြွေ

ကုပ်မြွေ

" ဂြပ်မြွေကျ မပေးလျာ
ကမ်းစပ်နဲ့ နီးတာ၊ ခြစ်
ချောင်းတွေမှာဂြိတ်
တယ်... ဂြပ်မြွေဟာ
တ ခြားမြွေတွေနဲ့
မတူဘူး... အခြားကခြား
နေတယ်... လက်တန်ရဲ့
ရန်မမှတတ်ဘူး...

လှည့်သွားလှည့်... ငါ့ပစ်ပျက်မှာ... ကပ်ပြီး ပါလာတတ်တယ်

" ဂျပ်မြေ အကျက်ခံရတဲ့ နှိပ်စက်ခံရ လာတတ်တယ် "

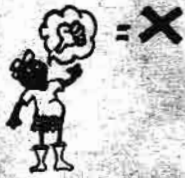

" ဂျပ်မြေ၊ အဆိပ်ဟာ ကြောက်စရာပေးတယ်ကို ပျက်စီးစေတတ်တယ်... တစ်ကျိပ်လုံး ကျက်ခံပြီး... နှိပ်... အရော့မနှိပ်... မနှိပ်... မနှိပ်... အဆိပ်တက်တာတွေ၊ လေ "

" တစ်ခုမှ မသက်သာပါလားဘူး၊ "

အခန်း(၆) ရန်ကုံရန်ချင်းမတုံ့နှင်းပါ

ကျွန်ုပ်တို့ကလေးများသည် နိုင်ငံရေးကို
လေးစား ရှိနေစေရန် ကလေးများ ပြန်ပါအံ့။
ကျွန်ုပ်တို့ကလေးများသည် ဘာသာရေးများ
ဘာကောင်းမို့၊ မရှိဘူးတို့ကို ချစ်မြတ်နိုးခြင်းဖြင့်
ဘာကောင်းများ မရှိချေ ... သို့သော်.....

ဘာကောင်းမရှိလေဟန်၊ ငါတို့တွေ
ခုလာတာ၊ အိမ်ပြန် လက်သောက်ပေါ့ကွာ... ကို

သိတယ်လေ

ဘားကောမရဘော်လန့်
ကံကောင်းခင်တော့ စပါးကြီးခြေ
တစ်ကော့ အိုင်ပက်နေရာမှ
လွှဲစင်လာဘော ငါး တစ်ချိန် ကိုယ့်
ခြေခံ့စ်-

လမ်းတွင် ခိုးထွန်းစိန်နှင့် တွေ့သဖြင့်
ကျွန်ုပ်က ဝမ်းသာအားရ ချိတ်ဆက်မိတ်

ဟို... ခိုးထွန်းစိန်... ဘယ်လို့ပါ

ဟ

ခိုးထွန်းစိန်ကား ကျွန်ုပ်တို့ကို ဖြုတ်လှည့်
မခွဲစိဖြို... စွာနှင့် ဩဆိုပြီး ဆက်ခင်း လမ်းလျှောက်
ထွက်ခွာသွား၏

အာဟာတတွေက ကြောက်စရာ

သုရာတွင်
ကလိယာ ဘာကို
အိပ်ထိုင်ကို
ချိတ်ဆက်ရတာ
ပဲ

ဤ အရှင်က... ကျွန်ုပ်တို့ဟာ သိပ်အေးတဲ့ အိမ်နီးချင်းတွေထဲမှာ... ဘာမှမဟုတ်ဘူး။ အိမ်နီးချင်း ရန်ပုံမှာ... ကျွန်ုပ်တို့ လောကဗျားတွေပါ သင့် ပါမလားကွာ...

အို... မိန်းမချင်းလေးမ! သူလည်းပါတယ်... သူ လှော်တက်နဲ့ ပြန်ရိုက်လို့ ဝေရာထုတ် လေလို့ မြောပါး ဆုံးရှုံးရတယ် မဟုတ်လား

ဒါကလည်း... မင်းတို့လေးငါ့ဗွမက... စသက်ပီဟက...
အို... ဘယ်သူပစ်ပစ်... ကျွန်ုပ်တို့ ထားရတာ၊ ကျွန်ုပ်တို့ကော၊ ဒီကုတို မိသားစုကို မမြင်ဘူး... အဖေ့ ဘာမှ ပြန် ကို ခံဖယ် ဒါပဲ...

မဟုတ်ပါဘူး... မှိုက်ကလေး... ရန်ကို ရန် ချင်း မတူ ချင်း ရဘူး... ရန် ရှေ့ချင်း မကောင်းပါ ဘူး... ကျွန်ုပ်ကော အိမ်နီးချင်း ပြန် ဘေးမြတ် စေချင်တာ။

လုံးဝမကျေမနပ်ဘူး ဒါပဲ... ဖြန့်နဲ့...

မှိုက်ကလေးကော ကျွန်ုပ်ကို ပြန် မမြင်ဘူးလည်း... သူ့မျက်နှာမှ တွေ့တဲ့မှာ မကျေမနပ်ကြောင်း ပြသော် "

ဟဲ့...
၄၇

အခန်း(၇) အာယာတစ် ဆန်ကျင်ဘက်

ကျွန်ုပ်တို့ မေးကမ်း
တယ်လီလေး... ၀၀၀.၀၀

ကျွန်ုပ်တို့နှင့် နိုင်ငံ
လေး လေးလေး
ရှိကြောင်းလေးကို
ဖြစ်၍ သက်သေ
ထားထားရာများ၌
ဘာလော့မိ၊ မိ...
သွားရောက် ကြည့်
ရှေ့ပြုရန်။
ယခုမှ...
ယူနိုင်ရလော့...
သက်သေလွင်
ရှိပါသည်။

သုတေသန
ပြုလုပ်
အောင်မြင်...

၄၇

ရိုးစွန်းကလေးကို ပြုတ်ပြန်အလာ... ဘယ်ပင် ဒုံဘေးဝယ် မြို့ရားဆေးလိပ်ကို တွေ့တော့
ခိုလာ လူတစ်ဦးကိုတွေ့ရင်..

ဒီအိမ်နီးပါး ဘယ်သူ့မှာပဲလိပ်...

သရဲမှာလား... အို

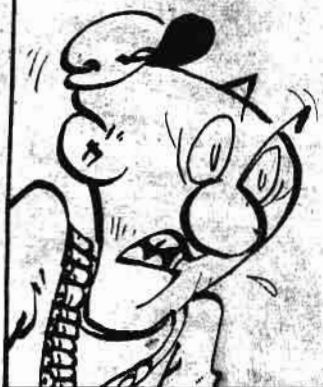
အနီးရောက်လာ

ဟ... ဝေးလေး ဘာလုပ်နေတာလဲ

ပြီး...ပြီး...ပြီးထိထားလို့...

ဟ... ဘယ်မှာလဲ
အိမ်ပြန်ရမယ်...

မြီး... မြီးထိမှာ
မြီးထိစေရတာ... ငါ့အိမ်ကို
ရှေး... ထိတာ...

၉

ဆရာတို့... ပြန်မယ်
ဟ

ဟ

ဝေးလေးကား
ဝေးလေးကို ရှေးခေတ်
ပြုခဲ့တာ...

ပြီးတော့လည်း အဟုတ်
ကို ပြီးမခံပြန်...
ကျွန်ုပ်က ဂျပန်မြို့ရွာ
ပိုင်ရှင်

ဟို... လာ-ဝေးလေး
ဒါ့ ဘာပုံတယ်

အဟုတ်ကို မိလိခံ့လို့မှ
ပြန်ဆင်ခြင်တယ် ဆိုလို့?

ဟဲ့... မဟုတ်တော့
မဟုတ်နဲ့. မေးအားကစား
မယ်... ဘာပုံတယ်

ကျွန်ုပ်တို့က ဘုရား ဝေးလေး
မဟုတ်နဲ့. ကျွန်ုပ်လည်းဝေးလေး
ကို ရှေးခေတ် ခုခံပြုခဲ့ ခုခံ ပြီး
ပြုခဲ့တာပဲ...

ဝေးလေးကား ခါးကားမှ
ခွဲထုတ်ပြီး ချော့ပြုတာ ပြုလုပ်တာ

ဟဲ့...
လာ-လာ

ကျွန်ုပ်ကား ဂျပန်မြို့ရွာ... ဆွဲပြန်... ပြုလုပ်
ပိုင်ရှင်

အို. ဆရာတွေ ဘာပုံတယ်
လုပ်...

လေးယောက်... မျက်နှာချင်း အပ်နေတော့
ဒီ အရက်ပုလင်းက ဘာလုပ်တာလဲ

အို... ရွှေကိုင်ကု... အရက်
လောက်ကု... ရွှေသိပ်ပျေတယ်... ပြော... ပြော...

အို...
မေးတာက...
အကုန်ပဲ တွေ
အခုလဲ...

လူတိုင်း
ဝမ်းလေး... မေးဒါရင်
အိမ်က... လေးယောက် နှစ်
နှစ်နေပြီ... မေး
လေးယောက်ပဲ... လား

မ...မ...မလေးက... ဘာလုပ်တာလဲ

အေး... မလေးက... နှစ်နှစ်နေ
ကုန်ပဲ လုပ်လားမယ်

မိုက်ကလေးက ဘာလုပ်တာလဲ

လေးယောက်
ဘာလုပ်တာ အမှတ်မဲ့
မလေးက ကြည့်လုပ်

အကိုက်ခံရသောနေရာနဲ့ ဖတ်ဝန်းကျင်ကို အသိပ်မပျံ့အောင်
ဖိထားခိုင်းရင်

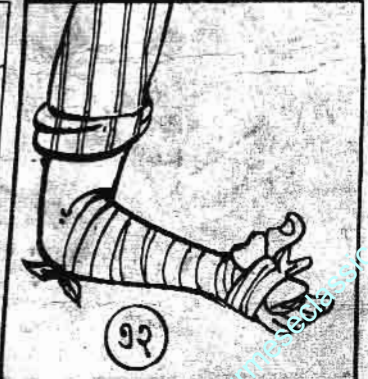
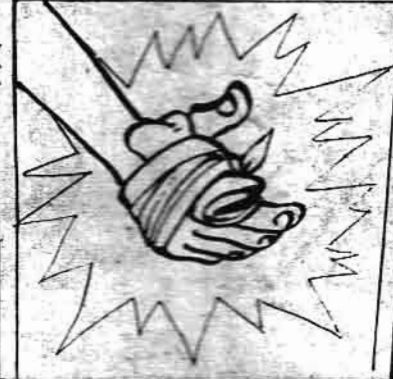

ပျိုက်ကလေး အကိုကို ဆွဲဆွဲပါပြီ... အစ်ကိုကို
ဆွဲပါလား

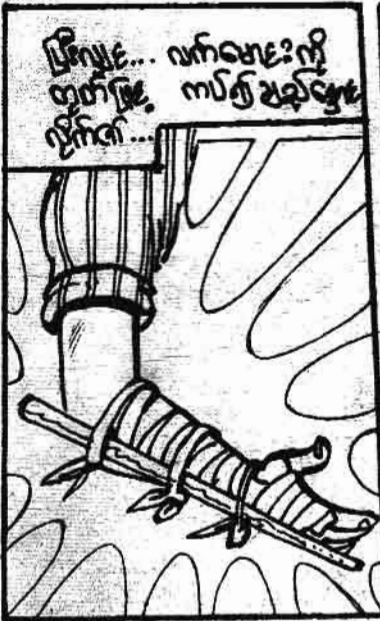
အစ်ကိုကို အဝတ်ခေါက်
ထုထုထပ်ပြီ... ဖတ်ဝန်း ပြိုင်
တင်ရုံ ချဲ့လေးပျော်စရာပဲ

ထိုအခါက ဝတ်စားဆင်
တူနေအောင်... တင်ရုံ
ရစ်ပတ်ဆွဲချက်ပဲ

ယခု အချိန်က
အသက်တစ်နှောင်း
အထွက် သေရော့ ရှင်ရော့
အရော့ ငြိုးနေလေပြီ...
ဝေးဝေးကကုန်ပိုင်သက်
ဆွဲရင် သူအသက်ကို
ကုန်ပိုင်လက် ထွက်
အပျိုက်ခေါ်ပြီ...
ကုန်ပိုင်လည်း ဝေးဝေး
ကို ချော့ခန်းထွင်
ကုန်ပိုင်သေပျံ့ခဲ့သော
ရှင်အို သူ့အို ပြုစုခဲ့သုံး
အထိုင်းပြုစုရန် ပြုစုရင်..

အိတ်တိုက်ပိုင်နှင့် ဒေါ်ဘေးလေ့ လိုက်ကား
ဒေါက်တာ ဇော်ဒောင်း စကားအစဉ်ပေး
အားနာသာ ရှက်သာ ဆေးကုတ်ပေးသာ
အမှုအရာများဖြင့် ကျွန်ုပ်ကို စိုက်ကြည့်ပြီး
ဗဟိုကန်တိုင်းမှ လာက...

အခန်း(၈) စေတနာတံအကျိုးပေးပြီ

အပြစ်ကုန်ပြန်ပေးဖို့ ဖြစ်ရတာကို နားထောင်စိန်က
အပြစ်ကုန်ပြန်ပေးဖို့ ဖြစ်ရတာကို နားထောင်စိန်က
အပြစ်ကုန်ပြန်ပေးဖို့ ဖြစ်ရတာကို နားထောင်စိန်က

ဒီကောင်လေးက... ဒီကောင်လေးက... ဒီကောင်လေးက...
ဒီကောင်လေးက... ဒီကောင်လေးက... ဒီကောင်လေးက...

ဒီကောင်လေးက... ဒီကောင်လေးက... ဒီကောင်လေးက...
ဒီကောင်လေးက... ဒီကောင်လေးက... ဒီကောင်လေးက...

ခိုးထွန်းစိန်၏ မမျှတငှက် စကားသံ အသံဝယ်... ထွန်ပတ်၊ ဗွာလွန်ရွာပင် အံ့ဩရလေတော့၏။

“ဟုတ်တယ်... အဲဒီနေ့မတိုင်ခင် တစ်နေ့က ကျုပ်ထားထားတဲ၊ မြွေကို ဂူခိုးပြီး ဖော်သွားတယ်... အထက်... ငါးတွေ အကုန်လုံး ဒိုက်ယူသွားတယ်လေ

အိဒေ့မနက်က ခိုးထွတ်ပိတ်၊
ဒါတွေထွဲပြန်... ကျုပ်မြူးထားထား
တဲဘက်က ပြန်လာကြတယ်လေ

ငြိန်... ကျုပ်တော့
ခိုက်ဆက်လို့ကလေးတယ်လေ

ဟဲ့ဟဲ့ဟဲ့ဟဲ့ အိဒေ့မနက်
ကျုပ်မြူးကို ခိုးရတာ... ခိုးထွတ်ပိတ်
တို့ပိက်... ကျုပ်တစ်ထပ်ခါ
ထွက်ခဲ့တယ်

ကျုပ်တို့က... ဝမ်းကြီးမြေ
အိဒေ့မနက်က ကြိုလို့ ရခဲ့ကြတာပါ

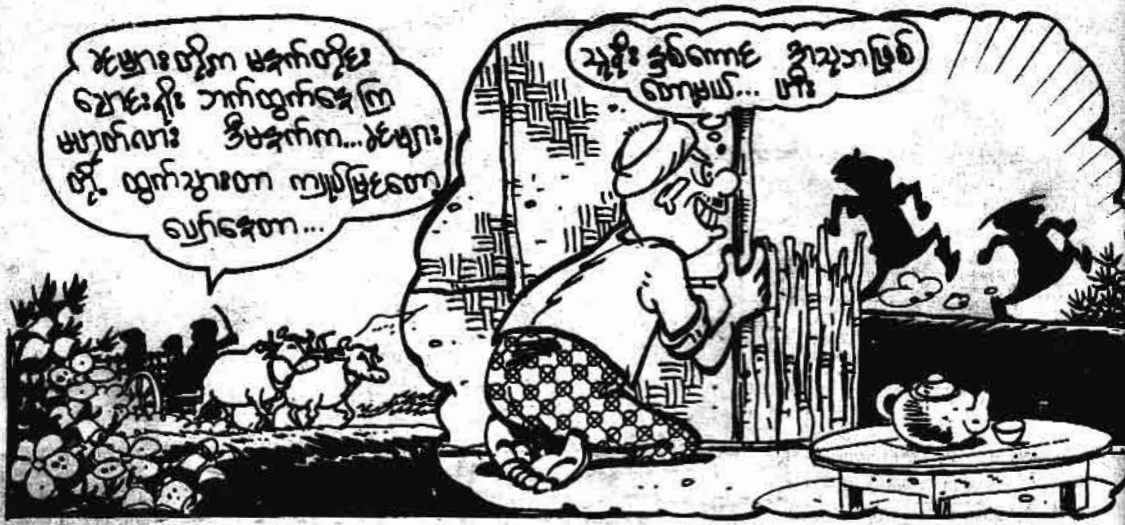
အေး... အာယာတော့
ဒေါသတွေ မှုံးလွန်းနေတာ
အမုန်ကို... ကျုပ်
မဆင်ခြင် ခိုးရတာဘူး
ခိုးထွတ်ပိတ်

“ ကျုပ်နဲ့လဲ မှန်ဖြစ်တာ မကြာလေးဘူးဆိုတော့ ခိုးတာဟာ...
ခိုးထွတ်ပိတ်ဟာ မြစ်ရယ်လို့ကို ထင်ထားတယ်... ဒါကြောင့်လဲ
ဒီတစ်ခါလာခိုက်ရင် လာခေါင်လှုပ်မဟုတ်ဘူး၊ ခိုးပြီး မြေလွှာ
ပစ်ကောင် ရတာနဲ့ ခိုးရိုက်ပြီး ပြီး မြူးထဲထည့်ထားခဲ့တယ် ”

မုန်ကောင်နဲ့ မြစ်ဖို့ဟာ
ပြင်ပတော့ ထွက်ပိတ်ရ
ဟဲ...ဟဲ

ခဲဗျားတိုက် မခက်တိုက်
 ခဲဗျားရှိုး ဘက်ထွက်နေကြ
 မဟုတ်လား ဒီမခက်က... ခဲဗျား
 တို့ ထွက်သွားတာ ကျုပ်မြင့်တွေ
 ပျက်နေတာ...

သူ့ခိုး နှစ်ကောင် အသွားဖြစ်
 တောမှယ်... ဟီး

ခဲဗျား ကျုပ်ဗျား
 ဝေးဝေးက... ကုန်းတောင်
 တွာ အပြန် လှိုင်းခဲဗျား မြီး
 ဝေးဝေးက... ခဲ...
 ခဲဗျား... ဗျား... ဗျား...

ဒိုးထွန်းစိန် အသံကား ဗျားခဲဗျားဝေ
 သွားရှာပြီ ကျုပ်မြင့်ကို အထပ်ထပ်
 တောင်းပန် ရှာနေ တော့၏

ကျုပ်.. ယုတ်မာမိခဲဗျားတယ်
 ဂူမဆန်မိခဲဗျား တယ်... ခဲ...
 ကိုယ်ရှား... ကိုယ်ပတ်ပြီ..

60

ကိုယ်သားရေဂရိမ်ခဲဗျား အရားမှာ ကိုယ်
 မကောင်းကြံခဲဗျား ဆရာထွက်က... ဖြန်ကယ်ခဲဗျား!
 တော... ကျုပ်မြင့်.. ခဲ... ခဲဗျားမပွတ်ကြ
 ပါခဲဗျား... ဟီး... ဟီး..

တကယ်တော့ ဝေဝေခဲဗျား
 မြေပေး အသိပေးခဲဗျား
 ဒိုးထွန်းစိန်ခဲဗျားကျုပ်မြင့်
 အပေါ်ထားရှိုခဲဗျား အ
 မာတာ အသိပေးခဲဗျား
 ခဲဗျားမဟုတ်ပါလား။

အခန်း(၉) အသက်သခင်ကျေးဇူးရှင်

အောက်တစ်ပတ်မျှအကြာ ... ဝမ်းရောင်သစ်...
ပေးပို့ပေးအေး... ပြီး ဂွမ်းပိုက်ကို လာရောက်
ကန်တော့ရ

ဂွမ်းပိုက်မှာ အလေ့၊ အလေ့ပေးတော့...
အသက်သခင်ကျေးဇူးပါ ဘူး... ဘဝကတစ်လမ်းတော့...
အသက်သခင်ကျေးဇူးပါ ကော့ဇာယ်...

အေးကျယ်
ဘာမှ... ဘာမှ
ဘာမှ

၆၁

ပိတ်ချွားတိုင်း
ကွယ်ပါ... ကွယ်
ပဲနဲ့... ပေါက်မြောက်
နဲ့ပါကျေကျယ်

ပြီး... အလွယ်... သလွယ်... ပြောပြစ်ကြ၏...

လုပ်ငန်း နဲ့တွေ့မှာ တောက ရိုတ်တာ... တောကရိုင်းပုံ တွေကိုလည်း တွေ့မြင်အောင် ရှေ့... တွတ်နဲ့ ရှိကိစ္စကို အသံလေးရမယ်

လူချစ် နဲ့အိပ်ကို စိုး သင့်တယ်

သဘက် သွားရင် ဓာတ်မီး, မီးတုတ် မီးအိမ် စောင့်သင့် တယ်

တွင်းတွေ သစ်ခေါင်းတွေကို ရှောင်ပစ် မိန့်ကံ သင့်ဘူး

ခြိမ်းတွေမှာ သူပုတ် အမှိုက်ပုံ တွေကို... ရှောင်ပစ် ထားသင့်တယ် " ဟုတ်ပဲ, ဟုတ်ပဲ "

“ မြို့တွေဟာ... တစ်ခါတစ်ရံ အိမ်ပေါ်တက်
နေတတ်တယ်။ အိမ်ရှင်ကနီး ဝမ်းသာရ
မယ်... ”

“ အိမ်ရှင် စကားတွေကို ဖုံးအုပ်
မြှောက်ထားရမယ် ”

ငွေ၊ ငြောင်၊ နှေးတွေရဲ့ အော်သံကို ဩဇာပြု
မြို့ဟာတစ် နှစ်တည်း...

မိန်းမချင်း ပြန်လည်သေမြတ်
အာရုံစူးစိုက်... မျက်စိကလေးတွေ
ဝမ်းသာလှစွာ သေမြတ်အောင်ကြည့်

အထွတ်က ကျွန်တော်တို့ ကြိုတင်အစားအထွတ်
ဒုက္ခပူပတ် အချက်တွေရယ်... ငွေ၊ နှေး၊
အိမ်ရှင်ကို သေစားဖို့ ဥပဒေကလေးပါ

ကျွန်ုပ်တို့အိမ်ထောင်ပါတယ် အိမ်ထောင်စီ
ကျွန်ုပ်တို့ အစားအထွတ်... ကျွန်ုပ်
သေစားတက်ခဲ့တာပဲဟာ...

အခန်း(၁၀) မြေဆိုးအန္တရာယ်ကာကွယ်ရေး

ကျွန်ုပ်တို့အား
 ကြွေးမြင်စွာ တစ်စ
 တလေးတည်းရောက်ရှိ
 ချောပြော...
 ယခုကားမြေဆိုး
 အန္တရာယ်ကာကွယ်ရေး
 အတွက်... ရှေးအခါ
 နှစ်ပညာဆိုင်ရာ
 မြေအန္တရာယ်
 ကာကွယ်နည်းများကို
 ကျွန်ုပ်တို့... နှစ်စတင်
 ပြန်လည်အတတ်ပြု
 မှား... မှား
 ပါကား...

“ မြေအန္တရာယ်
 ကာကွယ်ရေး
 စုပေါင်း ရင်ဆိုင်
 တိုက်ဖျက်လား။ ”

၆၄

မိတ္တူကူးခြင်းမပြုရန်အတွက်

ထိုက်ထိုက်
သရုပ်ဆွဲ

ဆုပွင့်
ဖျော်ဖြေ

ပြိုင်ဆိုင်

ပီပီပီ
ဆုပွင့်
ဆုပွင့်
ဆုပွင့်

ရွှေစားခန်းများ

ရာဇဝင်ထိမှာတွတ်ပီကိုထားရပ်ခဲ့

၆၅

မြိုင်ရာဇာ

တွတ်ပီ

ရာဇဝင်ထဲမှာ တွတ်ပီကိုထားရစ်ခဲ

နိဒါန်း

- အသုံး ၁။ အလှဘုရင်မတစ်ပါးနှင့် ထွေဆံ့ခြင်း
  - အသုံး ၂။ ပထမဆုံးဖြစ်တည်သော အချစ်
  - အသုံး ၃။ ယိုးဒယျ ယိုးလက်ဆောင်
  - အသုံး ၄။ မစမိက ဆုံးနှင့်သည်
  - အသုံး ၅။ ကျွန်ုပ်နှင့်လိုက်ပါမည့် သူရဲကောင်းလေးဦး
  - အသုံး ၆။ ကပ္ပလီကျွန်းမှ ကျွန်းစုလေးတစ်ကျွန်းသို့
  - အသုံး ၇။ ကျွန်းစုလေးမှ အန္တရာယ်
  - အသုံး ၈။ ပစ္စုပ္ပန် ထွက်ပြေးပြီ
  - အသုံး ၉။ ရာဇဝင်ထဲမှာ တွတ်ပီကိုထားရစ်ခဲ
-

ကြည်ခဲ့ပါ။

သို့သော် ပိဋိတိတိယ သိရပါမှ ပန်းပြုမှုကို ထောင့်
ရင်းနှီးခဲ့ရပြီး ကျွန်ုပ် (တစ်ဖက်သက်) ချစ်ကွမ်းဝင်ခဲ့ရ၍ တစ်
စုံတစ်ရာ စာတိုင်းစာတကာစာထိ မရောက်ခင်သာ ပန်းပြု
ခဲ့ရပါသည်။

ပန်းပြုနှင့် ရယ်မောရွှင်ယု နေခဲ့ရစဉ် ကာလများကမူ
ကျွန်ုပ်သည် ပစ္စုပ္ပန်ကိုသာ မြတ်နိုးခဲ့သည်။

သို့တော့... ပန်းပြုပျံ့အကြောင်း တစ်စုံတစ်ရာသော
စာတိုင်းစာတကာစာထိ ကျွန်ုပ်သိခွင့်ရခဲ့သည့် အချိန်မှစ၍
ကျွန်ုပ်၏ စိတ်စာစဉ်သည်လည်း ပစ္စုပ္ပန်နှင့်နေထိုင်ရန်ကြောက်
ရွံ့ခဲ့ရပေပြီ။

ပန်းပြုနှင့်တူရာ စိတ်ကူးယဉ် ပိညာဉ်ကမ္ဘာထဲ သို့
ကျွန်ုပ် ထွက်ပြေးခဲ့ရသည်။

စာတိုက်ပြစ်နိုင်သော ရာဇဝင်ထဲ၌ စိတ်ကူးကမ္ဘာသစ်
လေးကို တည်ဆောက်ခဲ့ရပြီ။

သို့ဖြင့် ရာဇဝင်ထဲက ဘဝဟောင်းကို ကျွန်ုပ် ယုံ
ကြည်သက်ဝင် ခဲ့ရချသည် တမုံ။

ရာဇဝင်ထဲမှာ တွတ်ပီကို ထားရစ်ခဲ့...။
ရာဇဝင်ထဲမှာ တွတ်ပီကို ထားရစ်ခဲ့...။

ရာဇဝင်ထဲမှာ တွတ်ပီကို ထားရစ်ခဲ့ပါ
ပန်းပြု...။

ကျွန်ုပ် လူငယ်စားဆိုသည်ကို
ယုံကြည်အောင် ဖန်တီးခဲ့သူမှာ
ရွာဦးကျောင်း ဆရာတော်ဦး
စန္ဒိမာသာ ဖြစ်ခဲ့၏။

ကျွန်ုပ် ရွာဦးကျောင်းသို့
ရောက်ခဲ့တိုင်း ဆရာတော်က
လူငယ်စားများအကြောင်းပြော
တတ်၏။ ဆရာတော်သည်
လူငယ်စားဆိုသည်ကိုစွဲကို ယုံ
ကြည် သက်ဝင်သူလည်းဖြစ်၏။

ထို့နောက်မြို့အရပ်မှ ထုတ်ဝေ
သော ဘုတ်အုပ်များမှ လူငယ်စား
ဆောင်းစာများကိုလည်း သက်
သေပြ၏။ အများအားဖြင့် ထို
ဘုတ်အုပ်များမှာ ဘုတ်များစွဲ
စားအုပ်များ၊ ကျားကျားစား
အုပ်များ ဖြစ်သည်။

ဓာတ်ပုံနှင့်တကွ ကုမ္ပဏီမှ
လူငယ်စားများ၊ မြန်မာပြည်မှ လူငယ်စား
များ စသဖြင့် အတိအကျ ရေးဆိုကြ၏။
မယုံကြည်ဘက်လည်း ကြားရဖတ်ရ
များလာသောအခါ ကျွန်ုပ်စိတ်ကူးယဉ်
မိကြောင်း ရိုးသားစွာ ဝန်ခံရပေမည်။
စိတ်ကူးယဉ်ခြင်းမှာ ပျက်သံမပေး
ရပါ။

လူငယ်စား ဆိုတာ တကယ်
ခွဲတယ်ဆို ငါပဲဟာ အဲဒါတွေ
ထိတုန်းက ဘယ်သူများ
ဖြစ်ခဲ့ပါလိမ့်။

ကျွန်ုပ် စဉ်းစားရ ကျုပ်ဟာ
မိုက်ကလေးကို စစ်ကုတောင်းဖို့
ရဲ့။

ဟဲ့... တပည့်ကြီး
ငါ့ဘာ ခုတွေ တုန်းက
ဆို ဘာဖြစ်နိုင်မလဲဟဲ့

ပေါက်
ဆူးပြို
ထဲတယ်

ဘယ်

မိုက်ကလေးကလည်း ကျွန်ုပ်အကြောက် သိနေသူပဲပီ။

ဟဲ့... သူတို့တို့ဘာ
အဲဒီတုန်းကဆို
“မြို့စားကြီး” ဖြစ်မှာ
အမှန်ပဲပေါ့။

ဟဲ့...
မြို့စား
ကြီး...

ဤသို့လုပ်ပါ... မိုးမောက်
တော်မူပါ...

ပါးဖြူများက
ကျွန်ုပ်ကို ပန်းစည်း
သက်သက်ပေး။

တော်... တော်...
တံ့... တံ့...
တံ့... တံ့...
တံ့... တံ့...

ကျွန်ုပ်ကား
ထိုရာလေထဲတွင်
ပန်းမီးနော
တောက်ပ ကောင်း
စားခဲမှူး သည်မှာ
အမှန်ပါတည်း။

ထိုအခါမှ ကျွန်ုပ်သည် ဂူဝင်စားဆိုသည်ကို ယုံကြည်ခဲ့ပြီး အားအားရှိ
ကျွန်ုပ်၏ တစ်ခါတစ်ရံက ရှေးဝင်ထိုဦးက အရသာရှိ၍ နှစ်
မျှာ စိတ်ကူးယဉ် ခဲ့ပါပြီတည်း။

မြို့စားကြီး မဟာတွတ်ဝိ... မဟာတွတ်ဝိမြို့စားကြီး...
မြို့စားကြီး မဟာတွတ်ဝိ... မဟာတွတ်ဝိမြို့စားကြီး...
မြို့စားကြီး သာဓကတော်ရတနာရှင် ရှည်ပါစေ...
မြို့စားကြီး

ဆရာတွတ်ဝေ
အားရှာပါ...

အသုံး ၁။

အလှူဘုရင်တစ်ပါးနှင့် တွေ့ဆုံခြင်း

ရိုးမတော့ကြီး အတွင်းတွင် သားကောင်များမှာ ပစ်မကုန်လောက်အောင်
ပေါ့များသလောက် မုဆိုးဦးရေ့ဗျာကား နည်းပါးလှစွာ၏။

ထိုနည်းပါးလှစွာသော မုဆိုးများတွင် ကျွမ်းကျင်သော လက်ဖြောင့်သော
မုဆိုးကား လက်ချိုးရေတွက်ရမတတ် သာဇာန်နည်းသောတော့၏။

နံပါတ်တစ် တွတ်ဖို့
နံပါတ်နှစ် တွတ်ဖို့
နံပါတ်သုံး တွတ်ဖို့

ဟို...
ထို...
တစ်ယောက်မှ
မပါဘူး...

ဘုန်းအမည်တွေ
တစ်ယောက်မှမမှတ်
မိလို့ထင်ပါရဲ့ကွာ...

ကျွန်ုပ်ကား ကျွန်ုပ်တို့ ဩဝါဒ်းရွာကလေး၏ အမဲဟင်းလျာကိုစွဲ
သည့် ကျွန်ုပ်အပေါ်၌သာ တည်မှီသည့်ဟူ ခံယူထား၏။

ဒါတော့တစ်ချက် မဝင်ရင်
ဩဝါဒ်းရွာမှာ ဟင်းလျာဖြတ်လို့
အထိန်းဘေးနဲ့ဩဝါဒ်း

လောကီက
တောထက်သာ
ဆတ်သာကျိးသာ
ယုန်သာ

မှီးသယံဇာတ
မနုဏ်တစ် ဟင်းစားရမယလို့
မနုဏ်တစ်တစ်တစ်တစ်တစ်
တောထက်က ဖြစ်ထွက်မဟာ
ဘေးဘေး ဝါဒ်းရွာကို
ဩဝါဒ်း

မှီးသယံဇာတ... မှီးသယံဇာတ...
မှီးသယံဇာတ... မှီးသယံဇာတ...
မှီးသယံဇာတ... မှီးသယံဇာတ...
မှီးသယံဇာတ... မှီးသယံဇာတ...

ဟေ့... ရွတ်ရွတ်
ဆရာတို့...
ဟို... ဟိုနား...

ဟို... ငြိတ်...
ကင်းလိပ်အေးလေးပဲ၊
အဲဒါတော့မစားခင်ပါ
နဲ့တပည့်ကြီးရဲ့...
မှတ်... သိက္ခာကျ
ပါတယ်...

အဲ... ဆရာတို့ကလည်း
လှုပ်ပြီး... ဘယ်ကကင်းလိပ်
ခွေးရမ္မာလေး... အဲဒီကင်း
လိပ်အေးရဲ့... ခွေးကို
ကြည့်စမ်း...

အဲ...
တောက
နဲ့အား

အဖြင့်ပါတယ်က
မင်းကိုစမ်းတဲ

ဟို... နဲ့အားပဲ...
တောက မစား
ဘူး... ဆရာတို့ရဲ့

ကုန်ပုံကား
ခွေးလေး
ပျိုအလှိုက်
လေးနဲ့... ဆ
ရာဆရာ
အိပ်ပျော်

သေချာသထက် သေချာစေ
ရန် သေချာစွာ သေချာချိန်
၏။

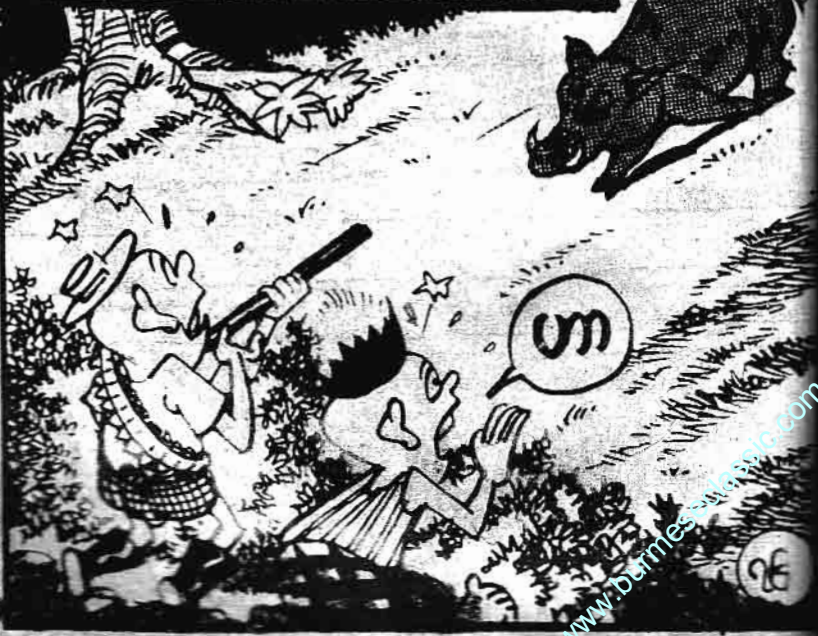
တစ်ကောင်သော တောဝက် သည် ရှေး
ဘိုး ငါးပေခန့် ခုန်ရှောင်လျက်၏။
ပြန်အကျတော့ ကျည်သင့်ရှာ၏။

ဟ... ဆရာတူ
လက်ကထူးပါပေ၊
တောဝက်ခုန်
ရှောင်လို့ ကျမဲ့
နေတာကို ဤ
ပစ္စည်း
ဟဲ့...ဟဲ့...

ကျန်တစ်ကောင်မှာမှ ရုတ်တရက် ကျန်ုပ်တို့ကို
ပက်ရန်တစ်ဟုန်တိုး ပြေးခါလာ၏။ အစွယ်လွေး
ဖွေးကြီးများ သည်အသစ်ယားစဖွယ်။

စိုက်ကလေးက သူတို့ ခုနဲ့နောက်ဆုံးလှည့်
ပစ်ခတ်ပေးတာပဲ။ သူ့အားလုံးလည်း
ပစ်ခတ်ပေး၏။ သို့သော်လည်းကောင်း၊ သေ
မင်းကား ကျွန်ုပ်လက်ထဲကမ်းရောက်
ခဲ့ပြီ။

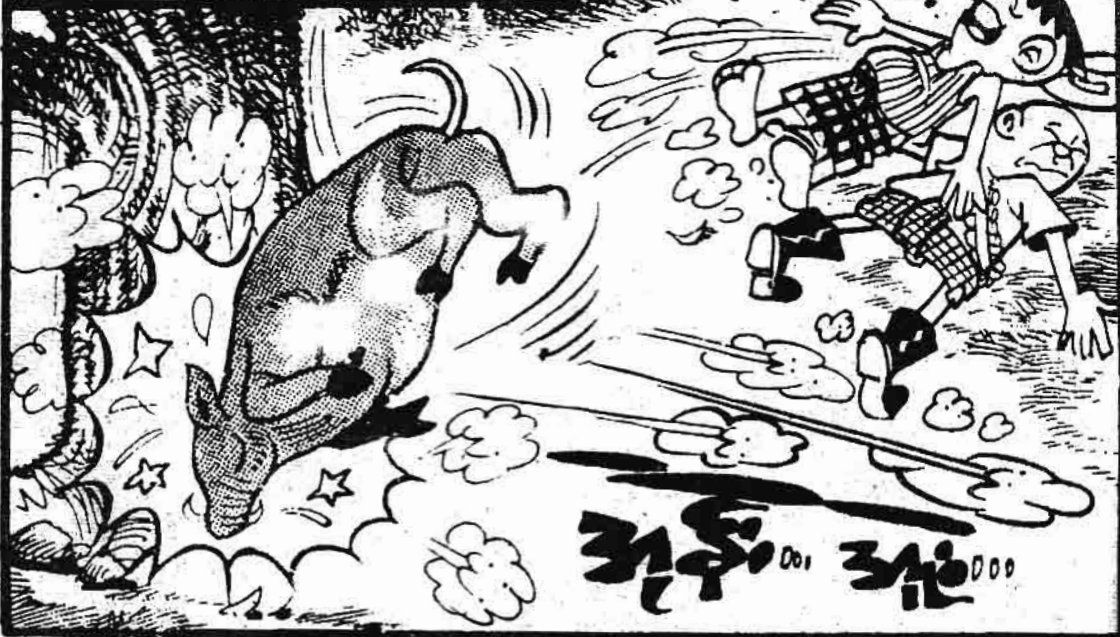
ထိုအခိုက်
အသံနက်ကို
တစ်ခဏကြား
ရ၏။

ကျွန်ုပ်ကိုယ်ကို တစ်စုံတစ်ခုသော အရာက တအားကုန်တုန်းမတိုင်
လျက်ကား သို့ ခံစားပျက်စီး၏။

စကြာဝဠာတံတိုင်း အပြင်ဆီသို့ လှည့်စဉ်ထွက်သွားသကဲ့သို့ ခံစားလိုက်ရ
ပြီး တစ်နေရာဆီမှ “အိုး” ဝန် လဲပြီသံကြီးကိုပါ ဆက်တိုက်ကြားလိုက်ရ
ကာ သတိမေ့လျော့သွားခဲ့ရသေးသည်။

အိုး... အိုး...

မည်မျှကြာကြာပေ
လျော့နေသော်လည်း
ပြန်သတိရတော့နေ
စေင်းနေခဲ့ပြီ။

ခိုက်ကလေးကား သတိလစ်နေဆီ။ အိုးတူ အမြစ်မ
ကော်လဲနေသောသစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်နှင့် ဦးခေါင်းကွဲ
ကြေ၍ ဦးနှောက်ဖြူဖျပ်များ လှည့်စဉ်ပြန်ကျနေ
သော တောထက်တစ်ကောင်။

ဒါထေတို့ သေနတ်အင်္ကျာ
ဖြင့် သေနေသောတော
ဝက်တစ်ကောင်။

ဒါရဲ့တို့ ဖြစ်လျှင်စုစုပေါင်း
ကြက်သားတစ်ဖြင့်ဖြင့် ထရမတတ်ကျွန်ုပ်
စွန့်စားသုံးကို အံ့ခမ်း ဖြစ်ရသေး၏။

မည့်သို့ပင် ဖြစ်စေ။ ယနေ့တို့
ရွာပြန်ခင်းကား မျက်နှာပန်းလှပသောပြီ။

တန်တော့ ဒီဥစ္စာစောင့်မသည့် ကျွန်ုပ်တို့ဘက် ပြေးချာဟတာ ဖြစ်ရ
မည်။ ကျွန်ုပ်လည်း ဤကံ၏။ သို့သော် ဤကံခိတ်ကို မသိစေဘဲ
ဟန်ကိုယ်ဖို့ အနေအထားဖြင့် သစ်ပင်ကြီးဘေး ပြေးကပ်ရအောင်။

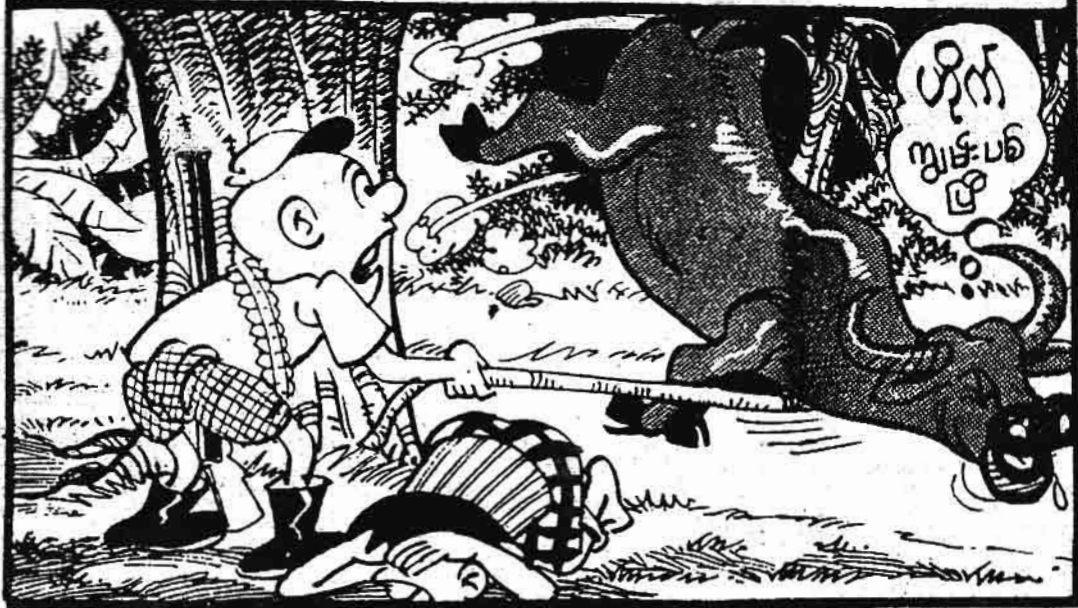

ဟ... မိန်းကလေးတစ်ယောက်
ဟုတ်ပါပြီ. ဥစ္စာစောင့်မပ.

ထိုမိန်းကလေးမှာ သေပြေးရှင်ပြေးပြေး
လာ၏။ ပြေးမပေါ့။ အမှန်အကယ်တော့ကား
တောကျွဲကြီးတစ်ကောင်သည့် ကဆုန်စိုင်း
လျက်ချာ၏။

ဥစ္စာစောင့်မိသည့် သစ်ပင်ဘေးမှ လှစ်ခနဲ ဖြတ်ဖြေးသွား၏။ ကျွန်ုပ်သည်
လည်း လှုပ်ခါလှုပ်ရာ လမ်းမပေါ် ကျနေသော နွယ်ကြိုးကြီးကို ဆွဲမလိုက်
လေလျှင် တောကျွဲကြီးသည် သလုတ်တိုက် လဲကျလေတော့ သည်။

ရိမ်ပေါ်တွင် ဘောလုံးကို သို့
လိမ်သွားသည်။

ထို့နောက် ဖြန်ခွက်လူးလဲ ထပြီး နေရာ
ဘဝိတ်ကူးပေါက်သည်မိသ်။ ယခု
လမ်းသို့ ဖြန်ထဖြေးသွားတော့၏။

ဘုရား... ဘုရား... ဒါသည်းယားလှိကတ၊
ဒါ... ဒါ... ဥစ္စာစောင့်က တောကျွဲကြီးကို
ခေါ်လာပြီး ကျွန်တော်တို့ကို ရွှေခိုင်း
တပ်နော်ဆရာတော်

ကျွန်ုပ်လည်း ကြောက်စိတ်ကို
မခေါ်လွှဲစေဘဲ များစွာအ
ရေးမထားပါနဲ့လို့ လှည့်အ
ထွက်...

ဟဲ့ ဒုက္ခ
ဥစ္စာ... ဥစ္စာ
စောင့်

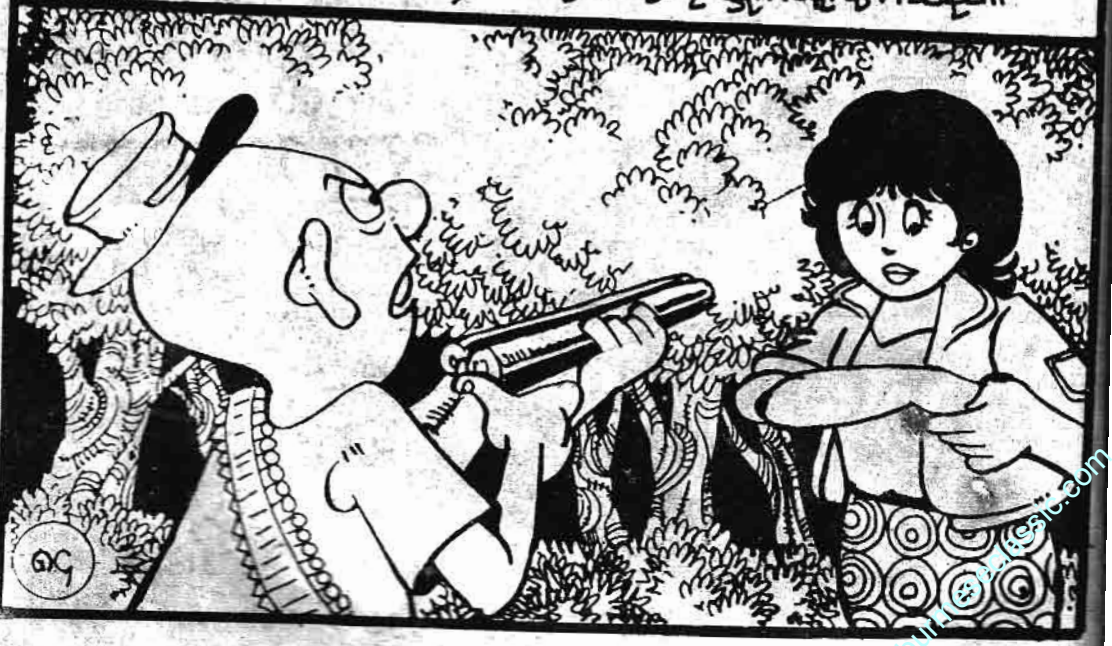
ဗိုက်ကလေးကား ကြောက်ရွာလွန်းတဲ့ ပရိလိကျ မေ့လျော့သွားသည်တကား

သူမသည် ကျွန်ုပ်၏စိတ်ကို ရက်ရက်စက်စက် လှုပ်နှောင်၏။ လှုပ်လှုပ်
ဟု မယ့်ပြုလုပ် နိုင်လေပြင်။ သူမသည် ဤကဲ့သို့ ရော့မှ ရက်စက်
သတိရပြီ။ နံ့ဘေး အိတ်ထဲမှ တစ်စုံတစ်ခုကို ခိုက်ပျက်သည်။

ကျွန်ုပ်... ဒါ့သက်သေပဲ။
ကျွန်ုပ် မှတ်ပုံတင်ကတ်ပြား

အို

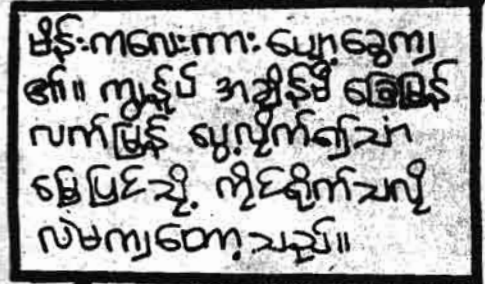
ကျွန်ုပ် ပါးစပ်ပြန်လေ့၏။ လူအစစ်
ဖြစ်ကြောင်း ဒိုင်လုပ်ပေပြီ။ ဥစ္စာ
စောင့်မကာ မှတ်ပုံတင် ချိတ်ချ
မဟုတ်။

ပန်းဖြူ
တို့...

ဆိုပါဒိုး၊ မင်းက
ဒီတော့ကြီးမားကံမဲ့
ထဲမှာကလေးပျုပ်နေ
တာတုန်း။

အို... ကျွန်ုပ်
မင်းမင်း

မိန်းကလေးကား ပျော်ရွှေကျ
၏။ ကျွန်ုပ် အချိန်မီ ခြေမြန်
လက်မြန် ပျံလျက်၍သာ
ခြေပြင်သို့ ကိုင်ချိတ်သလို
လဲမကျတော့သန့်။

ဗိုက်ကလေးကို နှိုးပြီး
မှတ်ပုံတင် ပြရအံ့။

ဗိုက်ကလေးကား ထိုအခါမှ မျှော် မဆိုတတ်
ဖြင့် မေ့နေမော မှန်ပြီ။ အဲဒါ လက်က
လေးကို ကိုင်ကြည့်ရန် လက်ကပျက်ရာ...

ဒါ... ဒါ... နုအစစ်ဆိုတာ
ဟာ... ဟာ... ဟာ... ဟာ...
လက်ကပျက်ကြရမယ်...

ဒါက... ဒါက...
ဒါက... ဒါက...
ဒါက... ဒါက... ဒါက... ဒါက...

ကျွန်ုပ်တို့ ဤတိုင်းရင်းသားရောက်တော့ မိုးစုပ်စုပ် ဆပ်ဆော့ပြီ။

BURMESE CLASSIC

ဟေ့ဟေ့... ရွေးဖူးမင်းမင်း အကောင်အမောင်အကောင်ပဲ... ဘာလို့လဲ... မလား... ?

ကျွန်ုပ်မင်းသိသည့်နှင့် လူအုပ်အုပ် ကျွန်ုပ်တို့ဆီ သို့ အားကီးတစ်ကြီးဖြင့် ဟာဖြစ်ပြီးလျှင်...

အခုအတိုင်း... အခုအတိုင်း... တောထဲမှာ မိုးမလေ့... တစ်ခုခုပေး... အားကီးပေး... အားကီးပေး...

ထိုမိန်းမကြီး မျက်ဝင်းတို့ ဂုတ်ချင်းပင် ကျွန်ုပ်ကို မသက်ရောက်ဟန် အင်္ဂါသမားလဟလော ကျွန်ုပ်က ဖြစ်ကြောင်းကွန်စင်ကို ပြောပြရလေ သည်။

BURMESE CLASSIC

တောကျွန်းနှင့် ကျွန်ုပ်အဖြစ်ကို ငြားလျှင် ရွာသားများမှာ ကျွန်ုပ်ကို
ဆွဲရောင်းကြိုးပဲ့ ဗတ်ယူကြပေပြီ။

ဆရာထွတ်နေရာမှာ
မင်းသားဆိုလေပြီ
အသားလွတ်
ပိလား...သူ
ကျတော့ကေ

အဖြစ်မှန်ကို သိလေလျှင် ထိုမင်းမကြီး
သန် ကျွန်ုပ်ကို အားတုံ့အားနာ မျက်
ဝင်းဖြင့် ကျေးဇူးတင်ကြောင်းအငါ့
ဆို၏။

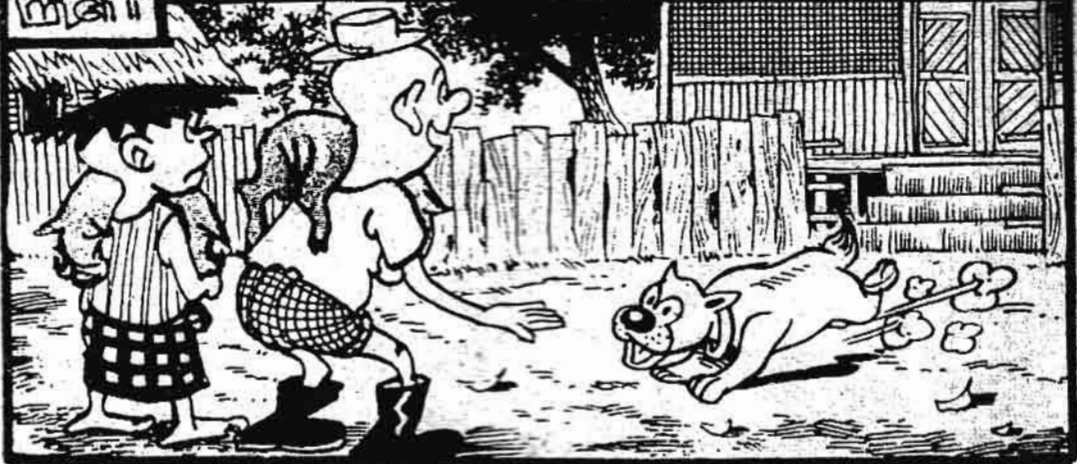
မင်းမြမြ၊ မှာဆရာထွတ်
မေးတဲ့ အသက်ပဲ
ရွာပါတော့တယ်လို့

ကျွန်ုပ်နှင့် ဗိုလ်ကတော
သန် သူတို့ကို ခွဲ
ခွဲပြီး အိမ်ပြန်ခဲ့လေ
၏။

ကျွန်ုပ်၏ အိမ်စောင့် "မိန့်" အမည်ရှိသော ခွေးကလေးသည် ကျွန်ုပ်တို့ကို တစ်ခါကံတစ်ခါကံ ထိုးလာနိုင်၍ နှုတ်သန်ပြုံး ပြေးလာကြ၏။

သူအိပ်ရာ ဝင်လေပျင် ပန်းမြှူ၏ တုန့်ခိုးမပြင် လှပသော မျက်နှာ သူမ နှုတ်သီးဇားမှ ဝင်သက်ထွက်သက်လေခွေးကလေး၊ တစ်မျိုး တစ်ဘာသာ တူးသော ကိုယ်ခင်း နှံ့စေ့ဥပု အခုတို့သည် ကျွန်ုပ် နှလုံးသားကို မြင်းသဖွယ် နှင်းစိုင်းပြေးလှားစေခဲ့ပါစေပြီတည်း။

ထိုအခါ ငွေလမင်းသည် တိန်ညိုပုပ်၏ နောက်ဆွယ်တွင် ပုန်းလှိုးခဲ့ စေပြီ။ ကျွန်ုပ်၏ စိတ်ကူးတို့သည်လည်း ရှာရောင် အတွင်းသို့.....

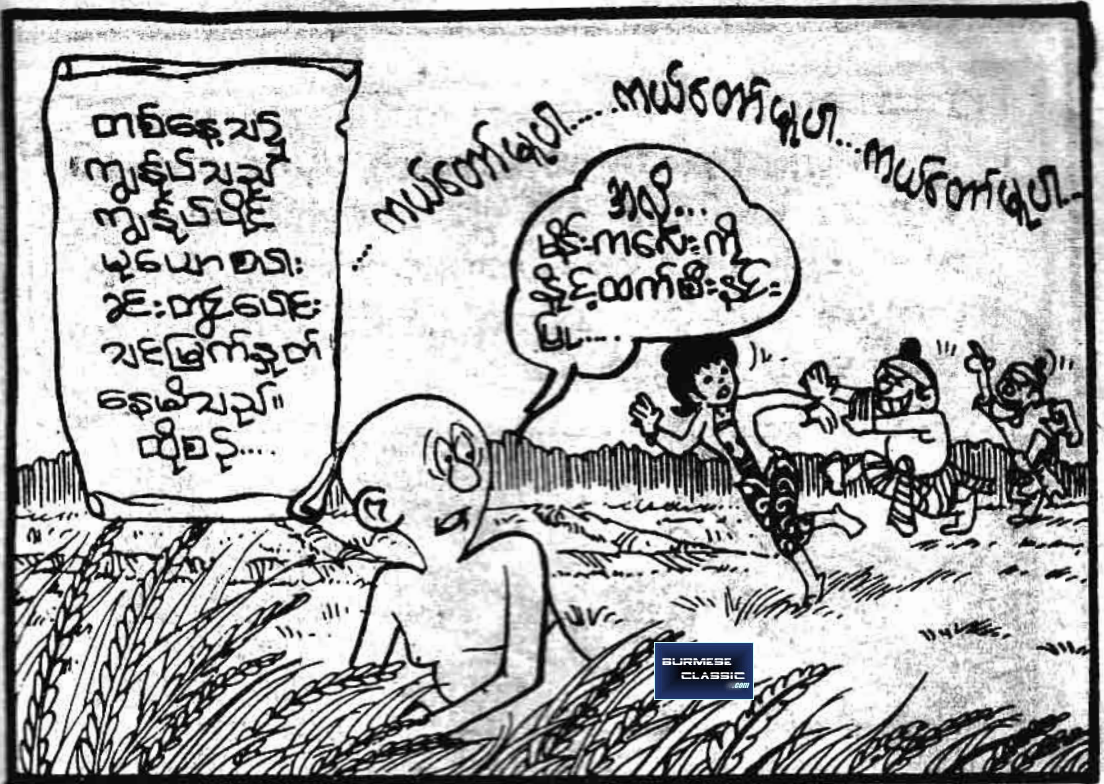

အရှေ့ပြင်ပညာစွမ်းဆီမှ ပညာဖြိုးရည်တို့ ပျိုးအိမ်ဖို့ကျလာ၏။
 စီးပွားရေး ဘောင်လည်း ကောင်းမွန်သော စေတနာဖြင့် တိုးငြင်းသူပညာ
 သာတို့သည် အဝတ်အစားဝတ်ကပ်ပေပေဖြင့် သွားလာ
 ပြုကုန်၏။ ထိုအခါကလည်း ကျွန်ုပ်တို့သည် ကျေးဇူးတော်သာ
 တစ်ဖွဲ့မျှသာ ဖြစ်ခဲ့ရပါ၏။

၉၂

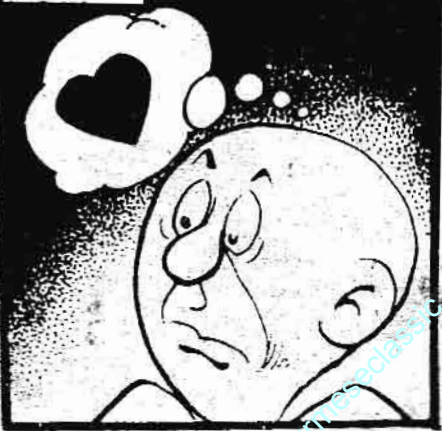
မည်သို့ပင် ဤသို့၍ ဝိုင်းဝန်းကြပေစေ.....။ နောက်ဆုံးတွင်.....
သူတို့ကား ကျွန်ုပ်တို့တို့ကို လက်ခုံးရည်ဆွန်း မပျံ့နိုင်ကြပါပေ။

ကျွန်ုပ် သတိရ၍ လှည့်ကြည့်လိုက်တော့
လူငယ် မိုင်းမပါလည်း မေ့မော့ရ၍နေ
နေသဖြင့်။ ဥပစ်ရုပ်နှင့် အဝတ်အစားကို
ကြည့်ရခင်းအားဖြင့် မင်းမပါးမင်း
ခွယ်ထိကဟု ခန့်မှန်းမိ၏။

ဖြောင့်ဖြောင့်ရှင်းရှင်း။ စိမ်းစိမ်းစိုစို
လှည့်လိုက်ပါဝယ်။ ချိုက်ပျိုကြို
ငယ်အသွယ်သွယ်လှပေ။ တင့်
တယ်စေ့ပျံ့သဖြင့်ထူး...။
ကျွန်ုပ်တစ်သက်တာဝယ်
ဤမျှအေးမောလှပသော မိန်း
ကလေးမပါးကို မတွေ့ခဲ့ရဖူး
ပါဘူး။

ဟေ့...ဟို...ဟို...
 သခင်မလေး..ဟင်.ရှင်
 သခင်မလေးကိုဘာလုပ်
 တာလိမ့်.ဟင်.

ကျွန်ုပ်က ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင်
 ရှင်းပြရသန့်။ ယိုအာဘိမ္မာ
 ထိန်းတော်ကြီးသန့် ကျွန်ုပ်ကို
 အားတို့.အားနာဖြင့်ကျေး
 ရူး အာဘိဘိတင်တော်သန့်
 တကာ။

ထွက်ခွာခဲ့သန့်တိုင် သခင်မလေး၏ကိုယ်ပိုင်
 ရနံ့သန့် ကျွန်ုပ် နှင့် အတူ ယင်းပျံ့ပါလာအိ။

သခင်မလေးက
 ရုပ်မျက်မှူးမြို့တူး
 လှည့်လည်တက်ဆွဲပဲ.

တူပွတ်ကင်းရှ်
 သင်းကျက်သ
 ရေးဖြင့်ပြည့်စုံ
 စွာလှပသော
 သခင်မလေး
 ၏ မျက်နှာ
 တော်ဖူးဖူးလေး
 သန့် ကျွန်ုပ်
 တူတိုပီ၏န
 လူးသားထိ
 စိမ့်ဝင်ခဲ့ရပါ
 ရေးပြီတကာ။

အား: ၂။

ပထမဆုံးပြန်တည်သော အချစ်

ကျွန်းပျက်စိမ္မား
မြူးကျယ် သွားရ
သန့်။ အံ့ဩရပါဘိ

ဟင်...
ပန်းမြေဖြူ

ဟဲ့တိုကဲ့၊ မနောက ခိုးပန်းကို
ကယ်ခဲ့တာ ကျေးဇူးတင်လွန်း
လို့၊ ယာတွေ့တာပါ။ ပန်းမှာ
ခိုးပေးတဲ့အသက်ပဲ ရှိပါ
တော့တယ်ရှင်။

ကျွန်းပျက် မောကပီတိုဝယ် ကွမ်းဆီထိသကဲ့သို့ ရွှေအိရေဇာ်။ သို့တစေ။
ကျွန်းပျက်ကို 'ခိုး' ဟု ခေါ်ခြင်းကိုတော့ ကျွန်းပျက်ရဲ့ဝယ် မကောင်းမိ။

ကိုကိုထွတ်လို့ ဒေါ်ရင်
ဘယ်လောက်ကောင်း
လို့ကံမလကဲ့

ဗိုက်ကလေးကား ရေခဲအိုးတစ်ခု အိမ်ခြောက်မျှတို့ဖြင့် နှင့်

ကျွန်ုပ်ကား ပာနေမှ သွားကို အဖြူ
စင်သုံး ဖြစ်အောင် တိုက်ရတော့
သန့်ပါတာနား။

ပန်းကရကုမ္ပဏီနောက်ဆုံး
နှစ်ကျောင်း သူပါ။ အခု နှစ်
ကြိုတိုင်း တွက် အပညာ
တာ။ မနေ့က တေတေထဲ
မှာ ပန်းစင် ခုံးရင်း ကျွဲကြီး
နဲ့ တွေ့တာ...

ပန်းဖြူပါသော် ကျွန်ုပ်တို့ ဓားချက် နှင့် ဆွေမျိုးနိုး စပ် တော်နေမှန်း
ကျွန်ုပ် အံ့ ဗြစပွယ် သိရှိခဲ့ရသော်။

ဟို... ဘာ
ဘာပေါ့တာ

အခုတစ်ခုကို ပြောတာပေါ့၊
အခုတစ်ခုကို ပြောတာပေါ့၊
အခုတစ်ခုကို ပြောတာပေါ့၊
အခုတစ်ခုကို ပြောတာပေါ့၊
အခုတစ်ခုကို ပြောတာပေါ့၊

ဟေ့
ဟေ့ဟေ့...

ကျွန်ုပ် သည်လည်း ဗိုက်ကလေးကို
ခွက်ပြီး အကြောင်းမရှိဘဲ ယောင်
ယမ်း ထပ်ပိုက်ရာ ကျားခေါင်းကြီး နှင့်။

ရုတ်တရက် ပြန်ထိုင်ရန်
ကုန်းလျှောက်လေယှင် နောက်
မှ ခံရုံနှင့် ကျော့တိုက်မိပြီး
ဟပ်ထိုးလဲ ကျရလေသတည်း။

ဝေးဝေး... တွေ့တယ်...
အိမ်နဲ့... ဝါတယ်...
အိမ်နဲ့... တက်နာခံ...

ဟိုက်... ဒီကျေး
အိုး... အိုး... တို့... ဝါလား...
ကျောက်တင်... ဝါ
ကုစင်... အိမ်... တော်...
မိန့်... တော်... မူ... ဟို...

ကျွန်ုပ်... အိုး... အိုး... တို့... ဒူး... တပ်... ကျွန်ုပ်... အိမ်... နှစ်...
အခြား... တွေ... တို့... မှား... ကျား... လွန်... လို... ပုံ...
မက်... ကလဲ... ဆန်... ပြစ်... ကြ... တော်... နှစ်... တက်...

၁၀၂

သူငယ်မလေးသူ့ရဲ့... အမိနဲ့ဝေဖန် ခြိမ်းခြောက်သလို။
မောင်မင်းထွတ်ထွတ်သလို ယခုပင် ဘိုးဘိုးတို့နဲ့ အတူ
တစ်ဝါတည်း နန်းတော်သို့ အခစားဝင်စေရမည်။
အမိနဲ့ဝေဖန်...

မောင်မင်းထွတ်ထွတ် မောင်မင်းကို
ခြိမ်းခြောက်သလို မောင်မင်းသံသရာ
နဲ့ ဝ နဲ့ ဖြည့်ရမည်အစား.....

အောင်မောင်မောင်...
နာနာဂို: ကျီးမာမြို့

ခွဲမှ မှန်ဘူးတယ်

မှန်တယ်၊ မှန်တယ်၊
သိပ်မှန်တယ်၊ သွေး
ထွက်အောင်ကို
မှန်ပါတယ်
ဟေ့.....

မို့မ
လွယ်ကူ

ကျွန်ုပ်ကား မိဘနှစ်ပါးနှင့် ရွာ
သားများကို စိတ်မပျက်ရန်မှာ
ကြားပြီး နန်းဆောင်သို့ လိုက်
ပါခဲ့ရပါတော့ သတည်း။

မောင်မင်းတွတ်ပီသန်
သင်္ခမာန် လူရမ်းကားတို့
လက်မှ ကယ်တင်ခဲ့လေသန့်။
မောင်မင်း၏ အသတ်အပတ်
ကွမ်းကျွမ်းမှုကိုလည်း မဟုတ်
ပြင်တွေ့ခဲ့ရသန့်။ မောင်မင်း
၏ ကျေးဇူးကိုဆပ်သန့်အ
နေဖြင့် မနေမိစဉ် သင်္ခမ
အပါးတွင် မြို့စားကြီးရထူး
ကို မျှဝေ.....

အမိန့်တော်
မြတ်အတိုင်းပါ
သော...

လေး-မြို့စားကြီး
မဟာတွတ်ပီကြွေ
လာပါပြီ... မိုးမောက်ကြ
လေ့.....

အနန်း ၃၂

ဖန်တီးမှု ဖန်တီးသော

ဒါလို့ ဆရာတို့
အိမ်ကားအရေခွံ
ကြီး ဩတ်ယူပြီး အ
လုပ်မလုပ်လို့ ”

“ပန်းဖြူကြောက်
လက်ဆောင်ပေးမလုပ်
လေကွာ”

“အ. ဆရာတို့
နှယ်၊ အ၊ ရန်ကေမာဗျာ?

“ဟ၊ အဖြစ်လို့တုံး”

“ဟ. ဒီကားအရေ
ခွံကြီးက မုဆိုးအဆင်း

ဆင်းနဲ့ဝါခြားလှတွေ

ဘဝနဲ့ထူးထူးမှားမှား

အမျိုးလေးကဆင်း

ကားအရေခွံကိုအလုပ်

လေကွာ”

အို... ဟုတ်ဘေးကွ၊
ဒီမာကြီးက တန်ဖိုးကြီးပေမယ့်
မိန်းကလေးတစ်ယောက်အတွက်
ဝေတု ဂျီမုမလီအပ်ပီ၊ ဒါဖြင့်
ဆရာတို့ဘက်ဆောင်
ပေးလှကောင်းမလဲဟင်

အို... မိန်းကလေးတွေအတွက်
ပန်းပွင့်လေးတွေ လက်ဆောင်ပေး
တာဟာ မမားနိုင်တဲ့ နည်းပဲ၊
မဟုတ်ဘူးလား။

အို... ဟုတ်ပဲ၊ ဒါကို
ငါပေးနေတာပဲ၊ ပန်းအတွက်
ငါအရှားပါးဆုံး၊ အလှဆုံး၊
အမွှေးယုံဆုံး၊ ပန်းပွင့်ကို
ဝေတာထက်ပင် ရှားမယ်...

အို...
ပစ္စည်းအတွက်
အို... ဝေဒါ
ပါက...

ဒို့ဇော်
ကျွန်ုပ်တို့
အစာအာပညာ
နှစ်ယောက်
သန့်ရှင်းမှု
တောထဲသို့
ဝင်ရောက်ခဲ့
ပြန်ပေသနား။

မြိုင်တွေနေကျ ပန်းများကိုမခူး
လို့။ သားကောင်များကိုလည်းမ
ပစ်ခတ်။ ထူးပေသန့်ပေဆိုသည့်
ပန်းများကိုသာ တောနက်ထဲလှည့်
ရှာ၏။

ထိုစဉ်က ကျွန်ုပ်၏ ဆစ်စီတီလေ
ကပ်သမ္မ ပင်ပန်းခဲ့သည့်ကိုမ
သန့်ရှင်းမှု နောက်တော်တော်မှ
လျှောက်ခဲ့ရှာသော မျက်ကလေး၏
သစ္စာတရားကို ကျွန်ုပ် မကြာခဏ
ပြန်လည်အမှတ်ရ အသိအမှတ်ပြု
ရ၏။

ငါတို့နက်ထဲထဲသော်လည်းကောင်း၊
ပြုံးပေါက်။

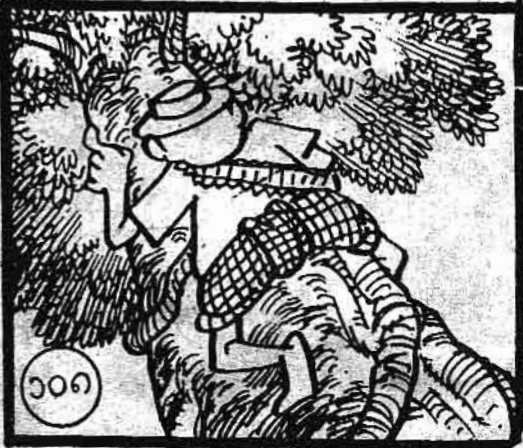

ဟာ...တပည့်ကြီး
ဟိုမှာကြည့်ခန်း
ဒါပင်ထပ်ပြေးက
ပန်းကလေးလှ
လှိုက်တာ

ဟာ...ဟဲ့ဟဲ့ပဲ...အခုထွက်၊
ကျွန်တော်တို့...တစ်ချက်နဲ့
တစ်ချက်ပဲ...တစ်ချက်...ဒီလောက်
ခြေမခံနိုင်...ဖူး...ဘူး...အဲ
ကောင်လေးတွေ...ဖူး...ဘူး...!

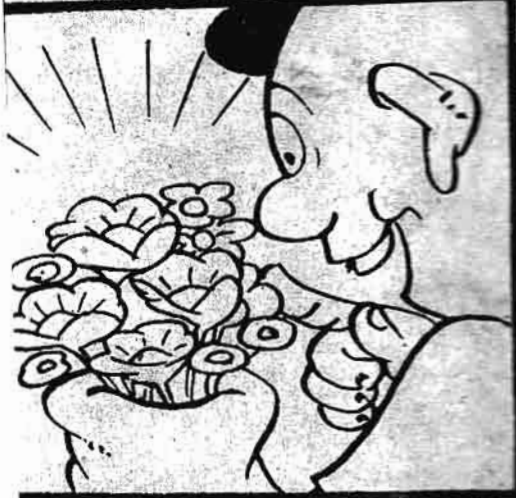
ပြောကံပေးမ
နှေး...လှပြီ

၁၀၀

မြင်းမားလှစွာအောင်...အစဉ်အဆင့်
ထွက်ခွာ...ထွက်...ငါ့...စွန့်ခွာအောင်
ပန်းကား...မ...အားကောင်း...အားကောင်း
လား...ဟဲ့...ဟဲ့...မ...မ...မ...မ...

လက်ထပ်ပိုင်ပိုင်ရရှိမှ ထိုပန်းသည်
လွန်စွာ လှပကြောင်း ကျွန်ုပ်
တွေ့ရှိခဲ့ရ၏။ ယင်းပန်းမျှတက
ခိုခောင်း ရန်များက ကျွန်ုပ်တို့
ကျင့်တင့်ဝယ် မွေးယုံ နေ၏။

ပန်းမာလကို နှစ်သက်သော ပန်း
မြဲမြာသည် ကျုပ်ပန်းပွင့်ကို များစွာ
နှစ်သက်ပေလိမ့်မည်။

ပန်း၏ မွေးပျံ့ထုံယစ်သော ရန်သည် ကျွန်ုပ်အပြန်လမ်းခရီးဝယ်
မပျင်းရင်အောင် စိတ်ကူးယဉ်စရာတွေ တလေ့ကြီး ပေးခဲ့ပြီဖြစ်
ပါသည်။

ကျွန်ုပ်ကား ငြိစားဦးဘဝဖြင့် သင်္ခမအစားတွင် အနီးကပ်နေခြင်း
မှာ မားစွာ ယော်စွာရသော်လည်း အလွန်တရားမှ စိတ်လှုပ်ရှားခြင်းတို့
လည်း ဖြစ်ပေါ်ရ၏။

သင်္ခမ၏ မျက်နှာဝေကို
ခိုး-ခိုး မှူးရင်း ကျွန်ုပ်တို့ဝယ်
လျှင်းထရဟော့၏။

သင်္ခမသည် ပန်းကို လွန်စွာမှ
နှစ်သက်၏။

ထိုကြောင့် နေ့စဉ်ပင် ပန်းဆက်သရ
သော အပျိုတော်ကလေးမှ တစ်ဆင့်
မိမိ၏ ပန်းများကိုလည်း ဟေရေရန်
စားရုံးရုံးရ၏။

စောနန်းရေ...
ဒါပန်းတွေဟာ
သွားပါပကနော်
နော်...

ဟယ်... မြို့စစ်ကြီး
ပန်းကအလှဆုံး
ဝေဟ...

လူများဟော့ဟော့
ဒီပန်းရဖို့
ဟိုတောင်စွယ်
ပေါ်က ကျနေတဲ့
နွယ်အိန်းတွေကို
ခိုစီးပြီး နှာစိုက်
တက်ဆုံးရတာ
ဟ...

ဟယ်...
ဒီမျောက်က
အကြီးကြီးပဲဟာ
မျောက်တွေထဲ
မှာအလှဆုံး
ဆုံးပဲ

ထိုတောင်
စွယ်ထွတ်
ဖားမှပန်း
ပြတ်မာလာ
ကို ခွဲယူ
နွယ်အိန်း
ထိုတောင်
အရောင်
လှည့်ပမာလာ
ပေးအခြား
လူရှိအိမ်
ထဲ။

အသုံးငှါ
ပထမက ဆုံးဖြတ်သည်

၃၁ လူပသုံးပန်းလက်ဆောင်
 ကို ကိုငြိမ်း ပန်းဖြူဖြူတို့
 အိမ်ရှေ့ရောက်သော်လည်း
 ရင်ထဲတွင် ပန်းဘဲမို့ထူနေ
 သလား ဩချစ်ဟိုန်းနေပါ၏။
 “ဒိုင်း... ဒိုင်း... ဒိုင်း...”
 <တွတ်ပီရင်ခွန်သံ>
 “ဟ... ဆရာတွတ်
 သံစားချက်တွေကြားနေရတယ်
 လော့... နီ... လော့... နီ...”
 “လော့... ဗိုက်... ဗိုက်ကလေး
 ဒီပန်းယူထား...”
 “အို... ဆရာတွတ်နဲ့ဟန်
 ဆရာတွတ် ကိုငြိမ်းမှ
 ပုံအင်တယ်မှါပေါ့ဗျာ
 စိတ်အေးအေးထားဗျာ”

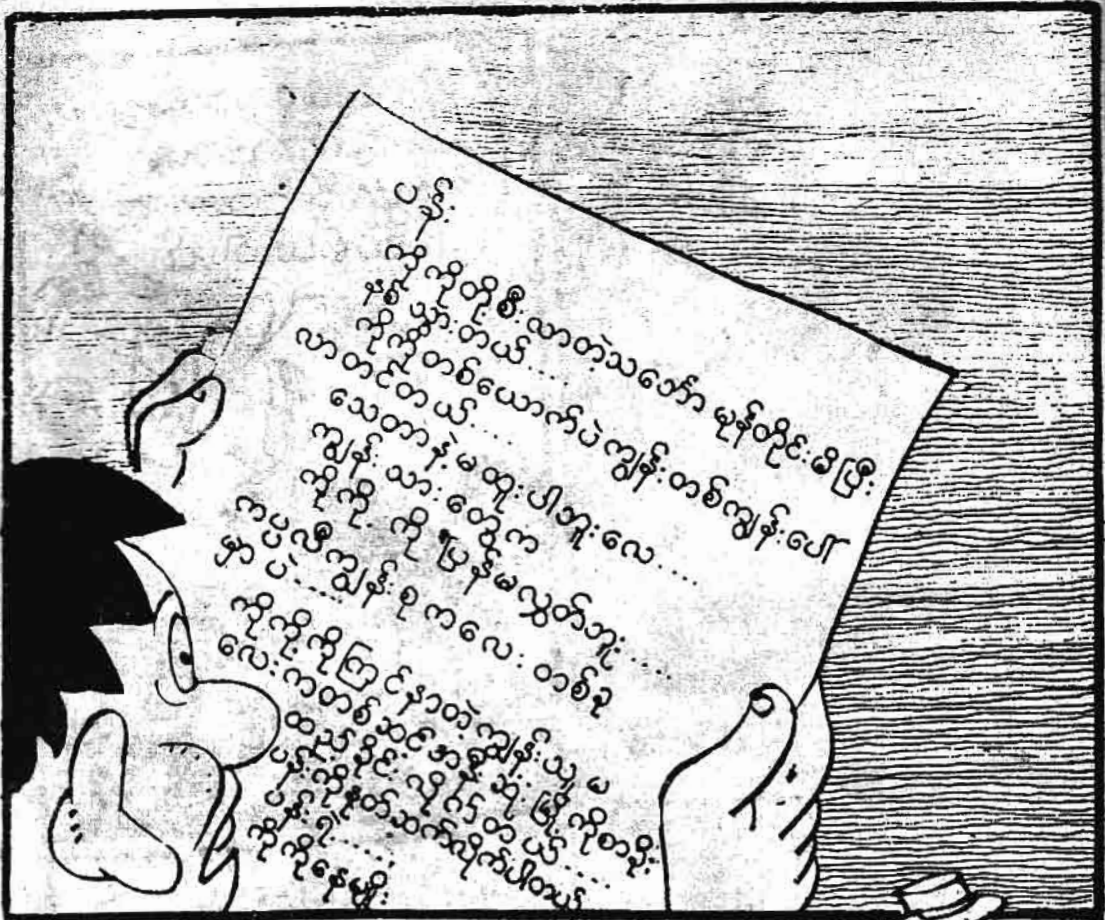

ဒါထက် နေပါဦး၊
ကိုနေမိဒါက ပင်လယ်ခရီး
ဘကြောင့် ထွက်ခွာတာလဲ

အခု ခရီးသွား
ဝါသနာပါတယ်
ဦးရဲ...
ဧပြီ

ပင်လယ်ခရီးက အပြန်မှာ
ပန်းချီကု ကြံတိုင်း ရွာကလေးဆို
လွန်ကဲလှပေမို့ ဆန်းဆန်း
ထားပြီး သွား...

ဧပြီ

ဟယ်... ဒီပန်းတွေက လှလှိုက်တာပေးလှိုက်တာ၊
ဟဲ့စောနန်းရဲ့ ဒီပန်းပွင့်တွေက ဂုဏ်ကျမ်း
တင်တော်မူစမ်းပါဦး စောနန်းရဲ့

မုန်လှပါဗျာ၊ ထားရင်လဲနေ၊
ဘယ်ရင်လဲခေရမှာပါဗျာ၊
ဟဲ့နမကို ဘုန်းတော်မူပါလို့
ဒီပန်းဟာ သီရင်ဖြင့် မြို့စားကြီး
မဟာထွတ်ဟိက ဘုန်းမဆွတ်
ရောက်အောင် ထည့်ပေးလှိုက်
တာပါဗျာ...

၁၀

အင်္ဂု... မြို့စား ကြီး မဟာထွတ်ဟိ
အင်း... ဘုန်းမဆွတ်ရင်
တွေ တွန့်လှိုက်ပါဘိ...
တော့ကွယ်

သခင်မလေးသည် ပန်းမျိုးကို အားကစား
ပြုလေ့ရှိ၏။ စောနန်းက နှိပ်စက်ခဲ့ရင်း
ကြိတ်ပြဲ ပြဲလျက် သူ၏။

ပ. ၃၃၁

အိန္ဒိယ
စာအုပ်တော်
ပါပါတယ်
သခင်မလေး။

အခု...
ကျွန်ုပ်တို့
အိုး...အိုး...

နှမတော်...
မောင်တော်တော်နှမတော်ဆို
အလှလမ်းခိုလက်မှာလူဆို...တွေ
နှုတ်ခိုက်ခိုက်ပြုံး အင်အားမ...
အဆွေနှိပ်စွားတယ်...
မောင်တော်တို့ကိုယ်လယ်ဝတ်က
ကပ္ပလီ ကျွန်းစု ကလေးမှာ
ထားတယ်...
တံမကုန်ရင်တော့
ပြန်ဆွဲကြတာပေါ့၊
နှမတော်...

သတိုးမဟာ
နေမျိုးသူရ
ကမ္ဘာ

အို... သခင်မလေးဟေ့၊
 ကြောင့်ကြ တော်မမှုပုဒ်ပိုင်၊
 သခင်မလေး သတိုးမဟာနေမိုး၊
 အုရကုမ္မာ ကို ကျွန်တော်မီး၊
 အသက်နဲ့လဲပို့ ကယ်
 တင်ပါမယ်။

အို... ကြားရတ
 အားရှိတော်မူပါမေ
 မြို့စားကြီးရယ်...

သိုဟင်မဲ့ ကျွန်ုပ်
 စံမြင်းရာ အ
 စောင့်တော် သို့
 အပြန် ကျွန်ုပ်
 တစ်သက်နှင့်
 တစ်ကိုယ် ကြိမ်
 ဝမ်းနည်းဖွယ်
 ရာ အဖြစ်မီး
 မကြံတွေ့
 ရဲရဲမူးဟေ
 မေ။

အို... မီး... မီး
 ဒီနေ့ ကံမ
 ကောင်းဟေ
 ဟေ...

ဟေ...
 မြို့စား
 ကြီး... သ
 မေ...

အသုံး ၅။

ကျွန်ုပ်တို့လိုက်ပါလျှင် သူရဲကောင်းလေးဦး

ဒီကလေးတွေက အစွမ်းကုန် ကျွန်ုပ်တို့
 တို့ ပြင်ဆင်ပေးခဲ့ပြန်ပြီ။
 ကျွန်ုပ်တို့နောက်ဆုံး
 လိုက်ပါစွန့်စားလို့သူ
 များစွာပေးပေးပါ
 ဟု ဆိုလေလျှင် စာရင်း
 ပေးသွင်းသူ ဂုဏ်ထူးများ
 မှာ များပြားလွန်းစွာ
 ကျွန်ုပ်တို့မှာ စီစဉ်
 ရွေးချယ်ပေးပေးတော့မည်။
 ထိုလူရွေးချယ်ပွဲကို
 သုံးကြိမ်ကျင်းပ
 ပေးမည်။

ကျေးဇူးတင်ပူဇော်ပါ။

ကျွန်းကျွန်း ခုတ်ခတ်

၆၇

ကျွန်းကျွန်း ခုတ်ခတ်
ကျွန်းကျွန်း ခုတ်ခတ်
ကျွန်းကျွန်း ခုတ်ခတ်
ကျွန်းကျွန်း ခုတ်ခတ်
ကျွန်းကျွန်း ခုတ်ခတ်

ခပ်စားပွဲကစားပေးပါ။
ဒါ။

ကျောက်ခဲတွေနာမည်များထိုးထားတဲ့
ကျောက်ကွင်းအုပ်မှာ သွားစောင့်နေ
သူ့ကို ဖြောင့်ချက်အရ ခဲတစ်လုံးချ
ကွင်းစပ်ထိပင်မကျဘဲ နောက်ဘက်
တောအုပ်ကိုပါ ကျော်လွန် သွားကြောင်း
သိရ၏။

ကျွန်ုပ်တို့မှာလည်း ငှက်တစ်ကောင်နှင့် များများ
လေ့လာပေးတဲ့ ဗဟိုဗဟိုဖြစ်ပြီး ဝတ်ကျေတမ်း
ကျေတော လိုက်လံ ကြည့်ရှုရော.....

တစ်နေရာအရောက်

ငှက်တစ်ကောင်နဲ့
နားထပ်ဖြစ်မှာ
လေတယ်

အလို...
ရွေးကောက်ဖြစ်
လို့ခိုနေတာပဲ
ဗျာ...

ကျွန်ုပ်တို့မှာ ခရီး သွားကို ပြုစုပြီး လျှောက်ကြေး ငွေပေးပို့ကာ ရွေး၏။

အံ့ရော... အံ့ရော... ခဲပစ်ပိန္နဲ ခဲမှူးလျှောက်...

ငှောက်တစ်မျောက်ကား
 ပန်းပဲဖိုတွင် ငယ်ဝန်ကတည်းက
 မဆုအသက်အရွယ်အထိ တု
 ထုခဲရသဖြင့် အပူပူပင် ပန်း
 မာတောင့်တင်းလှစွာ
 “ဗလကြီး” အမည် ရှိသူ
 လူငယ်တစ်ဦးပင်တည်း။

ဟိုက်...
 ဗွီဗွီထဲက
 မာကြလုပ်

နှိ

ဝှက်!!

အင်းဝ

ကပ္ပလိက္ခန်းမှ ကျွန်းစုလေးဘက်ကျွန်းသို့

ခရီးထွက်ဥရုန်
 ဂုဏ်ကား ဝါခါဝ
 ဝက် ဝါခါဝဦး
 ကပ်လာအေပြီ။
 ကျွန်ုပ်တို့အဖွဲ့ကို
 ရွာလုံးကျွတ်ထွက်၍
 နှုတ်ဆက်ကြသည်။
 “ပန်းဖြူဖြူရေ...
 တို့သွားမယ် ဝတ်စုံ
 သာနောကျယ် မင်း
 ကိုကို ကို တို့ဟာ
 အောင်ကယ်တင်ခဲ့
 ပါမယ်”

မိနပ်ရေ... ငါ့ခါးထွက်ရမယ်...
မင်းနဲ့ရဲရဲမယ်၊ ငါမကြာခင်
ပြန်လာပါမယ်...

မင်းပြုပြင်... ကျွန်ုပ်ရဲ့ခွေးက
လေးကို ကျွန်ုပ်မရှိခင် ကျွန်ုပ်
ကိုယ်စားဆောင်ရွက်ပေးစေ
ခွင့်ပါတယ်...

ကျွန်ုပ်တို့ဆွေး မိနပ်သေသည်
ကျွန်ုပ်တို့ကားကို နားလည်သည့်
အလားဆီတိုငြိမ်စွာနေ၏။

အို... ရပြီတယ်နီ...
မင်းဆောင်ရွက်ပေး
ပါမယ်၊ ခွေးလေးကအချစ်
စရာလေးပါလား...

ဟိုက်... မသိဘူးဟေ့
မွေးတယ်၊ တူတူဖီ
နဲ့ကမ္မမသိဘူးနဲ့

ကျွန်ုပ်ကိုယ်စား
နမ်း- လိုက်ပါ

ထိုမြို့ငယ်လေးတွင် လူအများစုမှာ တိုင်းရင်းသားများ
 ဖြစ်ကြ၏။ ထို့ပြင် တာရှည်လူမျိုးများ၊ အိန္ဒိယ နွယ်ရွားတို့
 ကိုလည်း အများအပြား တွေ့ရ၏။
 ကျွန်ုပ်တို့ ရောက်ရှိလာခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ မြို့ငယ်လေး
 ကို ကမ္ဘာ့ထူးခြားမှု မပြခဲ့ပါပေ။
 သူတို့ မြို့ငယ်လေးကို ထိုသို့ပင် လူစိမ်းများ ဝင်ထွက်
 သွားလာခြင်းမှာ အလွန်တရားမဲ့ များပြားခြင်းကြောင့်ဖြစ်ပေ
 မည်။ ကျွန်ုပ်တို့အဖွဲ့ဝင်တို့လည်းကောင်း၊ ရောင်းဝယ်ရေး
 ကားတို့လည်းကောင်း ကျွန်ုပ်တို့အဖွဲ့ဝင်မြို့ငယ်လေးမှာ
 အသက်အရွယ် ကျယ်ပြန့်လှပေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် တပုတ်စားသောက်ဆိုင်တစ်ဆိုင်ရှိ ဖိလောက်စား
သောက်ကြ၏။

အများ...များ...
ဖိလောက်စားတိုက်ပစ္စည်း
တစ်ခုပဲတွေ့ဖူးသေး
တယ်... မွေးမြူစရာ။

စားသောက်ပြီးစိတ်ကပ် ကျွန်ုပ်တို့သည်
ရွာထိုးစဉ်က ဗိုလ်မင်းကြီး၏။

ဒီမှာ စားပွဲထိုးလေး
ကလပ် ကျွန်းစိုက်
ဘယ်ကိုင်ဆက်သွား
လေလိက...

ဟဲ့!

ဗျာ...
.....
.....
.....

စားပွဲထိုးကလေးမှာ မကောင်းဆိုးဝါးနှင့်တွေ့ရသကဲ့သို့ ပြီးစွာ တွန့်ပျော်သွား
၏။ ဆူညံနေသော တစ်ဆိုင်လုံးမှ အသံတပ်များ ဘယ်လည်း ချုပ်ချုပ်
ပင် တိုက်ဆိုင်သွားပြီး အားလုံးမှာ ကျွန်ုပ်တို့ ပိုင်းဆိုင်သော အကဲ
ပြုကြတော့
၏။

စားပွဲထိုးကလေးမှာ နောက်ဆုံး အပျော်
စာပို ဆိုက်သွားရာ ကျွန်ုပ်ကလေး
သွယ်ပက်ပေးမိလျှင် အားဆွဲထားလျက်
ရအောင်ပေး၏။

နောက်ဆုံးက အကျိုးစီးစွ
လို့ ဆိုလိုက်တန်း မင်းတို့တွေ
က ဘာဖြစ်လို့ ထူးထူးခြား
ခြား ဖြစ်သွားရတာလဲ...

ဟို...ဟို...ဟို...အဲဒီကျွန်းကို ဘယ်သူမှ
မသွားရဲကြပါဘူးဆိုပါ။ မဟာစီလည်
လမ်းမှာ ရောက်သွားရင်တောင်
ပြန်လမ်းမရှိပါဘူး။ အန္တရာယ်
ရှိပါများတယ်။

ဟင်... ဘယ်လို
အန္တရာယ်တွေ
တုန်း...

သားရဲတိုရဲတွေနဲ့တွေ့ပေါ့ဗျာ။ သွေးစာ
နဲ့တဲသားရဲတွေပေါ့။ ပြီးတော့ကျွန်းရဲ့
အလယ်ပိုင်းမှာလဲ ရိုးစွဲတိုကျွန်းသားတွေ
ရှိတယ် ဆိုပါ

ထိုစားပွဲထိုးလေးထံမှ
ထို့ထက်ပို၍ ဘာမှ
သိရမည် မထင်ပါ။

ကျွန်ုပ်တို့ ထိုဆိုင်ကလေးမှ ထွက်ခွာခဲ့၏။ လူများသည်
ကျွန်ုပ်တို့ကို အထူးအဆန်းသဖွယ်ကြည့်ရှုကုန်ရာ၌
သည်တကား။

နောက်ဆုံးတွင် လမ်းပြနှစ်ယောက်ကို ကံအားလျော်စွာဖြင့်ရရှိ
ခဲ့ပေသည်။ စွန်မလူးနှင့်မိတ်အိအားခေါ်တိုင်းရင်းသား နှစ်ယောက်
ဖြစ်သည်။ သူတို့နှစ်ယောက်ကား ဘဝကောင်းထွက်များမို့လေမထူး
နေမထူးဖြစ်ကြပြီ။ စွန်စားလျှင်ဟေ့ လူငယ်များဖြစ်ကြပေသည်။

ဝေဖန်ရေး-တစ်ပေါ
တစ်ကောဗိုလ်ကြွက်မို့

ဟေ့
တစ်မျိုး
ဂါဗား

အိဒီ ကျွန်းမှာ သားရဲတိုက်တွေနဲ့တွေ့ ပေါ့များတယ်ဆိုတာ
မှန်ပါတယ် သဘောကောင်းကို အိဒီကျွန်းပေါ်ရောက်သွား
တဲ့လူတွေဟာ သားရဲတိုက်တွေနဲ့တွေ့တဲ့ အန္တရာယ်၊ အိဒီ
ကျွန်းပေါ်မှာ လျှို့ဝှက်နေထိုင်တဲ့ ကျွန်းသားတွေရဲ့
အန္တရာယ်နဲ့ ပြန်မလာနိုင်တော့ပါဘူး။

ဟာ...
ဒါဆို ကိုနေမျိုးတေက
အသက်နဲ့ကိုယ်အိုးစားများ
ကွဲနေပေမယ့်
အာဂျေတ်

အိဒီ-တေးကြည့်ရမို့
ဘယ်ရဲမှာလဲကွာ။
ပြေးကြည့်မ
သိရအပ်

အိဒီ-တေး ကျွန်းမှာ သားရဲတိုက်တွေနဲ့တွေ့ ပေါ့များတယ် ဆိုတာ
မှန်ပါတယ် သဘောကောင်းကို အိဒီကျွန်းပေါ်ရောက်သွား
တဲ့လူတွေဟာ သားရဲတိုက်တွေနဲ့တွေ့တဲ့ အန္တရာယ်၊ အိဒီ
ကျွန်းပေါ်မှာ လျှို့ဝှက်နေထိုင်တဲ့ ကျွန်းသားတွေရဲ့ အန္တရာယ်နဲ့
ပြန်မလာနိုင်တော့ပါဘူး။

နေ့တစ်နေ့ လမ်းမဖြင့် ဘုရားမမြင်ဘဲ နေရာမှ နောက်ရွက်ခဲ့ရပြီ။
 မလဲလဲ နှိုးနှိုး နှိုးနှိုး အပူပူ ငြိမ်းငြိမ်း ပျော်ပျော် ကောင်းကောင်း။ ထူးထူး
 မာ မာ နှိုးနှိုး နှိုးနှိုး အပူပူ ပျော်ပျော် နေရာမှ နောက်ရွက်ခဲ့ရပြီ။
 လူနဲ့ စုပုံစု မြတ်မြတ် နေရာမှ နောက်ရွက်ခဲ့ရပြီ။ ဝမ်းနည်းနည်း အားပေးပြီး
 ခြေ နှစ်နှစ် သိသော လူနဲ့ နှိုးနှိုး နှိုးနှိုး အပူပူ နှိုးနှိုး အားပေးပြီး
 ဝမ်းနည်းနည်း နားထောင် ဝမ်းနည်းနည်း ပြောဆိုသံ၊ မထူးအ
 တဲ့နဲ့ ငွေ့ငွေ့ နှိုးနှိုး နှိုးနှိုး အပူပူ နှိုးနှိုး အားပေးပြီး နှိုးနှိုး အားပေးပြီး
 အပူပူ နှိုးနှိုး အပူပူ နှိုးနှိုး အားပေးပြီး နှိုးနှိုး အားပေးပြီး
 နှိုးနှိုး အပူပူ နှိုးနှိုး အားပေးပြီး နှိုးနှိုး အားပေးပြီး။

ကျွန်းကလေးသို့ စစ်ချီခဲ့သော ဘုရင့်ရေတပ်
 မတော်သမားကား ကြီးကျယ်ခန်းနားလှစွာ၏။ တံပိုး ဝါးသံ
 တို့ ဆူညံနေ၏။ အောင်လံတို့ကား လေထဲ ကြိုးတလျှောက်
 ဝေနေသည်။ ဘုရင့်ရေတပ်မတော်ကို အုပ်ချုပ်ခဲ့သူကား
 ကျွန်ုပ် စစ်ချီကြီး မဟာတို့တို့ ဖြစ်ပေသတည်း။

လှေဦးမှနေ၍ ကျွန်ုပ်သည်
စစ်လေးစစ်စိတ်တို့ဖြင့်
တက်ကြွခဲ့သည်။

ကျွန်ုပ်စစ်ထွက်ကနီး တာမွေအ
မှာတော်ပါးလျှက်သည် သခင်မ
လေး မင်းမြတ်၏ မျက်နှာတော်
လေးသည် ကျွန်ုပ်မျက်ဝန်းမှ မ
ထွက်ပါပေ။

ထိုအခိုက် မမျှော်လင့်သောဖြစ်
ရပ်တစ်ခု ပြစ်ပေါ်ခဲ့ရသည်။
ဂွက်ကြီးသည် လေအာဏမခံနိုင်
ဘဲ ထောင့်ခနဲ ပြတ်သွားကာ
ကျွန်ုပ်ကို မြင်းစွာ လိုက်ခတ်
မိခြင်းပင်တည်း။

ပင်လယ်ရေ၏ အေးစက်ထုံကျမှုကို ရုတ်တရက်ခံစားလိုက်ရစ်

ဟာ... ဆရာထွတ်
ရေထဲမြတ်ကျသွား
ပမော့ဆယ်ကြ
ပါဦး... ..

မတင်အိအားက ဤကဲ့ကဲ့ပစ်ပေး၏။

ဟာ... ဆရာထွတ်
ဒီအိအားကို
ပစ်

ကမ္ဘာပူကြီးကဲ့ကဲ့ကို ကိုငှော်လှေ
ပေါ်ပြန်ရောက်လေယျှင် မေး
ပုန်းရှင် မှိုက်နေလေပြီ။

ပုမဟုတ်...
ပုမဟုတ်...

အခုတုတ်၊ ဘယ်နှယ်
ရေထဲမြတ်ကျသွားရတာပဲ၊
ဦးကံလို့ဟုတ်

ဟဲ့ဟဲ့...ဟဲ့...ဟဲ့...
ဦးစိတ်ကူးတွေ
ပျံလေငယ်က ခြံစားကြီး မဟာ
ပျက်ပီဆို ရောက်သွားလို့...
ဟဲ့...ဟဲ့...ဟဲ့...

ကျတတော့
နည်းလေး

ကျွန်ုပ်အကြောင်းသိလော ဦးကံကလေးက ခု အန်လှည့်ထွက်
သွားဒါပဲ။ ဝမ်းခြားလှပျားကား အပြစ်မှန်ကို မသိကြပါဘူး။

အသုံးရ။

ကျွန်းစုလေးမှ အတ္တကုဿ

ကျက်ပေးပေးများစွာ သုံးပြီး နှင့် ချစ်မြတ်နိုးအားတစ်နေ့
 ဝယ် အဝေးစီတော် မှုံ့ယု ဗြင်နေရသော ကျွန်းတန်းက
 လေး တစ်ခုကို စွန်မကုမက လက်ခိုးချွန်ချွန်.....
 “မော...မြင်နေပြီ အိဒီ ကျွန်းပိသတိတော
 ထားတော့မပါ” မတ်ဒါဘားကလည်း မဟုတ်မှန်ကြောင်း တောက်
 ခံဒါ။

ကျွန်ုပ်တို့ အဖွဲ့မှာလည်း ရက်လောင်းများစွာ ပင်လယ်ခရီးကို
ထုတ်ခွင့်ခံရ၍ ပျင်းရိကြီးနှင့် နေ့ခင်းရေမှ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား
ဖြစ်လာပြီး ခံတံငင်စား ထက်သန်လာကြပေသည်။

တစ်စတစ်ခုနှင့် ကျွန်းတန်းက
လေးပုံခံမှာ ပါပြိုင်ကလေးချေပြီ။

ဟ... ဟိုမှာကွေ့က
တစ်စင်းမျိုး လူကောင်း
တွေထောက်ပံ့ပေးမတူဘူး
သတိထား။

အနီးကပ်ရောက်တော် မှင်
သင်္ဘောတို့ ကျွန်သား မှား ဟု
ကြောင်း သိရပေပြီ။

ကျွန်သား တို့ မှန်တို့ ထားသော
သင်္ဘောကား ထူးဆန်းလှစေ့၏

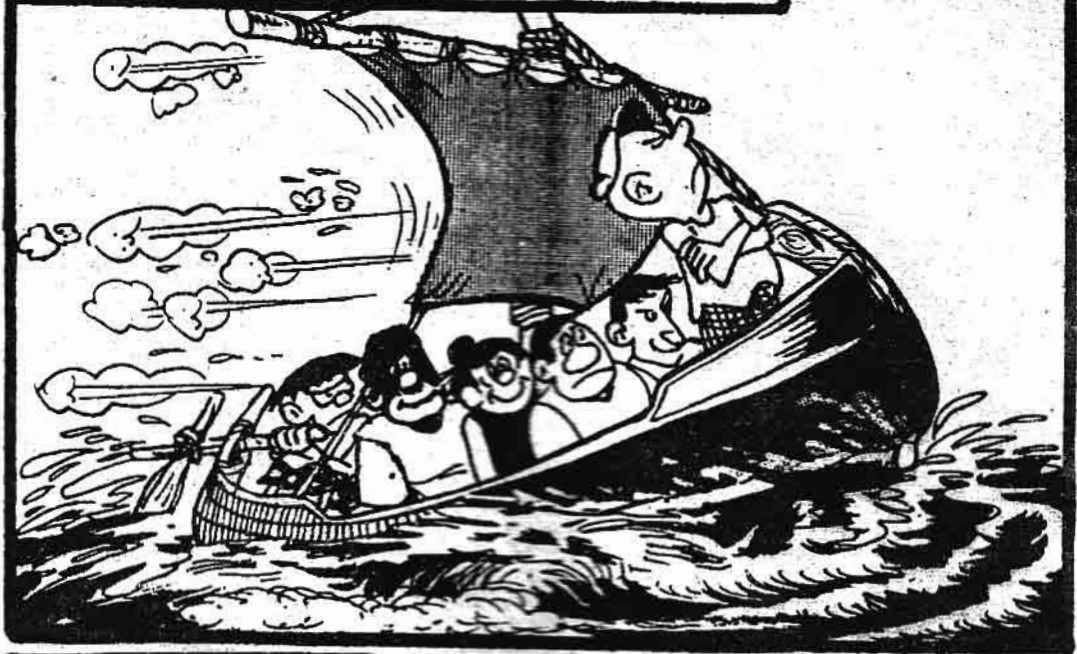
သို့ဖြင့်။ ဆယ်ငါးမိနစ်ခန့်
အကြာပင် သူတို့ကို ကြို
ပုံစံဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ သူတို့
ကောင်းများက ထားရစ်
ခဲ့ပေပြီ။

သင်္ဘောဟု ဖြူပြင်ခဲ့တယ်ဟု...
ဟု...

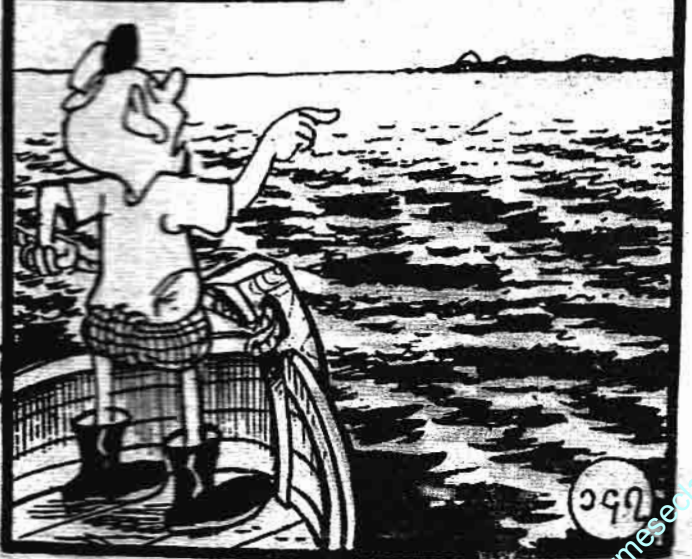
အံ့ဖွယ်သွင်းပြီတကား

ကျွန်းတန်းကို ပြင်နေရန်အတွက် သုံးကျွန်းတန်းသို့ ရောက်ရန်မျှ
ရက်အတော်ကြာ ပျင်ခဲ့ရပေသေးသော်လည်း တကား။

ဟင်... ဟိုမှာ
ရန်သူတွေတစ်စု
ပါလား... ပြေးပြေး
ပုပီ...

ကျွန်းသား ရွာတစ်စုသော်လည်း ကျွန်း
ဆိုသို့ အပျင်အမြန် ရောက်သွားသော်လည်း
ကျွန်းပေါ်မှန်ကိုလည်း မလျင်သော မျက်စိမှ
ဆွဲလိုက်ရမည်၏။

ကျွန်တို့တို့
အစွမ်းပြသရန်
ငွေထွက် ဖြစ်
စေရမည်။

ငွေထွက် ကျားဝတ်
သင်္ချာ မည်မျှ
ဖြန့်သန့်သန့် ပျံ့ပျံ့...

ဟား

ဒေါသထွက်...
ရဲအေး...
ရဲအေး...

ကျွန်တို့တို့
ဝန်အပြင် နှစ်
ဂဗည့်အပိုက်ကို
ငွေထွက် သည်
အထူးလေး နှစ်
ကျော်ကြား
ပေပြီ။

ကျောက် ဆောင်ထူထပ်လာ ကမ်းခြေမှ စတင်တစ်စိတ် ကျွန်းသား ကပ် လိုက်၏။ လူစိမ်းများ မလာကျောက်နိုင် ဖြစ်သဖြင့် ကျွန်းသားများက အစောင့်အထားခြင်းလည်း မရှိပါဘူး။

သို့သော် ကျွန်ုပ်တို့ ကျွန်းပေါ်သို့ သွက်သွင်း ဗတက်ရုံကြား။
အဘယ်ကြောင့် သို့သော် သားရဲတိုရ်များမှာ ခုတ် ဟိန်းပောက်
သံကို ဗတကာ ကြားနေရခြင်း ကြောင့်ပါတည်း။

လျှောက် ကျောက်ဆောင်ကြားတွင် ဝှက်ထားလျက်ဖြိုး ကမ်းစပ်သစ်
အုပ်ဆိုသို့ ကျွန်ုပ်တို့ စတင်လျှောက်ပုန်းအောင်းလျက်ကြသည်။ ကျွန်း
သားမှာ နေသော နေရာကား ဘယ်နေရာတွင်မဆို။

ရှိုး

ဟဲ. မြေကြီး
သတိထားဟေ့.

ကျွန်ုပ်တို့မှာ စမ်းတဝါးတီး
ပုန်းလှိုး ကျယ်လှိုး ဘွားရင်းဖြင့်
နေ့ဝက်ဘိုးကုန်လှူခဲ့ရအပြီ။

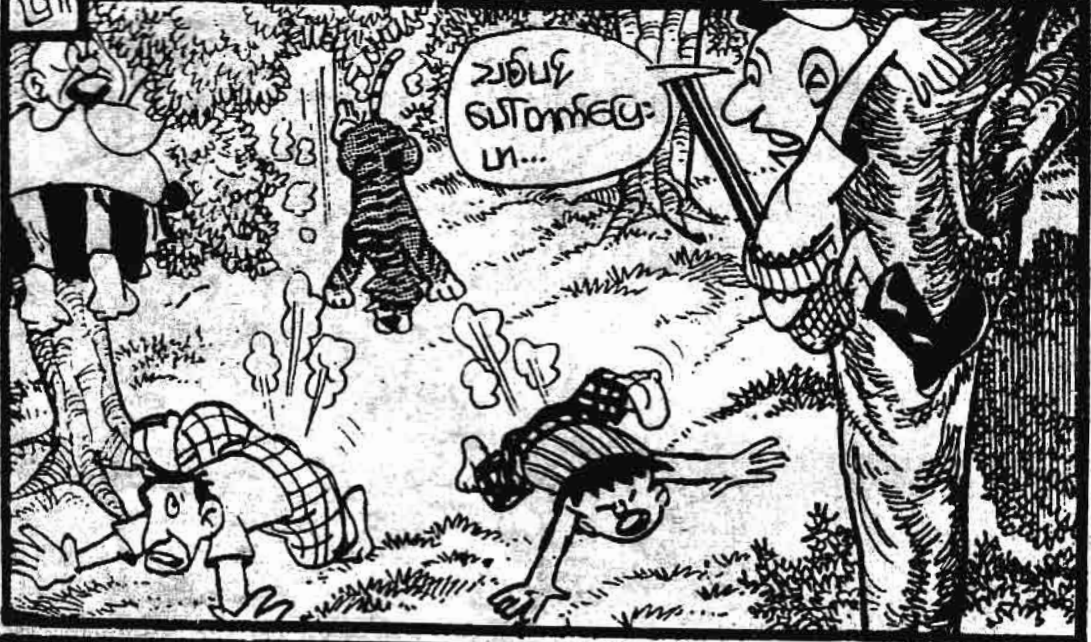

ထစ်ချိန်ဝယ် ကျွန်ုပ်တို့သည်
ဘစ်ကိုင်းမား၊ ဂျပေထွေးပေ့ပီ
လှဘော နွယ်ဒါန်းတို့ကို တိုးဆွ
ဖြတ်သန်းရင်း ဘွားခဲ နဲ့ ရင်
ဆိုင် တွေ့ လျှက်ရသည့်က...

ဟိဟ... ကျ...ကျ...
ကျားကြီး... ပေးကြသော
ပေးကြ...

တိုးဝင်ခဲ့ရတဲ့က သတိုးမတို့ဘဝဟာက ပြန်ထွက်ပြေးဝေးပြေးပြန်ဖို့က
သင့် ဖြစ်ခြင်း။ ကားကား ကျွန်ုပ်တို့၏ ဝါဒပါးနားသို့ပြန်မရဘူး
ပြီ။

ကျွန်ုပ် အချိန်မီ သတိပေးနိုင်မှုကြောင့်သာ
အဖွဲ့သားအားလုံး သစ်ပင်ပေါ်သို့ ကိုယ်စီ
ရောက်ရှိခဲ့ကြပါပေသည်။

ကားကား
စိတ်ပျက်လက်ပျက်
ပြန်လည်ထွက်ခွာ
ခဲ့ရပြီ။

နေ့မှူးသည်
ရဲရဲနီအေ
ဒါဆင်းသည့်
အိမ်မှ
ပြန်တော့
ပြန်တော့
ပြန်တော့

ဟို

တစ်ခုလုံး
စဉ်းစားစရာမှ
ကျွန်ုပ်တို့အကြံ
တစ်ခု ရရှိ
ခဲ့ပေသနား။

လင်းဒားကြီးတို့ အကောင်အထည်ဖော်ကြ၏။ တစ်နေ့
ရာတိုင်း ကျင်းကြီးတစ်ခုကို အပြန်တူးယူကြ၏။

ကျင်းတူးပြီးနောက် ကျွန်ုပ်တို့ သစ်ပင်ပေါ်တွင် ခြိမ်ယူကာ စောင့်ဆို
နေခဲ့ကြပေသနား။

ရောင့်နိုးပါလားဟေ့ မရောင့်က ကျားကြီး ဖြစ်ရောက်လာ သန့်ကိုတွေ့
ရဲ့ဗျား။

မြန်မာပြီဟေ့၊
သတိထားကြ၊ နီကော့ကြီး
သက ဘာမှ စားခဲ့ရမှ
မဟော့ဘူး...

ကျား အနီး ရောက်လာတော့ ကြာရီး
က ဖတ်ခ နဲ့ သန့်ဆင်းလျှိုက်သန့်

ကြာရီးရေ...
သတိတော့
ထားဟေ့

ကျားသန့် ရုတ်တရက် ကြာရီးကို
မြင်လျှင် ဟော်စွင့် သွားရဲ့ဗျား။
အားကုန် ပြေးလျှိုက်တော့ သန့်။

အားကုန် ပြေးလျှိုက်တော့ သန့်။

အပြေးဆန်ပါမိမ့်
ကြာရိုး-ဗျာ.....

ဟား...ဟား...ဟား...
ကျားပြေးတာဟေ့ကံတော့
အဟော့...အဟော့...

ကျွန်ုပ်တို့
သတ်မှတ်
ခေါ်နေတဲ့
အရောက်တို့
ကျွန်ုပ်တို့
အသင့်ပျံ
ထားခေါ်
ခွယ်ကြိုးကို
မပျံကံတော့။

ဟိုက်...
ဒါ့ကိုထောင်ခွေကံ
ဆင်ကြတာကို...အိ
ကျွမ်းပစ်ပဟ.

မှတ်ပဟား..
တို့ကိုတစ်ခုလုံး
ခွဲကျပေးတဲ့
ကောင်

ကျားကြီးသည်
ကျွန်ုပ်တို့ တို့
ထားခေါ် ကျွန်း
ကြီးထဲသို့ကျ
လာလျှင် ကျွန်ုပ်
တို့အားလုံးလုံး
သစ်ခေါ်ပျံ
ပုန်ဆင်းရောက်
ပြန်ကြမိမ့်။

ဆို့ဘော် ကျွန်ုပ်တို့ တွက်ကိန်း... ဟောပြောသည်။ ကျား... သည် ဒါလွန်တရား
ဒား... သန်သော... ဝါး... များ... ဟောပြောသည်။ ဤသို့... ဆူး... နှစ်...
ထွက်လျက်ဖြင့်... နှစ်ထလျက်ရာ...

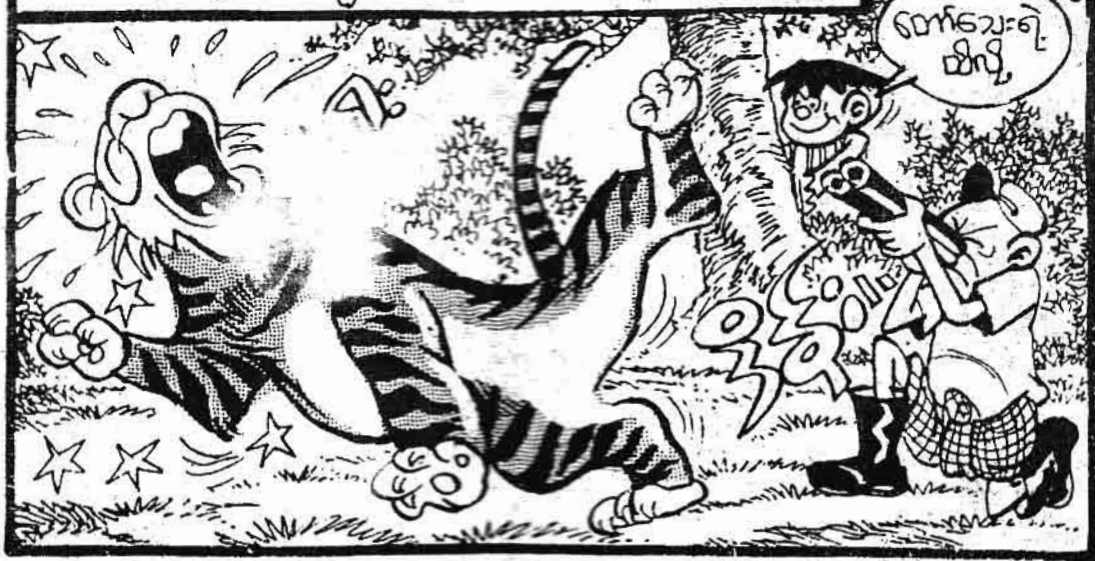
ကျားကြီးသည် လေးဦးအဖော်ဖြောက်တိုက်သွားပြီး ဧည့်သည်၊ ဖြစ်ကျ
သည်မှာ အလွန်တရာ လှပပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၊ အားလုံးကြက်သေ
သေနေကြ၏။

လျင်မြန်သောအဟုန်ဖြင့် ကျားကြီးမှာ တစ်နှိပ်တိုးပင် အနီးကပ်သွား
လျှင် စွန်မလှေကို ခုန်ခဲလိုက်ရာ စွန်မလှေမှာ ကျားကြီး၏ အစွယ်
ဖြူးဖြူးကြားဝှင် ခုတ်ချမ်းပင် အသက်ထွက်ရအောင်တော့သည်။

ကျွန်ုပ်တို့မှာ ကြောင်နေဘဲ။ ကျား-ကြီး-သည် နောက်လူတစ်ယောက်ကို
ဖမ်းမယ့် ပြင်ဆင်တော့ရာ ကျွန်ုပ်မှာလည်း သတိပြန်ထင်လာပြီး မနေ
သာတော့သဖြင့် နှစ်လုံး-ပြား သေနတ်ဖြင့် ကျား-ကြီး-၏ ဦး-နှောက်
တည့်-တည့်ကို ခြိန်ချယ် ပစ်ခတ် လျက်ရပြန်တော့သည်။

ကျား-ကြီး-၏ ခေါင်း-မှ ဦး-နှောက်ဖြူဖျပ်များ
ပြန့်ကျဲသွားပြီး ဒီဗိုင်သင်္ဂြိုဟ်တော့သည်။

ဇွန်မလူး-အထွက်
ကျွန်ုပ်တို့ မိတ်
မကောင်း-ခြင်း
ကြီး-စွာဖြင့်ကောင်း
မှုကွဲ-ပြေမြဲပုံခဲ
ပေးသည်။

ဟဲ... သရာ
တုတ်... မဟိုဗျာ
ကြည့်ခင်ခဲ

ပြေးလွှဲလျှင် လွတ်လပ်မှု မပြုဝေဟူ၍ ကျွန်ုပ်တို့ အညံ့ခါးပျက်စေချေပြီ။
အကြီးအကဲက အမိန့်ပေး၏။ ကျွန်ုပ်တို့မှာ ကျားကြီးက ကျိန်ခံဖို့ကြ
စေသည်။

ဟေ့...
ကျွန်...
ကျွန်...

မလှဲစေ့တော်...
မလှဲစေ့တော်...

ဝစ်ကော့စ်-မာပင် ကျွန်ုပ်တို့ မာကွန်း-ဘားမား အလယ်သို့ ရောက်ရှိသွား
ချေပြီ။

ဇွန်-ဘားမား သည် ကျားကြီးကို
ဩဇာပြု၊ ဦးနှောက်ဖြင့် ထွက်နေပုံ
ကို အကုန်တံ့စာမှ အံ့ဩနေကြ၏။

ထို့နောက် ဗလကြီးထံမှ တူကြီးကို
ခိမ်းဆည်းပျက်ကြသည်။

ကျွန်ုပ်လက်တွင်းမှ နှစ်လုံးပြုကျိမှု
ပြန်ရုံသာ ပြန်ပြီး ဗသိမ်းဆည်းသ
ဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့မှာ အံ့ဩစရာပဲ။ ။

နောက်မှ ကျွန်ုပ်တို့ပေးမိ၏
သူတို့ကားကျွန်းသားများ ဖြစ်
ထိုက် သေနတ်ကို မဖြင့်မူး
ပြုခြင်းပင်တည်း။ ။

ကျား ဦးစီးပွင့်ပွင့် သွားဝဟဟ
ဝဟဟ ခိုက တုနဲ့ ထုလှိုက်လှိုက်
ထဲထဲဝဟဟ...
ဟား ဟား ဟား

ကျွန်ုပ်မှာ သဘောကျလွန်း
သဖြင့် သတိလက်လွတ်ရမယ်
အမိလေရာ ကျွန်ုပ်ကို ပြု
တူးပွဲတဲ လှည့်ပြန်ပြန်
ပေး၏။ ။

ဟင်!
သော့တွတ်
ရှူးသွားပ
လား

လောက်ကဲ့သို့ကြီးကြားရာဘက်လမ်းကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ကိုတွေ့
၍ ခေါ်ခေါ်မိခင်ကလေးများ မည်သည့်အသံ ကြီးမားသော
မသိသည့်ကြံ့ခိုင်ကား။ ကျွန်ုပ်တို့ကလေးများ ရေဆန်ကို တွတ်
ကောက်သဘောမျိုး ပြုလုပ်လမ်းပေးသည်။

သစ်တောအုပ်များ
ကျောက်တောင်များကို
များစွာ ဖြတ်ကျော်ခဲ့
ပြီးနောက်...

ဘူး ခန့် တွေ့လျက်ရသည့်က သူတို့
ကန့်ပါတာများ။

ကွန်းဖြူကျယ်မှ တိုင်တစ်တိုင်တွင် လူယ်တစ်ဦးကို ဆင်နွှဲအောင်
ထား၏။ ထိုလူလှုပ်သည် ကျွန်ုပ်တို့ကို ဖြစ်လေ့ရှိမားရွာ အား
တက်ရွာသည်။

နေမိုးညိုတာ
မေးရင်လား

ဟာ...ကွ...
ကွ...ကျွန်တော်
နားညို ညို
နေတာပဲ

ဒါပေါ့...ကျွန်ုပ်တို့က ပန်းပြုစု
အတွက် မေးရင်လို့ဟာဟာဟာ

ဟဲ့...ပန်းကလေးကယ်ခွီးတာ
အို...ထမ်းသာလို့ကတော့...

ကျွန်းသားများသည် ထပ်မံရောက်ရှိလာကြပြန်၏။
ကျွန်ုပ်တို့ကို အထူးအဆန်းသဖွယ်ကြည့်ကြသည်။

ကျွန်ုပ်မှာ တွေးစဉ်း နှုတ်ပင် ဣက်အီး
မေးပွင့်မှာ ထရစ်။ ဗိုက်ကလေး
မျက်နှာကား ဆီးဂွက်ပမာသာပါရှိချေ
ပြီ။

ကျွန်ုပ်တို့... ခုတ် အုတ်ကောင်
မှာ မှုကား အား မတန်ကြဲသာ
မာန်လျှော့ရတော့သည်။ သံဗက်
စိတ်ဓာတ်ကား အုတ်၊ မျက်နှာ
တူပင် မောလျှော့လှတော့၏။

ကျွန်ုပ်ကို နောက်ဆုံးမှ ဤစသည်ဖြင့်မှာ အုတ် အတွက် ကဆိုး
ခြင်းပင်။ ကျွန်ုပ်ကို အသံအောင်နေစဉ်အတွက် ဘေးတူငှာထားသော နှစ်
လုံးခြားကို ဝစ်ယောက်က အထူးအဆန်း သဖွယ် ကိုင်တွယ်ကြည့်ရှု၏။

ကျွန်းဘားတစ်ယောက်သည် သေနတ်ပြောင်းဝတ်၍ ခေါင်းကြည့်၏။
ကျွန်တစ်ယောက်က သေနတ်အင်္ကျီ ကိုင်တွယ်ပျော်သပ်နေ၏။

ထိုအခိုက် အဘက်ဖိုးမှ ကျွန်းဘားမှာ
သေနတ်ခပျော်ကို တွေ့ရှိသဖြင့် ဆွဲကြည့်၏။

ပြေးပုဒ် ပုံကြည့်နေစေ၊
 ကျွန်းသားများ နောက်ခိုကျွန်း
 ပြန်၍ ပြောက်တက်သွား
 စေတုသန်တကာ။

ချေနတ်သုတ်ကို ဆွဲမိသော ကျွန်း
 သား သန်လည်း ချေနတ်ကို ပစ်ခွ
 ၍ ပြောက်ပန်တကြား ထွက်ပြေး
 စေတုသန်။

ငိုခေါင်းပျံ့ထွက်သွားသော ကျွန်းသား
 သန် ကျွန်းသားခေါ်စေအနီး၌
 ပစ်လဲကျ၏။ ကျွန်းသားများသန်
 နောက်ခို ရှေ့သွားကြ၏။

ကျွန်ုပ်တို့များကား အတုကံမတတ် လှပေမာ မိပြုတော့မည်။

အတန်ကြာမှ အကြီးအကဲ သည်
ယမ်း၆၆ တာပုလူထဲနေသော
နတ်အနီးသို့ မရဲတတ် ကပ်လျှိုး
ပြည့်၏။

သတိထား ပြုချိန် အခြေအနေ
မထူးခြားဘော် ပြောင်းဝန်းသို့
ဘေးငါးပြည့်ရန် မျက်နှာကို
တဖြည်းဖြည်း ကပ်ပြည့်ရာ
ပြောင်းဝန်း မျက်နှာရောက်
လာပျင်...

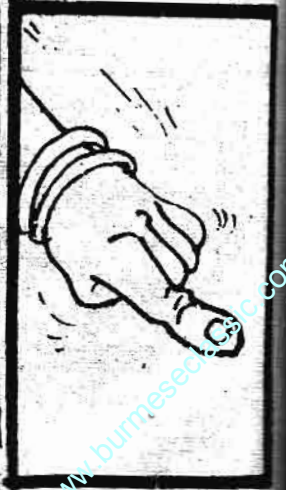

ကျွန်ုပ်တို့ အဖွဲ့ထဲမှ ဗဟုကြီး ဆိုသူဟာ
နောက်ခွဲစိတ်ကို မပျော်ဘူးပဲ မ
ထိန်းချုပ်နိုင်တော့ဘဲဖြင့် ကျယ်
လောင်စွာ အော်ဟစ်ပျက်ရတယ်...

ရယ်ခင်စိတ်ကို မပျော်ဘဲ ချုပ်ချိတ်တော့ဘဲဖြင့် ကျွန်ုပ်
တို့အဖွဲ့ဟာ အားပါးတရ ရယ်မောချေရတယ်...

သူ့သည် ဒေါသ
အပျက်ထက်သာ
ပြီး ကျွန်ုပ်တို့
လာရပ်၏ အကြီး
အကျယ်ကြိုက်ပေမည်
ဟုတော့သည်။

မတ်အိသားက
ဘာသာပြန်မေး၏။

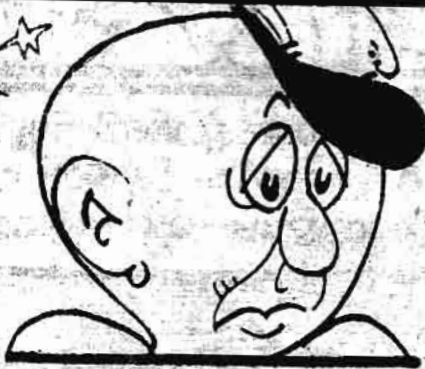
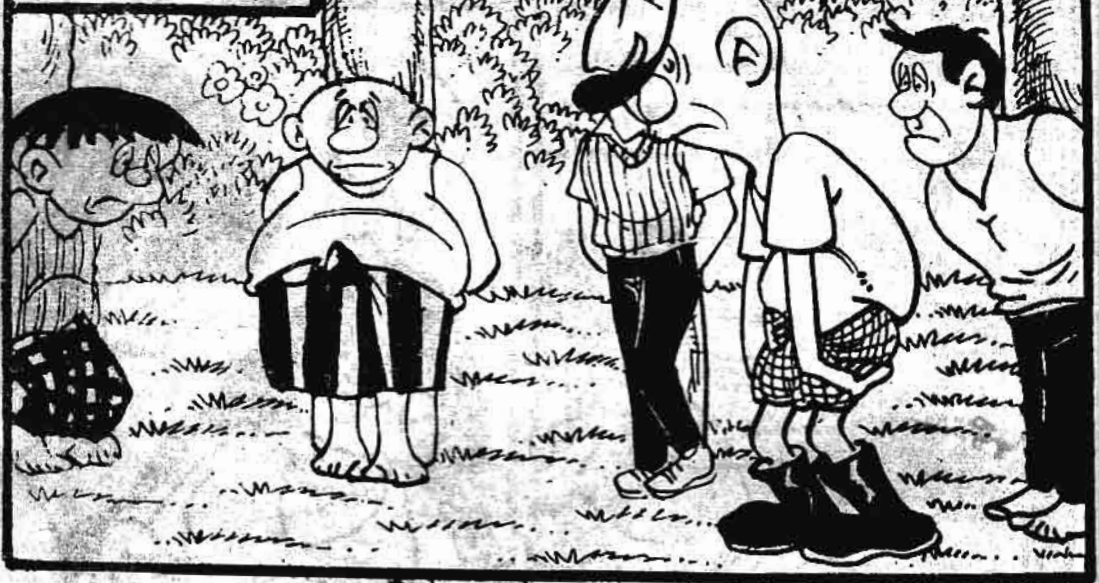
အပြောတကာ
အင်တို့ဟာ မော်သရာတွေပဲတဲ့။
အင်တို့ရဲ့ တန်ခိုးကုန် ဟန်နဲ့ တုတ်ခောင်းအတန်း
အရာလေးထဲကနေ ဖြူးထန်တဲ့ တွန်းအားတစ်ခု ဖြစ်ပြီး
ဖြိုး အုတ်ပညာကို ဘဝကပျက်တစ်ပဲတဲ့။ လူတစ်ယောက်
ကို တန်ခိုးနဲ့ ခေခေခိုင်ခိုင် ပြန်ရှင်ဖို့လဲ တန်ခိုးနဲ့
လုပ်နိုင်မှာပဲတဲ့။ ဒီတော့ အုတ်ပညာကို ပြန်ရှင်အောင်
လုပ်လေးပါ။ ဘိုးရက် အချိန်ပေးမယ်။ ပြန်ရှင်
အောင် လုပ်မေးရင်တော့ အင်တို့
မပျက်ဘူးမှတ်ပါ ဆိုတာပါပဲ။

ဘုရား
ကယ်တော်မူပါ။

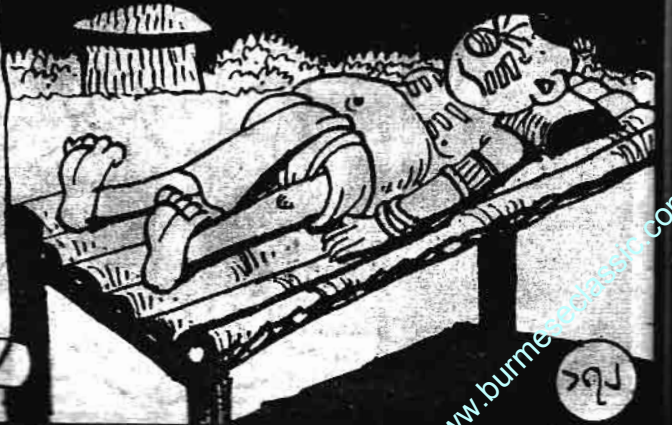

မဝ်ဒါသား စကားဆုံးသော် ကျွန်ုပ်တို့မှာ အားလုံး အရပ်ကျားပြန် ပြန်
သွားရတော့မည်။

ကျွန်းသားများက
ကျွန်ုပ်တို့ကို တန်ခိုး
ကုန်ပစ္စည်းတို့
ဟု ယူဆကြပေပြီ။
မော်ဆရာများဟု
အထင်ရောက်ပေပြီ။

သေနတ်မုန်သွားသော
ကျွန်းသားကို မျက်နှာ
အလှအပများ လိမ်း
ခြယ်၍ ဝတ်စကား
စားလှများ ဝတ်ဆင်ပေး
ပြီး ကွန်းပြင်ကျယ်
တွင် စီရင်ဆောင်ကာ
တင်ထားကြ၏။

ကျွန်ုပ်တို့အားလုံးနီးပါးကလေးတစ်ယောက်
က အစာမကျေမနပ်ပဲ။ ထိုအခါက
မလေးက နေ့မိုးပိုမို အစားအစာ
များ ပိုမိုထည့်ပေးသည့်အတွက်
တွေ့ရ၏။

ထိုအခါက မလေးက အစားအစာ
များ ပိုမိုထည့်ပေးသည့်အတွက်
တွေ့ရ၏။

ကျွန်ုပ်တို့အားလုံး
နီးပါးကလေးတစ်ယောက်

ကျွန်ုပ်တို့အားလုံးနီးပါးကလေးတစ်ယောက်
က အစာမကျေမနပ်ပဲ။ ထိုအခါက
မလေးက နေ့မိုးပိုမို အစားအစာ
များ ပိုမိုထည့်ပေးသည့်အတွက်
တွေ့ရ၏။

ငွေလဝန်းသည် ဝန်းဝန်းပပ ဘာနေ၏။
အလောင်းကောင်မကြီး၏ လိမ်းခြယ်ထား
သော မျက်နှာပွေးပွေးကြီးက ဝင်း
ဝင်းကြီး လာပြန်နေ၏။

ထိုအချိန် ငွေလဝန်းသည် ဝါမိ
ညိုမိ နောက်သို့ ထဲသွားသည်
ခြေခံ ခံခံ ကြားရ၏။

အရာထွက်
ကြောက်တယ်

အရေး
ထဲ-

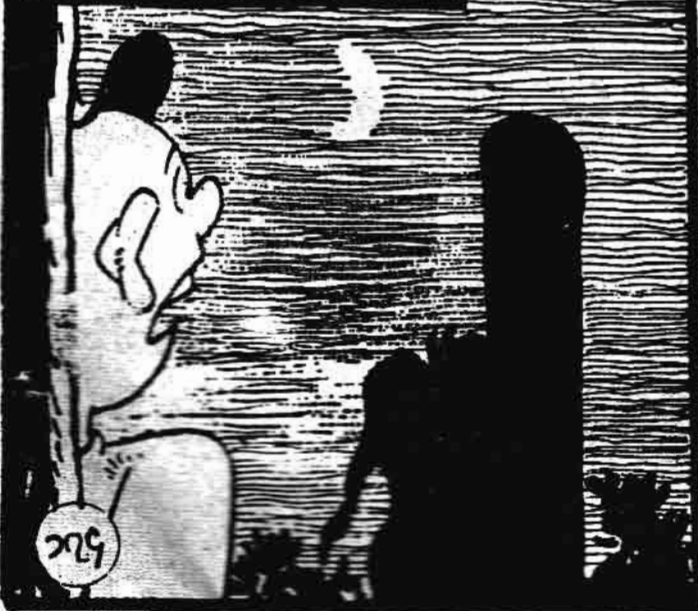

အ...အ...အရာထွက်
အလောင်းကောင်မကြီး
ထလာပြီ။

မ...မ...
မ...ဟုတ်...
ဟ...အ...
တပည့်ကြီး
ဂ...

ခြေခံနှင့် ခံခံ နေမျိုးရှိရာသို့ ဘာခိုးတပ်
သွား၏။ မကြာခင် သူတို့ နှစ်ဦးယူကပ်
သွားသည်ကို တွေ့ရ၏။

ခြေခံကလေးသည် မလေးကိုး
သူမကား လူသေလေး
နေမျိုးကို တစ်ဖက်သပ်
ကြိုက်နေသည်။

မကြာခင်ပင်
 ကျွန်ုပ်တို့အားလုံး
 လွတ်မြောက်ခဲ့ရမည်။

မျက်စိပေါ်မှ အစောင့်ကို သံစစ်
 ဝိဇ္ဇာ ဝံ့ဇူးက ခဲတစ်လုံးဖြင့် ဖြောင့်
 လှိုက်မည်။ ခဲမည် အစောင့်ပါး
 ဝပ်တူးသို့ တန်းဝင် သွားမည်
 အသံတိုက် နှုတ်ပိတ်လှိုက်မကဲ့သို့။

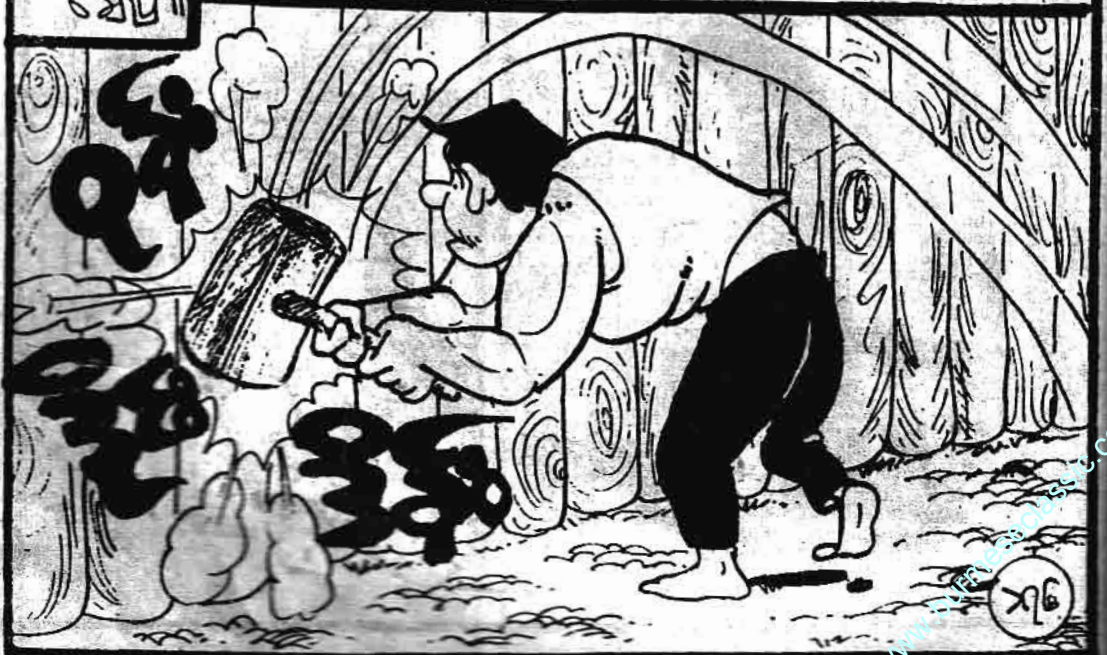
အံ့ဖွယ် ဝံ့ဇူးပါပေ။

ကျွန်းသူမလေးက လမ်းပြုပြီး ကျွန်ုပ်တို့ ဝန်းဝန်းဝန်းဝန်း ရောက်လေ
လှပကျန်းသားများ ဆီရှိသွားကြတော့သည်။

ဝန်းဝန်းဝန်းဝန်းကား ခိုင်ခံ့လှတော့သည်။ ကျွန်ုပ်တို့များ မတတ်နိုင်ကြ။
တလက်ကိုင်သည် သူ၏တူညီခြင်း ဝန်းဝန်းဝန်းကို စတင်ဖက်သီး
တော့ပြီ။

ကျွန်းသူများနဲ့ကလေး ကျွန်ုပ်က ခေတ်ပြိုင်
ပစ္စည်းများ။ ဝတ်စုံကံတစ်မျောက်နဲ့ ပစ်ခတ်လေရာ
ကျွန်းသူများမှာ ခေတ်ပြိုင်ကြားတိုင်း အနောက်
သို့ တွန့်တွန့်သွားလေပြန် သိမ်းမတွင်ပူ။

လက်ဖြောင့် ဝံ့ရှေ့
ခံတစ်လုံးတိုင်းလည်း
ဝတ်စုံကံကိစ္စ
ဘေး ချေ၏။

ကျွန်းသူများ ကြောက်ရွံ့သူများ ကျွန်ုပ်လက်တွင်းမှ ခေတ်ပြိုင်ကံတစ်လုံး
သို့တစ်ခေတ်ကြာချစ်ဝေစု ထိန်းမထားနိုင်။ ဝလျှိုးများလည်း ဝန်းတီး
ပြီးကို အားကြိုးမာန်တက် မှက်ဆီနေ၏။

ကျွန်ုပ်တို့လူစု ပြေးရတော့သည်။ နေမျိုး၊
 ကျွန်းသူမလေး၊ ၂၇ ဝေ့ရှားတို့က ရွှေမုပျေး၍
 ကျွန်ုပ်တို့စိုက်ကလေး၊ မလကြီး၊ မဝတ်အိအား၊
 ခံမူး၊ ကြာရိုးတို့က ခံစိဖြင့် နောက်မှ ဆုတ်
 ရသည်။

ထိုအခိုက်

နေမျိုးက ဆရာ
 ထား၏။

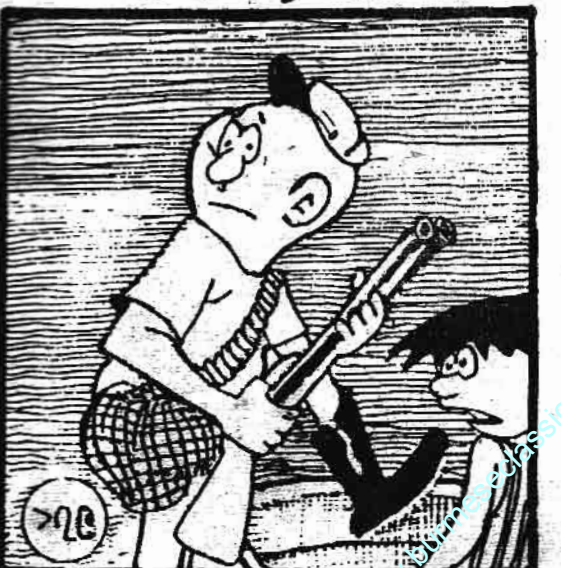
ကျွန်းသူမလေးက နေမျိုး
 ကို တွန်းလှုပ်နေ၏။
 နေမျိုးက ကျွန်းသူမလေး
 ပါးကို တစ်ချက်နှမ်းပြုံး...

မကြင်။ ကျွန်ုပ်ကား ခေါင်းခေါင်း
 ဖြစ်ပြီး ရှေးဦးမှ မဆုတ်ဘူး။

ဦးဘော် ဗဟဏ္ဍိး နှင့် စံဖိုးဒါ
 အတင်းတုန်းလှုပ်မှုကြောင့် ဘာ
 ကျွန်ုပ် လှေပေါ်တက် ဝါးကံခွဲရအောင်
 စိတ်မကြောင့် ခွဲရပါစေ။

ဗလကြီးနှင့် ကြာရိုးသည် ကျွန်းသားများကို ဂွန်ဂွန်ခွဲခွဲ တိုက်ခိုက် ကျန်ရစ်ခဲ့ကြ၏။ ကျွန်ုပ်တို့ကား ဗလကြီးတို့ကို စောင့်ဆိုကြပေး၏။ သို့တစေ။ ဗလကြီးသည် ကျွန်ုပ်တို့ မျက်စိ ရွှေးယောင်ကျ ဆုံးခဲ့ရခဲ့သည်။

ဗလကြီးရေ... ဒါမှ...ဒါမှ... ဒါမှ...

ခံရုံးသည် ကျွန်ုပ်တို့ လှေထိခိုက် ချိင်း ပြေးချလာပြီး လှေကို တွန်းဖျက်၍ ထွက်ခွာခဲ့တော့သည် တကား။

မြားများက လှေအနီးဆစ်ဖိုက် တခါ၊ လှေနံရံသို့ တခါ၊ လာရောက် ကျတော်။

ခင်ကြာလှိုင်
ကျွန်းသားများ
လည်း လေ
ကိုယ်စီဖြင့်
ပျိုက်လာကြ၏

ကျွန်ုပ်က ကျွန်ုပ်
တစ်ဝေတစ်
ယောက်နှင့်။ ခံစား
ကခဲတစ်ပုးတစ်
ယောက်နှင့် ပစ်
ချရာ ရေထဲပြုတ်
ကျ ကြ၏။

သို့တခေကျွန်းသားများမှာ များပြားလှန်းရကား မကြာခင်ပင် ကျွန်ုပ်
တို့ကို မိမိတ၏။ ကျွန်ုပ်က ကျွန်ုပ်တို့လူပြီ။ ခံစားသည့်လည်း ပစ်ချရာ
ခံမိတော့။ ကြံရာမရပြီ။ မြားတစ်စင်းသည့် လေခံရကို လာစို့ကပြန်၏။

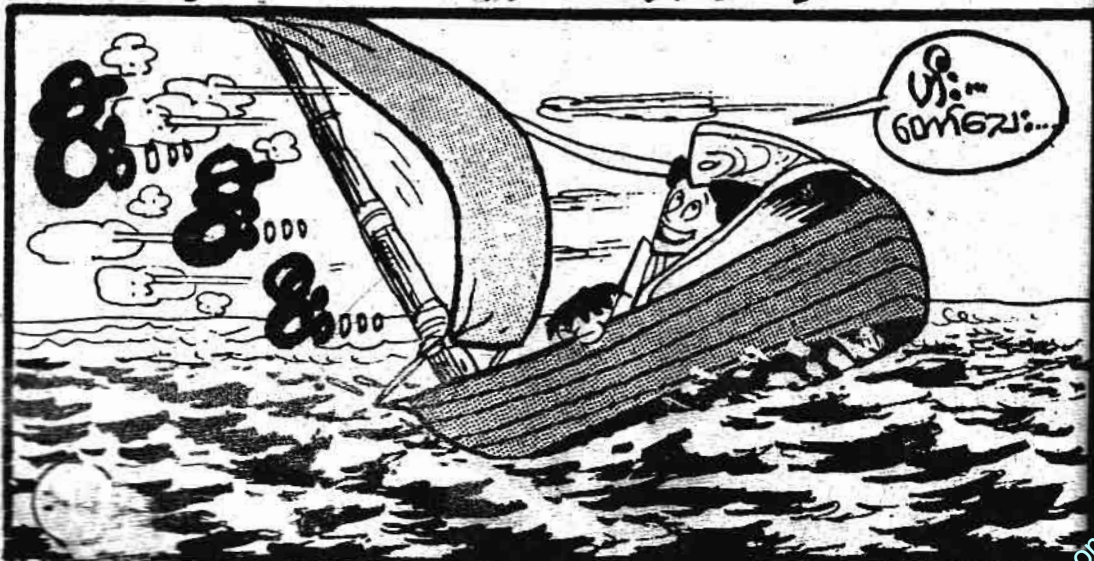

ပျိုက်...နီးလာပြီဦး...
ဘယ်လိုလုပ်ကြမလိမ့်

ထိုအခိုက် ကျွန်ုပ်တို့ ကုသိုလ်ကံ တလေးသာသနာ" နေအံ့မတူပေး
၍ထင်။လေပြင်းတိုက်ခတ်လာခဲ့ရာ.....

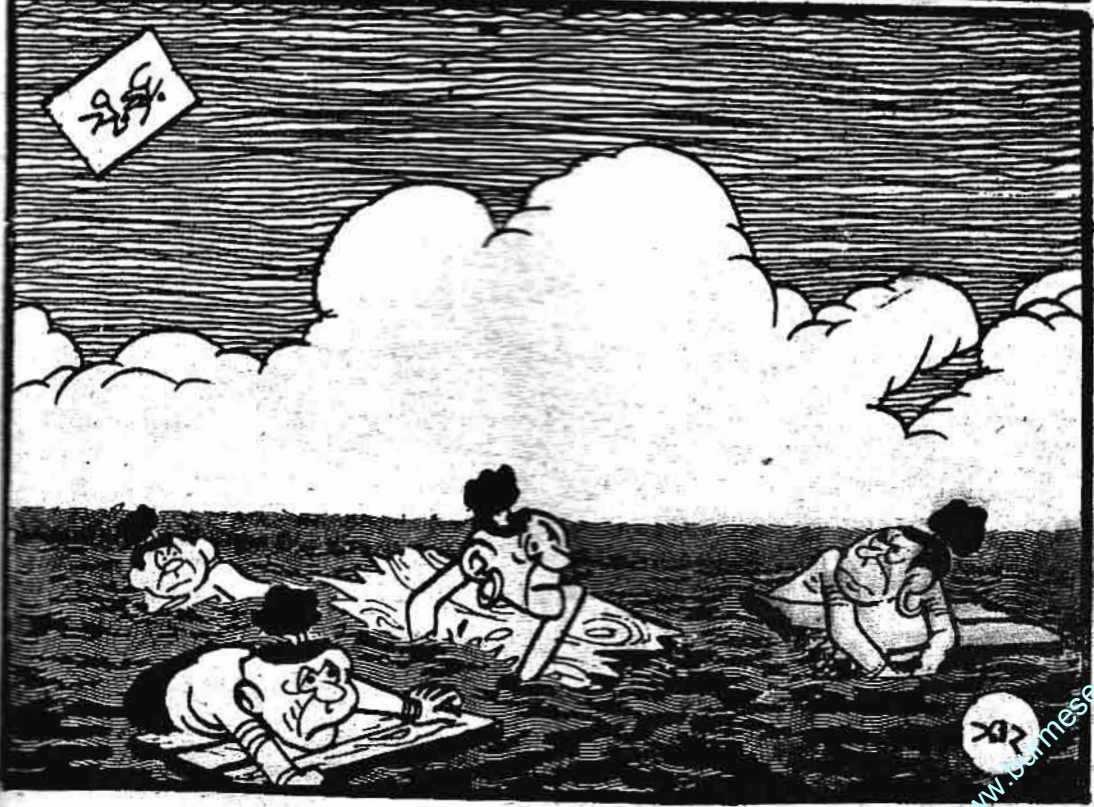

ကျွန်းသားများ လက်မှိုင်ခါ ကျန်ရစ်သန့်။

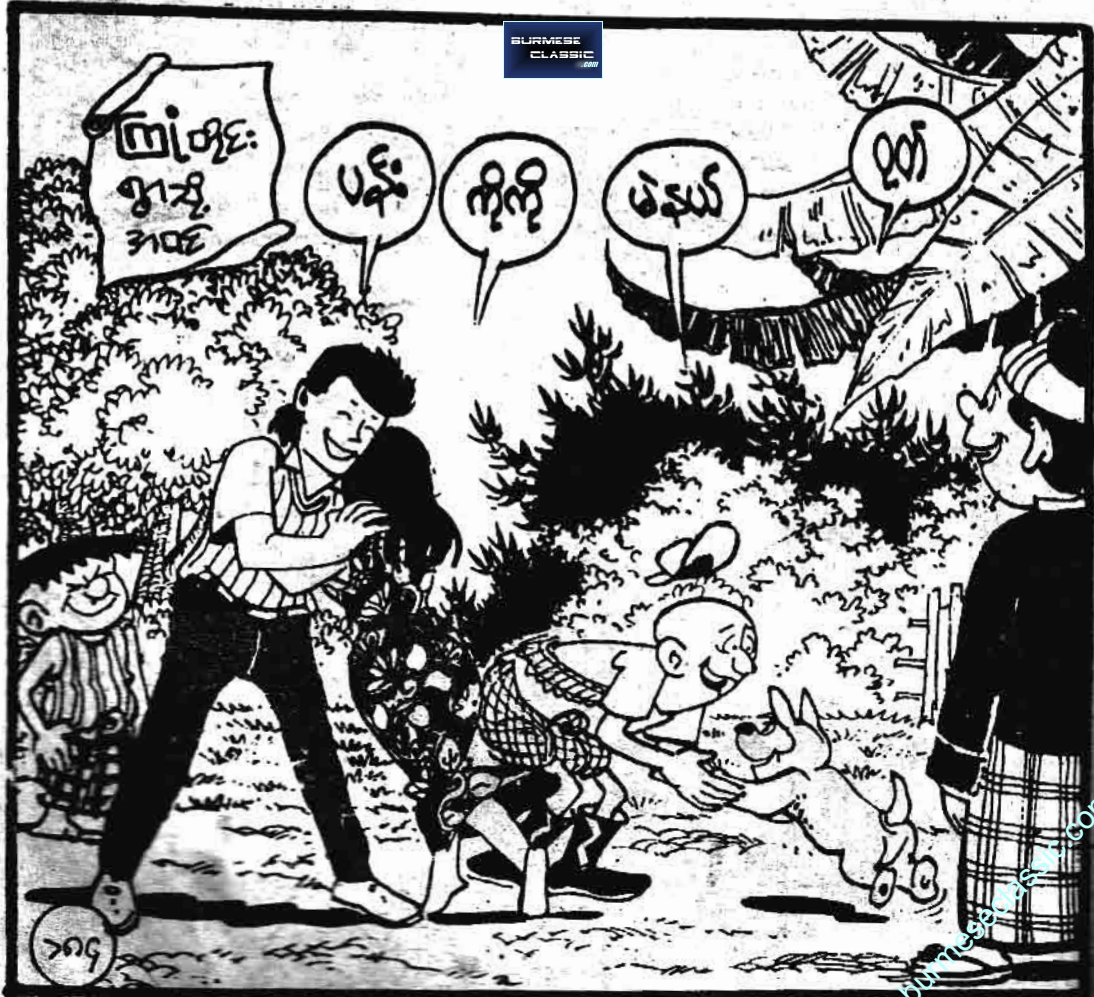

ခိုဖြင့် ကျွန်းသားတို့စံလျော်ရာ ကျွန်းကလေးကား
အဝေးသို့ပွင့် မှံပျာ ကျန်ရစ်တော့သန့်တကား။

လမ်းခရီးတွင် ကျွန်ုပ်တို့ အလကား တွေ့ခဲ့ရတာ အစောင့်တို့သာ
တို့၏ ဖောင်နှင့်ဆိုင်ရာ သူတို့က ကျွန်ုပ်တို့ ဖျော့ကို လုယူရန်ကြိုး
စားကြ၏။

အသုံးဝါ
ပစ္စည်း ထွက်ပြေးပြီ

၇၈၄

အနီးဝှား

ရာဇဝင်ထဲမှာ တွတ်တိုက်ထားရင်မို့

နောက်ဆုံးတစ်နေ့က ကျွန်ုပ်တို့ကို သူတို့ အရှုံးပေးရအောင်... သူတို့
ဖမ်းဆီးချုပ်နှောင်ထားရော သခင်မလေး၏ ကြင်မာတော်လှောင်
နေမျိုး သိပါ သို့မဟုတ် ကျွန်ုပ် ကို ကယ်တင်နိုင်ခဲ့အောင်ပဲ။

ကျွန်းမှ အချွတ်တရက် ရုတ်တရက် အစားပြောင်း ပစ်ခတ်လိုက်
သော ငြားတစ်စင်း သည် အိပ်မက်ဆေး နွဲ့ကျည်အလား မည်သူ
ကိုမှ မထိဘဲ ကျော်ဖြတ်လာကာ ကျွန်ုပ်တော်လှောင် နေမျိုးသိ
ဟု သိရကုန်၏ ကို ထိမှန်သော ဟူ၏။

ယင်း ကိုယ်ဝတ်လေး နေမျိုးအရ ကုမ္ပဏီ သာ၍လေးငါး
 ကုမ္ပဏီနှင့် သာဓ်မလေး ပန်းမြဲဖြူကား စိတ်ကူးထိမှားပင်
 နိုး စပ်ရလမ်း မမြင်ရပါဘူး။ ကြံစည်သတ်ပစ်ရတော့၏။
 ပစ္စည်းကို ကြောက်ရွံ့ခဲ့သော ကုမ္ပဏီသည် စိတ်ကူး
 ဖြင့် မိမိလိုရာ တွေ့တော် ကြံစည်နိုင်သော ရုလော်
 အုမောက် ထိုးရတတ်ထိတွင် သာ နေပါရစေတော့.....
 ပန်းမြဲဖြူ.....

BURMESE CLASSIC

ရတနာထဲမှာ တွက်ပီကိုထားရစ်သိ...
ရတနာထဲမှာ တွက်ပီကိုထားရစ်သိ...
ရတနာထဲမှာ တွက်ပီကိုထားရစ်သိ...
ပန်းမြို့... ..

BURMESE CLASSIC .COM

ပိုးပိုး
၂၀၁၃

ကျွန်ုပ်

အိမ်ထောင်ရေး

ကျွန်ုပ်တို့လမ်းသည်
 ကျွန်ုပ်တို့၏ ပထမဆုံးနှင့်
 ကျွန်ုပ်တို့၏ ခုနစ်ဆင့် ...
 လူမှုစနစ် (လူပုဂ္ဂိုလ်) >
 ဘဝကဏ္ဍ ဖြစ်သည်။

အိမ်ထောင်ရေး

BURMESE CLASSIC